LIBRARY OF PRINCETON
MAY 2 1958
THEOLOGICAL SEMINARY

BS15
.2
1893
v. 14

The Book of Psalms

WELLHAUSEN

Bible. O.T. Hebrew. 1893

THE SACRED BOOKS

OF

The Old Testament

A CRITICAL EDITION OF THE HEBREW TEXT

PRINTED IN COLORS, WITH NOTES

PREPARED

by eminent Biblical scholars of Europe and America

UNDER THE EDITORIAL DIRECTION OF

PAUL HAUPT

PROFESSOR IN THE JOHNS HOPKINS UNIVERSITY, BALTIMORE

PART 14

The Book of Psalms

BY

J. WELLHAUSEN

Leipzig

J. C. HINRICHS'SCHE BUCHHANDLUNG

1895

Baltimore
THE JOHNS HOPKINS PRESS

London
DAVID NUTT, 270-271 STRAND

LIBRARY OF PRINCETON
MAY 2 1938
THEOLOGICAL SEMINARY

THE
Book of Psalms

CRITICAL EDITION OF THE HEBREW TEXT

PRINTED IN COLORS

WITH NOTES

BY

J. WELLHAUSEN, D. D.
PROFESSOR IN THE UNIVERSITY OF GÖTTINGEN

English translation of the Notes

BY

J. D. PRINCE, PH. D.
UNIVERSITY OF THE CITY OF NEW YORK

Leipzig
J. C. HINRICHS'SCHE BUCHHANDLUNG
1895

Baltimore
THE JOHNS HOPKINS PRESS

London
DAVID NUTT, 270-271 STRAND

תהלים

ספר ראשון

א,1 אשרי האיש אשר לא הלך
בעצת רשעים
ובדרך חטאים לא עמד
ובמשב לַצים לא ישב:
2 כי אם בתורת יהוה חפצו
ובתורתו יהגה יומם ולילה:
3 והיה כעץ שתול על פלגי
אשר פריו יתן בעתו [מים
ועלהו לא יבול
וכל אשר יעשה יצליח:

4 לא כן הרשעים ־לא כן־
כי אם כמֹץ אשר תדפנו רוח:
ה על כן לא יקמו רשעים במשפט
וחטאים בעדת צדיקים:
6 כי יודע יהוה דרך צדיקים
ודרך רשעים תאבד:

2,6 ואני נסכתי מלכי
על ציון הר קדשי:

7 אסַפרה א־ת־ חק יהוה
אמר אלי בני אתה
אני היום ילדתיך:
8 שאל ממני ואתנה גוים נחלתך
ואחֻזתך אפסי ארץ:
9 תרֹעם בשבט ברזל
ככלי יוצר תנַפצם:

י ועתה מלכים השכילו
הוָסרו שפטי ארץ:
11 עבדו את יהוה ביראה
ו..ל־ת־ ברעָדה:
12 ..... פן יאנף ותאבדו דרך
כי יבער כמעט אפו
אשרי כל חוסי בו:

א,2 למה רגשו גוים
ולאמים יהגו ריק:
2 יתי־ע־צו מלכי ארץ
ורוזנים נוסדו יחד
על יהוה ועל משיחו:
3 נַתקה את מוסרותימו
ונשליכה ממנו עבתימו:

4 יושב בשמים ישחק
אדני ילעג למו:
ה אז ידבר אֵלימו באפו
ובחרונו יבֻהלמו:

א,3 מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו:
2 יהוה מה רבו צרי
רבים קמים עלי:
3 רבים אמרים לנפשי
אין ישועתה לו באלהי־ו־ סלה:
4 ואתה יהוה מגן בעדי
כבודי ומרים ראשי:
ה קולי אל יהוה אקרא
ויענני מהר קדשו סלה:
6 אני שכבתי ואישנה
הקיצותי כי יהוה יסמכני:

7,2 יהוה אלהי בך חסיתי
הושיעני מכל רדפי והצילני:
3 פן יטרפו כאריה נפשי
אין פרק ואין מציל:
4 יהוה אלהי אם עשיתי . . .
אם יש עוֹל בכפי:
ה אם גמלתי שלמי רע
* * * * * * * * * * *
* * * * * * * * * * *
ואחלצה צוררי ריקם:
6 יִרַדֵּף אויב נפשי
וישג וירמס לארץ חיי
וכבודי לעפר יַשְׁכֵּן סלה:

7 קומה יהוה באפך
הִנשא בעברות צוררי
ועורה אלי משפט צוית:
8 ועדת לאמים תסובבך
ועליה למרום שובה:
9 יהוה ידין עמים
שפטני יהוה
כצדקי וכתמי עלי:
י יגמר נא רע רשעים
ותכונן צדיק
[אלהים צדיק]
ובחן לבות וכליות[]:
11 מגני על אלהים
מושיע ישרי לב:
12 אלהים שופט צדיק
ואל זעם בכל יום:

13 אם לא ישוב חרבו ילטוש
קשתו דרך ויכוננה:
14 ולו הכין כלי מות
חציו לדלקים יפעל:
טו הנה יחבל און
והרה עמל וילד שקר:
16 בור כרה ויחפרהו
ויפל בשחת יפעל:
17 ישוב עמלו בראשו
ועל קדקדו חמסו ירד:

18 אודה יהוה כצדקו
ואזמרה שם יהוה עליון:

8,א למנצח על הגתית מזמור לדוד:
2 יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ
. . . . . הודך על השמים:
3 מפי עוללים ויונקים יסדת עז
למען צורריך
להשבית אויב ומתנקם:
4 כי אראה שמיך מעשה אצבעתיך
ירח וכוכבים אשר כוננתה:
ה מה אנוש כי תזכרנו
ובן אדם כי תפקדנו:
6 ותחסרהו מעט מאלהים
וכבוד והדר תעטרהו:
7 תמשילהו במעשי ידיך
כל שתה תחת רגליו:
8 צֹנה ואלפים כלם
וגם בהמות שדי:
9 צפור שמים ודני הים
עברי ארחות ימים:
י יהוה אדנינו
מה אדיר שמך בכל הארץ:

9,א למנצח על מות לבן מזמור לדוד:
2 אודה יהוה בכל לבי
אספרה כל נפלאותיך:
3 אשמחה ואעלצה בך
אזמרה שמך עליון:
4 בשוב אויבי אחור
יכשלו ויאבדו מפניך:
ה כי עשית משפטי ודיני
ישבת לכסא שופט צדק:
6 גערת גוים אבדת רשע
שמם מחית לעולם ועד:
7 האויב תמו
חֳרבות לנצח הערים נתשת
אבד זכרם המה:

8 ויהוה לעולם ישב
כונן למשפט כסאו:
9 והוא ישפט תבל בצדק
ידין לאמים במישרים:
י ויהי יהוה משגב לדך
משגב לעתות בצרה:
11 ויבטחו בך יודעי שמך

3,7 לא אירא מרבבות עם
אשר סביב שתו עלי:
קומה יהוה הושיעני אלהי
8 כי הפית את כל איבי לחי
שני רשעים שברת:
9 ליהוה הישועה
על עמך ברכתך סלה:

4,א למנצח בנגינות מזמור לדוד:
2 בקראי ענני אלהי צדקי
בצר הרחבת לי
חנני ושמע תפלתי:
3 בני איש עד מה כבודי לבי
למה תאהבון ריק תבקשו כזב סלה:
4 ודעו כי הפלה יהוה חסדו לי
יהוה ישמע בקראי אליו:
ה רגזו ואל תחטאו
אמרו בלבבכם על משכבכם ודמו סלה:
6 זבחו זבחי צדק
ובטחו אל יהוה:
7 רבים אמרים מי יראנו טוב
נסה עלינו אור פניך יהוה:
8 נתתה שמחה בלבי
מעת דגנם ותירושם רבו:
9 בשלום יחדו אשכבה ואישן
כי אתה יהוה לבדד לבטח תושיבני:

5,א למנצח אל הנחילות מזמור לדוד:
2 אמרי האזינה יהוה
בינה הגיגי:
3 הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי
כי אליך אתפלל:
4 יהוה בקר תשמע קולי
בקר אערך לך ואצפה:
ה כי לא אל חפץ רשע אתה
לא יגרך רע:
6 לא יתיצבו הוללים לנגד עיניך
שנאת כל פעלי און:
7 תאבד דברי כזב
איש דמים ומרמה יתעב יהוה:
8 ואני ברב חסדך אבוא ביתך
אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך:
9 יהוה נחני בצדקתך למען שוררי
הושר לפני דרכך:
י כי אין בפיהו נכונה
קרבם הוות
קבר פתוח גרונם
לשונם יחליקון:
11 האשימם אלהים
יפלו מעצותיהם
ברב פשעיהם הדיחמו
כי מרו בך:
12 וישמחו כל חוסי בך
לעולם ירננו ותסך עליהם
ויעלצו בך אהבי שמך:
13 כי אתה תברך צדיק
יהוה כצנה רצון תעטרנו:

6,א למנצח בנגינות על השמינית מזמור לדוד:
2 יהוה אל באפך תוכיחני
ואל בחמתך תיסרני:
3 חנני יהוה כי אמלל אני
רפאני יהוה כי נבהלו עצמי:
4 ונפשי נבהלה מאד
ואתה יהוה עד מתי:
ה שובה יהוה חלצה נפשי
הושיעני למען חסדך:
6 כי אין במות זכרך
בשאול מי יודה לך:
7 יגעתי באנחתי
אשחה בכל לילה מטתי
בדמעתי ערשי אמסה:
8 עששה מכעס עיני
עתקה בכל צוררי:
9 סורו ממני כל פעלי און
כי שמע יהוה קול בכיי:
י שמע יהוה תחנתי
יהוה תפלתי יקח:
11 יבשו ויבהלו מאד כל איבי
ישבו יבשו רגע:

7,א שגיון לדוד אשר שר ליהוה על דברי
כוש בן ימיני:

12,2 הושיעה יהוה כי גמר חָסִיד
כי אפסו אמונים מבני אדם:
3 שוְא יִדַּבְּרוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ שְׂפַת חֲלָקוֹת
בְּלֵב וָלֵב יְדַבֵּרוּ:
4 יַכְרֵת יהוה כָּל שִׂפְתֵי חֲלָקוֹת
לָשׁוֹן מְדַבֶּרֶת גְּדֹלוֹת:
5 אֲשֶׁר אָמְרוּ לִלְשֹׁנֵנוּ נַגְבִּיר
שְׂפָתֵינוּ אִתָּנוּ מִי אָדוֹן לָנוּ:

6 מִשֹּׁד עֲנִיִּים מֵאֲנָקַת אֶבְיוֹנִים
עַתָּה אָקוּם יֹאמַר יהוה
אָשִׁית בְּיֶשַׁע יָפִיחַ לוֹ:
7 אִמְרוֹת יהוה אֲמָרוֹת טְהֹרוֹת
כֶּסֶף צָרוּף בַּעֲלִיל לָאָרֶץ
מְזֻקָּק שִׁבְעָתָיִם:
9 סָבִיב רְשָׁעִים יִתְהַלָּכוּן
כְּרֹם זֻלּוֹת לִבְנֵי אָדָם:
8 אַתָּה יהוה תִּשְׁמְרֵנוּ
תִּצְּרֶנּוּ מִן הַדּוֹר זוּ לְעוֹלָם:

13,א למנצח מזמור לדוד:
2 עַד אָנָה יהוה תִּשְׁכָּחֵנִי נֶצַח
עַד אָנָה תַּסְתִּיר אֶת פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי:
3 עַד אָנָה אָשִׁית עֵצוֹת בְּנַפְשִׁי
יָגוֹן בְּלְבָבִי יוֹמָם
עַד אָנָה יָרוּם אֹיְבִי עָלָי:
4 הַבִּיטָה עֲנֵנִי יהוה אֱלֹהָי
הָאִירָה עֵינַי פֶּן אִישַׁן הַמָּוֶת:
5 פֶּן יֹאמַר אֹיְבִי יְכָלְתִּיו
צָרַי יָגִילוּ כִּי אֶמּוֹט:
6 וַאֲנִי בְּחַסְדְּךָ בָטָחְתִּי
יָגֵל לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ
אָשִׁירָה לַיהוה כִּי גָמַל עָלָי:

14,א למנצח לדוד
אָמַר נָבָל בְּלִבּוֹ
אֵין אֱלֹהִים
הִשְׁחִיתוּ הִתְעִיבוּ עֲלִילָה
אֵין עֹשֵׂה טוֹב:
2 יהוה מִשָּׁמַיִם הִשְׁקִיף עַל בְּנֵי אָדָם
לִרְאוֹת הֲיֵשׁ מַשְׂכִּיל
דֹּרֵשׁ אֶת אֱלֹהִים:
3 הַכֹּל סָר יַחְדָּו נֶאֱלָחוּ
אֵין עֹשֵׂה טוֹב אֵין גַּם אֶחָד:
4 הֲלֹא יָדְעוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן
אֹכְלֵי עַמִּי אָכְלוּ לֶחֶם
יהוה לֹא קָרָאוּ:
5 שָׁם פָּחֲדוּ פָחַד
כִּי אֱלֹהִים בְּדוֹר צַדִּיק:
6 עֲצַת עָנִי תָּבִישׁוּ
כִּי יהוה מַחְסֵהוּ:
7 מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל
בְּשׁוּב יהוה שְׁבוּת עַמּוֹ
יָגֵל יַעֲקֹב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל:

15,א מזמור לדוד
יהוה מִי יָגוּר בְּאָהֳלֶךָ
מִי יִשְׁכֹּן בְּהַר קָדְשֶׁךָ:
2 הוֹלֵךְ תָּמִים וּפֹעֵל צֶדֶק
וְדֹבֵר אֱמֶת בִּלְבָבוֹ:
3 לֹא רָגַל עַל לְשֹׁנוֹ
לֹא עָשָׂה לְרֵעֵהוּ רָעָה
וְחֶרְפָּה לֹא נָשָׂא עַל קְרֹבוֹ:
4 נִבְזֶה בְּעֵינָיו . . . .
וְאֶת יִרְאֵי יהוה יְכַבֵּד
נִשְׁבַּע לְהָרַע וְלֹא יָמִר:
5 כַּסְפּוֹ לֹא נָתַן בְּנֶשֶׁךְ
וְשֹׁחַד עַל נָקִי לֹא לָקָח
עֹשֵׂה אֵלֶּה לֹא יִמּוֹט לְעוֹלָם:

16,א מכתם לדוד
שָׁמְרֵנִי אֵל כִּי חָסִיתִי בָךְ:
2 אָמַרְתְּ לַיהוה
אֲדֹנָי אָתָּה טוֹבָתִי
3 בַּלְעָדֶיךָ כָּל קְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הֵמָּה
וְאַדִּירֵי כָּל חֶפְצִי בָם:
4 יִרְצוּ עַצְּבוֹתָם אַחֲרִים . . .
בַּל אַסִּיךְ נִסְכֵּיהֶם מִדָּם
וּבַל אֶשָּׂא אֶת שְׁמוֹתָם עַל שְׂפָתָי:
5 יהוה מְנָת חֶלְקִי וְכוֹסִי
אַתָּה תּוֹמִיךְ גּוֹרָלִי:
6 חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בַּנְּעִימִים
אַף נַחֲלָתִי שָׁפְרָה עָלָי:

9 כי לא עזבת דרשיך יהוה:
12 זמרו ליהוה ישב ציון
הגידו בעמים עלילותיו:
13 כי דרש דמים אותם זכר
לא שכח צעקת עניים:
14 חנני יהוה ראה עניי משנאי
מרוממי משערי מות:
טו למען אספרה כל תהלתיך
בשערי בת ציון אגילה בישועתך:
16 טבעו גוים בשחת עשו
ברשת זו טמנו נלכדה רגלם:
17 נודע יהוה משפט עשה
בפעל כפיו נוקש רשע הגיון סלה:

18 ישובו רשעים לשאולה
כל גוים שכחי אלהים:
19 כי לא לנצח ישכח אביון
תקות ענוים תאבד לעד:
כ קומה יהוה אל יעז אנוש
ישפטו גוים על פניך:
21 שיתה יהוה .... להם
ידעו גוים אנוש המה סלה:

10,א למה יהוה תעמד ברחוק
תעלים לעתות בצרה:
2 בגאות רשע ידלק עני
יתפשו במזמות זו חשבו:
3 כי יהלל רשע על תאות נפשו
ובצע ברך נאץ יהוה:
4 רשע כגבה אפו
בל ידרש אין אלהים כל מזמותיו:
ה יצליח דרכו בכל עת
מרום משפטיך מנגדו
כל צורריו יפיח בהם:
6 אמר בלבו בל אמוט
לדר ודר אשר לא ברע:
7 אלה פיהו מלא ומרמות ותך
תחת לשונו עמל ואון:
8 ישב במארב חצרים
במסתרים יהרג נקי
עיניו לחלכה יצפנו:
9 יארב במסתר כאריה בסבכה
יארב לחטף עני
לחטף עני .....:

10,י דכה ישח
ונפל ..... חלכאים:
11 אמר בלבו שכח אל
הסתיר פניו בל ראה לנצח:
5
12 קומה יהוה אל נשא ידך
אל תשכח עניים:
13 על מה נאץ רשע אלהים
אמר בלבו לא תדרש:
14 ראתה כי אתה עמל וכעס תביט 10
עליך יעזב חלכה ילתת ביתך
יתום אתה היית עוזר:
15 שבר זרוע רשע ורע
דרוש רשעו אל תשא:
15
16 יהוה מלך עולם ועד
אבדו גוים מארצו:
17 תאות ענוים שמעת יהוה
תכין לבם תקשיב אזנך:
18 לשפט יתום ודך 20
בל יוסיף עוד לערץ אנוש מן הארץ:

11,א למנצח לדוד
ביהוה חסיתי איך תאמרו לנפשי 25
נודו הרכם צפור:
2 כי הנה הרשעים ידרכון קשת
כוננו חצם על יתר
לירות במו אפל לישרי לב:
3 כי השתות יהרסון 30
צדיק מה פעל:
4 יהוה בהיכל קדשו
יהוה בשמים כסאו
עיניו יחזו
עפעפיו יבחנו בני אדם: 35
ה יהוה צדיק יבחן
ורשע ואהב חמס שנאה נפשו:
6 ימטר על רשעים פחים אש וגפרית
ורוח זלעפות מנת כוסם:
7 כי צדיק יהוה צדקות אהב 40
ישרים יחזו פניו:

12,א למנצח על השמינית מזמור לדוד:

18 ברד וגחלי אש:
14 וַיַּרְעֵם בשמים יהוה
ועליון יתן קולו:
15 וישלח חציו ויפיצם
וברקים רב ויהֻמֵם:
16 וַיֵּרָאו אפיקי מים
ויגלו מוסדות תבל
מִגַּעֲרתך יהוה
מנשמת רוח אפך:
17 ישלח ממָרום יקחני
יַמְשני ממים רבים:
18 יצילני מאיבי עז
ומשנאי כי אמצו ממני:
19 יקַדמוני ביום אֵידי
ויהי יהוה למשען לי:
20 ויוציאני למרחב
יחלצני כי חפֵץ בי:

21 יגמלני יהוה כצדקי
כבֹר ידי ישיב לי:
22 כי שמרתי דרכי יהוה
ולא רשעתי מאלהי:
23 כי כל משפטיו לנגדי
וחקֹתיו לא אסיר מני:
24 ואהי תמים עִמו
ואשתמר מעֲוני:
25 וַיָּשֶׁב יהוה לי כצדקי
כבֹר ידי לנגד עיניו:
26 עם חסיד תתחסד
עם גבר תמים תִּתַּמָּם:
27 עם נָבָר תתברר
ועם עקש תתפתל:
28 כי אתה עם עני תושיע
ועינים רמות תשפיל:
29 כי אתה תאיר נרי
יהוה אלהי יגיה חשכי:
30 כי בך ארוץ גדוד
ובאלהי אדלג שור:

31 האל תמים דרכו
אמרת יהוה צרופה
מָגֵן הוא לכל החוסים בו:

18,32 כי מי אלוה מבלעדי יהוה
ומי צור זולתי אלהינו:
33 האל המאַזרני חיל
ויתן תמים דרכי:
34 משֶׁוה רגלי כאילות
ועל במותי יעמידני:
35 מלמד ידי למלחמה
ונִחֲתה קשת נחושה זרועֹתי:
36 ותתן לי מגן ישעך
וימינך תסעדני
ועִוֹרתך תַרבני:
37 תרחיב צעדי תחתי
ולא מעדו קרסֻלי:
38 ארדוף אויבי ואשיגם
ולא אשוב עד כלותם:
39 אמחצם ולא יָכלו קום
יפלו תחת רגלי:
40 ותאזרני חיל למלחמה
תכריע קמי תחתי:
41 ואיבי נתתה לי ערף
ומשַׂנאי אצמיתם:
42 יַשְׁועו ואין מושיע
על יהוה ולא ענם:
43 ואשחקם כעפר על פני רוח
כטיט חוצות אדיקם:
44 תפלטני מריבי עמי
תשימני לראש גוים
עם לא ידעתי יעבדוני:
45 לשֵׁמע אזן ישמעו לי
בני נֵכר יכַחשו לי:
46 בני נכר יבלו
ויחרגו ממסגרותיהם:

47 חי יהוה וברוך צורי
וירום אלוהי ישעי:
48 האל הנותן נקמות לי
ורבד עמים תחתי:
49 מפלטי מאיבי
אף מן קמי תרוממני
מאיש חמס תצילני:
50 על כן אודך בגוים יהוה
ולשמך אזמרה:
51 מגדל ישועות מלכו
ועשה חסד למשיחו

(ה) 18,14 ברד וגחלי אש

16,7 אבֶרך את יהוה אשר יעצני
אף לילות יסרוני כליותי:
8 שִׁויתי יהוה לנגדי תמיד
כי מימיני בל אמוט:

9 לכן שמח לבי ויגֶל כבודי
אף בשרי ישכן לבטח:
10 כי לא תעזב נפשי לשאול
לא תתן חסידיך לראות שחת:
11 תודיעני ארח חיים
שבע שמחות את פניך
נעמות בימינך נצח:

17,א תפלה לדוד
שמעה יהוה צדק
הקשיבה רנתי
האזינה תפלתי
בלא שפתי מרמה:
2 מלפניך משפטי יֵצא
עיניך תחזינה מֵישרים:
3 בחנת לבי פקדת לילה
צרפתני בל תמצא
זמתי בל יעבר פי [לפעלות]:
4 [] . . . בדבר שפתיך
נ שמרתי מֵארחות פריץ:
ה תמכו אשרי במעגלותיך
בל נמוטו פעמי:

6 אני קראתיך כי תענני אל
הט אזנך לי שמע אמרתי:
7 הפלֶה חסדיך מושיע חוסים
ממתקוממים בימינך:
8 שמרני כאישון בָבַת עין
בצל כנפיך תסתירני:
9 מפני רשעים זו שדוני
איבי בנפש יקיפו עלי:
10 חלב לבמו סגרו
פימו דברו בגֵאות:
11 . . . . . עתה סבבוני
עיניהם ישיתו לנטות בארץ * * *:
12 דמינו כאריה יכסוף לטרף
וככפיר ישב במסתרים:

17,13 קומה יהוה קדמה פניו
הכריעהו פלטה נפשי:
14 מרשע חרבך | ממתים ידך
יהוה ממתים מֵחלד חלקם בחיים
וצפנך תמלא בטנם
ישבעו בנים
והניחו יתרם לעוליהם:
15 אני בצדק אחזה פניך
אשבעה בהקיץ תמונתך:

18,א למנצח לעבד יהוה לדוד אשר דבר ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אותו מכף כל איביו ומיד שאול: ויאמר
2 ארחָמך יהוה חזקי:
3 יהוה סלעי ומצודתי ומפלטי
אלי צורי אחסה בו
מגני וקרן ישעי משגבי:
4 מהֻלל אקרא יהוה
ומן איבי אוָשע:

ה אפפוני חבלי מות
ונחלי בליעל יבעתוני:
6 חבלי שאול סבבוני
קדמוני מוקשי מות:
7 בצר לי אקרא יהוה
ואל אלהי אשוַע
ישמע מהיכלו קולי
ושוְעתי לפניו תבא באזניו:
8 ותגעש ותרעש הארץ
ומוסדי הרים ירגזו
ויתגעשו כי חרה לו:
9 עלה עשן באפו
ואש מפיו תאכל
גחלים בערו ממנו:
10 ויַט שמים וירד
וערפל תחת רגליו:
11 וירכב על כרוב ויעף
ויַדא על כנפי רוח:
12 ישֶת חשך סתרו
סביבותיו סבתו
חשכת מים עֲבֵי שחקים:
13 מנגה נגדו עביו עברו

21,13 כי תשיתמו שכם
במיתריך תכונן על פניהם:

14 רומה יהוה בעזך
נשירה ונזמרה גבורתך:

22,א למנצח על אילת השחר מזמור לדוד:
2 אלי אלי למה עזבתני
רחוק מ◦שועתי דברי שאגתי:
3 אלהי אקרא יומם ולא תענה
ולילה ולא דומיה לי:

4 ואתה קדוש
יושב תהלות ישראל:
ה בך בטחו אבתינו
בטחו ותפלטמו:
6 אליך זעקו ונמלטו
בך בטחו ולא בושו:
7 ואנכי תולעת ולא איש
חרפת אדם ובזוי עם:
8 כל ראי ילעגו לי
יפטירו בשפה יניעו ראש:
9 יגל אל יהוה יפלטהו
יצילהו כי חפץ בו:

י כי אתה ג◦ז◦ מבטן
מבט◦חי על שדי אמי:
11 עליך הָשְׁלכתי מרחם
מבטן אמי אלי אתה:
12 אל תרחק ממני כי צרה קרובה
כי אין עוזר:

13 סבבוני פרים רבים
אבירי בשן כתרוני:
17 כי סבבוני כלבים
עדת מרעים הקיפוני:
14 פצו עלי פיהם
אריה טרף ושאג:
טו כמים נשפכתי
והתפרדו כל עצמותי
היה לבי כדונג

22 נמס בתוך מעי:
16 יבש כחרש כחֹבי
ולשוני מדבק מלקוחי
ולעפר מות תשפתני:

18 אספר כל עצמותי
המה יביטו יראו בי:
19 יחלקו בגדי להם
ועל לבושי יפילו גורל:

כ ואתה יהוה אל תרחק
איָלותי לעזרתי חושה:
21 הצילה מחרב נפשי
מיד כלב יחידתי:
22 הושיעני מפי אריה
ומקרני רמים עניתי◦:
23 אספרה שמך לאחי
בתוך קהל אהַלך:

24 יראי יהוה הללוהו
כל זרע יעקב כבדוהו
ונורו ממנו כל זרע ישראל:
כה כי לא בזה ולא שקץ עֲנות עני
ולא הסתיר פניו ממנו
ובשוועו אליו שמע:
26 מאתך תהלתי בקהל רב
נדרי אשלם נגד יראיו:
27 יאכלו ענוים וישבעו
יהללו יהוה דרשיו
יחי לבבכם לעד:
28 יזכרו וישבו אל יהוה כל אפסי ארץ
וישתחוו לפניך כל משפחות גוים:

29 כי ליהוה המלוכה
ומשל בגוים:
ל יאך לו◦ ◦שתחוו כל דשני ארץ
לפניו יכרעו◦ עפר◦β:
31 זרע ◦עבד◦ו◦ יספר לאדני ◦לד◦ור | יבא◦◦:
32 ויגידו צדקתו לעם נולד
כי עשה * * * *:

(α) 22.17 כארי ידי ורגלי
(β) 22.ל כל יורדי • (β) ונפשו לא חיה

18 לדוד ולזרעו עד עולם:

19,א למנצח מזמור לדוד:
2 השמים מספרים כבוד אל
ומעשה ידיו מגיד הרקיע:
3 יום ליום יביע אמר
ולילה ללילה יחוה דעת:[a]
ה בכל הארץ יצא קולם
ובקצה תבל מליהם
* * * * * * * * * *
לשמש שם אהל בהם:
6 והוא כחתן יצא מחפתו
ישיש כגבור לרוץ ארח:
7 מקצה השמים מוצאו
ותקופתו על קצותם
ואין נסתר מחמתו:

8 תורת יהוה תמימה משיבת נפש
עדות יהוה נאמנה מחכימת פתי:
9 פקודי יהוה ישרים משמחי לב
מצות יהוה ברה מאירת עינים:
י יראת יהוה טהורה עומדת לעד
משפטי יהוה אמת צדקו יחדו:
11 הנחמדים מזהב ומפז רב
ומתוקים מדבש ונפת צופים:
12 גם עבדך נזהר בהם
בשמרם עקב רב:
13 שגיאות מי יבין
מנסתרות נקני:
14 גם מזדים חשך עבדך אל ימשלו בי
אז איתם ונקיתי מפשע רב:

טו יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי
לפניך יהוה צורי וגואלי:

20,א למנצח מזמור לדוד:
2 יענך יהוה ביום צרה
ישגבך שם אלהי יעקב:
3 ישלח עזרך מקדש
ומציון יסעדך:

20,4 יזכר כל מנחתיך
ועולתך ידשנה סלה:
ה יתן לך כלבבך
וכל עצתך ימלא:
6 נרננה בישועתך
ובשם אלהינו נ־ד־ל
ימלא יהוה כל משאלותיך:

7 עתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו
יענהו משמי קדשו
בגבורות ישע ימינו:
8 אלה ברכב ואלה בסוסים
ואנחנו בשם יהוה אלהינו נזכיר:
9 המה כרעו ונפלו
ואנחנו קמנו ונתעודד:

י יהוה הושיעה המלך
יעננו ביום קראנו:

21,א למנצח מזמור לדוד:
2 יהוה בעזך ישמח מלך
ובישועתך מה יגיל מאד:
3 תאות לבו נתתה לו
וארשת שפתיו בל מנעת סלה:
4 כי תקדמנו ברכות טוב
תשית לראשו עטרת פז:
ה חיים שאל ממך נתתה לו
ארך ימים עולם ועד:
6 גדול כבודו בישועתך
הוד והדר תשוה עליו:
7 כי תשיתהו ברכות לעד
תחדהו בשמחה את פניך:

8 כי המלך בטח ביהוה
ובחסד עליון בל ימוט:
9 תמצא ידך לכל איביך
ימינך תמצא שנאיך:
י תשיתמו כתנור אש לעת פניך
יהוה באפו יבלעם ותאכלם אש:
11 פרימו מארץ תאבד
וזרעם מבני אדם:
12 כי נטו עליך רעה
חשבו מזמה בל יוכלו:

(a) 19,4 אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם:

25,21 תֹּם וישר יצרוני
כי קִוִּיתִיךָ:
22 פְּדֵה אלהים את ישראל
מכל צרותיו:

26,א לדוד
שפטני יהוה כי אני בתמי הלכתי
וביהוה במחתי לא אמעד:
2 בחנני יהוה ונסני
צרוֹפה כליותי ולבי:
3 כי חסדך לנגד עיני
והתהלכתי באמתך:
4 לא ישבתי עם מתי שוא
ועם נעלמים לא אבוא:
ה שנֵאתי קהל מרֵעים
ועם רשעים לא אשב:
6 ארחץ בנקיון כפי
ואסבבה את מזבחך יהוה:
7 לשמֵע בקול תודה
ולספר כל נפלאותיך:
8 יהוה אהבתי מעון ביתך
ומקום משכן כבודך:
9 אל תאסף עם חטאים נפשי
ועם אנשי דמים חיי:
י אשר בידיהם זמה
וימינם מלאה שחד:
11 ואני בתמי אלך
פדני וחנני:
12 רגלי עמדה במישור
במקהלים אברך יהוה:

27,א לדוד
יהוה אורי וישעי ממי אירא
יהוה מעוז חיי ממי אפחד:
2 בקרב עלי מרֵעים לאכל את בשרי
צרי ואיבי לי
המה כשלו ונפלו:
3 אם תחנה עלי מחנה
לא ירא לבי
אם תקום עלי מלחמה
בזאת אני בוטח:
4 אחת שאלתי מאת יהוה
27 אותה אבקש
שִׁבתי בבית יהוה כל ימי חיי
לחזות בנֹעם יהוה ולבקר בהיכלו:
ה כי יצפנני בסֻכּה ביום רעה
יסתירני בסֵתר אהלו
בצור ירוממני:
6 ועתה ירום ראשי על איבי סביבותי
ואזבחה באהלו זבחי תרועה
אשירה ואזמרה ליהוה:
7 שמע יהוה קולי אקרא
וחנני וענני:
8 לך אמר לבי בקשו פני
את פניך יהוה אבקש:
9 אל תסתר פניך ממני
אל תט באף עבדך*
אל תטשני ואל תעזבני
אלהי ישעי:
י כי אבי ואמי עזבוני
ויהוה יאספני:
11 הורֵני יהוה דרכך
ונחֵני בארח מישור
למען שוררי:
12 אל תתנני בנפש צרי
כי קמו בי עֵדי שקר ויפַח חמס:
13 לולא האמנתי לראות בטוב יהוה
בארץ חיים:
14 קַוֵּה אל יהוה
חֲזַק ויאמֵץ לבך
וקַוֵּה אל יהוה:

28,א לדוד
אליך יהוה אקרא
צורי אל תחרש ממני
פן תחשה ממני
ונמשלתי עם יורדי בור:
2 שמע קול תחנוני בשוְעי אליך
בנשאי ידי אל דביר קדשך:
3 אל תמשכני עם רשעים ועם פעלי אֶון
הדברי שלום עם רעיהם ורעה בלבבם:
4 תן להם כפעלם וכרע מעלליהם

(ה) 27,9 עזרתי הייתי

23,א מזמור לדוד
יהוה רֹעי
לא אחסר:
2 בנאות דשא ירביצני
על מי מנֻחות ינַהלני:
3 נפשי ישובב
ינחני במעגלי צדק למען שמו:
4 גם כי אלך בגיא צלמות
לא אירא רע
כי אתה עמדי
שבטך ומשענתך המה ינַחֲמני:
ה תערך לפני שלחן נגד צרַרי
דשנת בשמן ראשי
כוסי רוָיה:
6 אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי
וישבתי בבית יהוה לארך ימים:

24,א לדוד מזמור
ליהוה הארץ ומלואה
תבל וישבי בה:
2 כי הוא על ימים יסדה
ועל נהרות יכוננה:
3 מי יעלה בהר יהוה
ומי יקום במקום קדשו:
4 נקי כפים ובר לבב
אשר לא נשא לשוא נפשו
ולא נשבע למרמה:
ה ישא ברכה מאת יהוה
וצדקה מאלהי ישעו:
6 זה דור דרשיו
מבַקשי פניך ‹אלהי› יעקב סלה:
7 שאו שערים ראשיכם
והנשאו פתחי עולם
ויבוא מלך הכבוד:
8 מי זה מלך הכבוד
יהוה עזוז וגבור
יהוה גבור מלחמה:
9 שאו שערים ראשיכם
ושאו פתחי עולם
ויבא מלך הכבוד:
י מי הוא זה מלך הכבוד
יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

25,א לדוד
אליך יהוה נפשי אשא [‹ב›
2 בך בטחתי אל אבושה
אל יעלצו אויבי לי:
3 גם כל קויך לא יבשו
יבשו הבוגדים ריקם:
4 דרכיך יהוה הודיעני
ארחותיך למדני:
ה הדריכני באמתך ולמדני
כי אתה אלהי ישעי
‹ו›אותך קויתי כל היום:
6 זכר רחמיך יהוה וחסדיך
כי מעולם המה:
7 חטאות נעורי ופשעי אל תזכר
כחסדך זכר לי אתה
למען טובך יהוה:
8 טוב וישר יהוה
על כן יורה חטאים בדרך:
9 ידרך ענוים במשפט
וילמד ענוים דרכו:
י כל ארחות יהוה חסד ואמת
לנצרי בריתו ועדתיו:
11 למען שמך יהוה
וסלחת לעוני כי רב הוא:
12 מי זה האיש ירא יהוה
יורנו בדרך יבחר:
13 נפשו בטוב תלין
וזרעו יירש ארץ:
14 סוד יהוה ליראיו
ובריתו להודיעם:
טו עיני תמיד אל יהוה
כי הוא יוציא מרשת רגלי:
16 פנה אלי וחנני
כי יחיד ועני אני:
17 צרות לבבי הרחיבו
וממצוקותי הוציאני:
18 ראה עניי ועמלי
ושא לכל חטאותי:
19 ראה איבי כי רבו
ושנאת חמס שנאוני:
כ שמרה נפשי והצילני
אל אבוש כי חסיתי בך:

(ב) 25,2 אלהי

31 אשר ראית את עניי
ידעת בצרות נפשי:
9 ולא הסגרתני ביד אויב
העמדת במרחב רגלי:

י חנני יהוה כי צר לי
עששה בכעס עיני נפשי ובטני:
11 כי כלו בינון חיי
ושנותי באנחה
כשל בעוני כחי
ועצמי עששו ׀ מכל צוררי:
12 הייתי חרפה לשכני מאד
ופחד למיודעי
ראי בחוץ נדדו ממני:
13 נשכחתי כמת מלב
הייתי ככלי אבד:
14 כי שמעתי דבת רבים מגור מסביב
בהוסדם יחד עלי
לקחת נפשי זממו:

טו ואני עליך בטחתי יהוה
אמרתי אלהי אתה:
16 בידך עתתי
הצילני מיד אויבי ומרדפי:
17 האירה פניך על עבדך
הושיעני בחסדך:
18 יהוה אל אבושה כי קראתיך
יבשו רשעים ידמו לשאול:
19 תאלמנה שפתי שקר
הדברות על צדיק עתק
בגאוה ובוז:

כ מה רב טובך
אשר צפנת ליראיך
פעלת לחוסים בך
נגד בני אדם:
21 תסתירם בסתר פניך מר . . . איש
תצפנם בסכה מריב לשנות:
22 ברוך יהוה
כי הפליא חסדו לי בעיר מצור:
23 ואני אמרתי בחפזי
נגרזתי מנגד עיניך
אכן שמעת קול תחנוני
בשועי אליך:

31,24 אהבו את יהוה כל חסידיו
אמונים נצר יהוה
ומשלם על יתר עשה גאוה:
כה חזקו ויאמץ לבבכם
כל המיחלים ליהוה: 5

32,8 לדוד משכיל
אשרי נשוי פשע
כסוי חטאה: 10
2 אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון
ואין ברוחו רמיה:
3 כי החרשתי בלו עצמי
בשאגתי כל היום:
4 כי יומם ולילה תכבד עלי ידך 15
נהפך לשדי בחרבוני קיץ סלה:
ה חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי
אמרתי אודה עלי פשעי ליהוה
ואתה נשאת עון חטאתי סלה:
6 על זאת יתפלל כל חסיד אליך 20
לעת מצוא רק שטף מים רבים
אליו לא יגיעו:
7 אתה סתר לי מצר תצרני
. . . פלט תסובבני סלה:
25
8 אשכילך ואורך בדרך זו תלך
. . . . . עליך עיני:
9 אל תהיו כסוס כפרד אין הבין
במתג ורסן עדיו לבלום
. . . . . : 30
י רבים מכאובים לרשע
והבוטח ביהוה חסד יסובבנו:
11 שמחו ביהוה וגילו צדיקים
והרנינו כל ישרי לב:
35

33,א רננו צדיקים ביהוה
לישרים נאוה תהלה:
2 הודו ליהוה בכנור
בנבל עשור זמרו לו: 40
3 שירו לו שיר חדש
היטיבו נגן בתרועה:
4 כי ישר דבר יהוה
וכל מעשהו באמונה:

28 כמעשה ידיהם תן להם
השב גמולם להם:
ה כי לא יבינו אל פעלת יהוה
ואל מעשה ידיו
יהרסם ולא יבנם:

6 ברוך יהוה
כי שמע קול תחנוני:
7 יהוה עזי ומגני
בו בטח לבי ונעזרתי
ויעלז לבי ומשירי אהודנו:
8 יהוה עז לעמו
ומעוז ישועות משיחו הוא:
9 הושיעה את עמך
וברך את נחלתך
ורעם ונשאם עד העולם:

29,א מזמור לדוד
הבו ליהוה בני אלים
הבו ליהוה כבוד ועז:
2 הבו ליהוה כבוד שמו
השתחוו ליהוה בהדרת קדש:
3 קול יהוה על המים
אל הכבוד הרעים
יהוה על מים רבים:
4 קול יהוה בכח
קול יהוה בהדר:
ה קול יהוה שבר ארזים
וישבר יהוה את ארזי הלבנון:
6 וירקידם כמו עגל לבנון
ושריון כמו בן ראמים:
7 קול יהוה חצב * * * *
* * * * * להבות אש:
8 קול יהוה יחיל מדבר
יחיל יהוה מדבר קדש:
9 קול יהוה יחולל אילות
ויחשף יערות
ובהיכלו כלו אמר כבוד:
י יהוה למבול ישב
וישב יהוה מלך לעולם:
11 יהוה עז לעמו יתן
יהוה יברך את עמו בשלום:

30,א מזמור שיר חנכת הבית לדוד:
2 ארוממך יהוה כי דליתני
ולא שמחת איבי לי:
3 יהוה אלהי
שועתי אליך ותרפאני:
4 יהוה העלית מן שאול נפשי
חייתני מיורדי בור:
ה זמרו ליהוה חסידיו
והודו לזכר קדשו:
6 כי רגע באפו חיים ברצונו
בערב ילין בכי ולבקר רנה:

7 ואני אמרתי בשלוי
בל אמוט לעולם:
8 יהוה ברצונך העמדת לי עז הרריעז
הסתרת פניך הייתי נבהל:
9 אליך יהוה אקרא
ואל יהוה אתחנן:
י מה בצע בדמי ברדתי אל שחת
היודך עפר היגיד אמתך:
11 שמע יהוה וחנני
יהוה היה עזר לי:
12 הפכת מספדי למחול לי
פתחת שקי ותאזרני שמחה:
13 למען יזמרך כבוד ולא ידם
יהוה אלהי לעולם אודך:

31,א למנצח מזמור לדוד:
2 בך יהוה חסיתי
אל אבושה לעולם
בצדקתך פלטני:
3 הטה אלי אזנך מהרה הצילני
היה לי לצור מעוז
לבית מצודות להושיעני:
4 כי סלעי ומצודתי אתה
ולמען שמך תנחני ותנהלני:
ה תוציאני מרשת זו טמנו לי
כי אתה מעוזי:
6 בידך אפקיד רוחי
פדיתה אותי יהוה אל אמת:
7 שנאתי השמרים הבלי שוא
ואני אל יהוה בטחתי:
8 אגילה ואשמחה בחסדך

35 לחַם את לחמי:
2 החזַק מגֵן וצנה
וקומה בעזרתי:
3 והרַק חנית וסגר לקראת רדפי
אמֹר לנפשי ישְׁעתֵך אני:
4 יַבשו ויכּלמו מבַקשי נפשי
יסגו אחור ויחפרו חשבי רעתי:
ה יהיו כמֹץ לפני רוח
ומלאך יהוה ‹דח›:
6 יהי דרכם חשך וחלקלקת
ומלאך יהוה ‹רדפם›:
7 כי חנם טמנו לי [] רשתם
חנם חפרו ‹[שחת]› לנפשי:
8 תבוֹאהו שואה לא יַדע
ורשתו אשר טמן תלכדו
בשחת‹ה› יפל בה:
9 ונפשי תגיל ביהוה
תשיש בישועתו:
י כל עצמֹתי תאמרנה
יהוה מי כמוך
מציל עני מחזק ממנו
ועני ואביון מגזלו:

11 יקומון עֵדי חמס
אשר לא ידעתי ישאלוני:
12 ישלְמוני רעה תחת טובה
שכול לנפשי:
13 ואני בחלותם לבושי שק
עניתי בצום נפשי
ותפלתי . . . . . :
14 כרֵע כאח לי התהלכתי
כאבל אם קדֹר שחתי:
טו ובצלעי שמחו . . . . . .
. . . . . .
16 קרעו ולא דמו | מ‹חר›פי
לעג‹ו› ל‹עוג חרק›ו עלי שניהמו:
17 אדני כמה תראה
השיבה נפשי מ‹שאג›ים
מכפירים יחידתי:
18 אודך בקָהָל רב
בעם עצום אהַללך:

19 אל ישמחו לי איבי שקר
שנאי חנם יקרצו עין:

כ 35 כי לא שלום יַדברו ‹על› רגעי ארץ
דברי מרמות יחשבון:
21 וירחיבו עלי פיהם
אמרו האח האח
ראתה עיננו:
22 ראיתה יהוה אל תחרש
אדני אל תרחק ממני:
23 העירה והקיצה למשפטי
אלהי ואדני לריבי:
24 שפטני כצדקך יהוה אלהי
ואל ישמחו לי:
כה אל יאמרו בלבם האח נפשנו
אל יאמרו בלענוהו:
26 יַבשו ויחפרו יחדו שמֵחי רעתי
ילבשו בשת וכלמה המגדילים עלי:
27 ירנו וישמחו חפֵצי צדקי
ויאמרו תמיד יגדל יהוה
החפֵץ שלום עבדו:
28 ולשוני תהגה צדקך
כל היום תהלתך:

36,א למנצח לעבד יהוה לדוד:
2 נאם פשע לרשע בקרב לב‹ו›
אין פחד אלהים לנגד עיניו:
3 כי החליק אֵ‹מר›יו ב‹עֵ›ינ‹ו›
לְמַ‹ד› עֲונו ‹לשנ›ו:
4 דברי פיו אָון ומרמה
חדל להשכיל להיטיב:
ה אָון יחשב על משכבו
יתיצב על דרך לא טוב
רע לא ימאס:
6 יהוה ‹עד› השמים חסדך
אמונתך עד שחקים:
7 צדקתך כהררי אל
משפטיך ‹כ›תהום רבה
אדם ובהמה תושיע יהוה:
8 מה יקר חסדך אלהים
ובני אדם בצל כנפיך יחסיון:
9 ירוָון מדשן ביתך
ונחל עדניך תשקֵם:
י כי עִמך מקור חיים
באורך נראה אור:
11 משך חסדך לידעיך

ה 33 אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט
חֶסֶד יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ:
6 בִּדְבַר יְהוָה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ
וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צְבָאָם:
7 כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם
נֹתֵן בְּאוֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת:
8 יִירְאוּ מֵיהוָה כָּל הָאָרֶץ
מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כָּל יֹשְׁבֵי תֵבֵל:
9 כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי
הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד:
י יְהוָה הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם
הִנִּיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים:
11 עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמֹד
מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר:
12 אַשְׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהָיו
הָעָם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ:
13 מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְהוָה
רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם:
14 מִמְּכוֹן שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ
אֶל כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ:
ט הַיֹּצֵר יַחַד לִבָּם
הַמֵּבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם:
16 אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרֹב חָיִל
גִּבּוֹר לֹא יִנָּצֵל בְּרֹב כֹּחַ:
17 שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה
וּבְרֹב חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט:
18 הִנֵּה עֵין יְהוָה אֶל יְרֵאָיו
לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ:
19 לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם
וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב:
כ נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַיהוָה
עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא:
21 כִּי בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ
כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָּטָחְנוּ:
22 יְהִי חַסְדְּךָ יְהוָה עָלֵינוּ
כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:

א 34 לְדָוִד בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ
וַיְגָרְשֵׁהוּ וַיֵּלֶךְ:
2 אֲבָרְכָה אֶת יְהוָה בְּכָל עֵת
תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי:
3 בַּיהוָה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי
יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ:
4 גַּדְּלוּ לַיהוָה אִתִּי
וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו:
ה דָּרַשְׁתִּי אֶת יְהוָה וְעָנָנִי
וּמִכָּל מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי:
6 הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנָהָרוּ
וּפְנֵיכֶם אַל יֶחְפָּרוּ:
7 זֶה עָנִי קָרָא וַיהוָה שָׁמָע
וּמִכָּל צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוֹ:
8 חֹנֶה מַלְאַךְ יְהוָה
סָבִיב לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם:
9 טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי טוֹב יְהוָה
אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר יַחְסֶה בּוֹ:
י יִרְאוּ אֶת יְהוָה קְדֹשָׁיו
כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו:
11 כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ
וְדֹרְשֵׁי יְהוָה לֹא יַחְסְרוּ כָל טוֹב:
12 לְכוּ בָנִים שִׁמְעוּ לִי
יִרְאַת יְהוָה אֲלַמֶּדְכֶם:
13 מִי הָאִישׁ הַחָפֵץ חַיִּים
אֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב:
14 נְצֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע
וּשְׂפָתֶיךָ מִדַּבֵּר מִרְמָה:
ט סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה טוֹב
בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ:
17 פְּנֵי יְהוָה בְּעֹשֵׂי רָע
לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זִכְרָם:
18 עֵינֵי יְהוָה אֶל צַדִּיקִים
וְאָזְנָיו אֶל שַׁוְעָתָם:
19 צָעֲקוּ וַיהוָה שָׁמָע
וּמִכָּל צָרוֹתָם הִצִּילָם:
כ קָרוֹב יְהוָה לְנִשְׁבְּרֵי לֵב
וְאֶת דַּכְּאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ:
כ רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק
וּמִכֻּלָּם יַצִּילֶנּוּ יְהוָה:
21 שֹׁמֵר כָּל עַצְמוֹתָיו
אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה:
22 תְּמוֹתַת רָשָׁע רָעָה
וְשֹׂנְאֵי צַדִּיק יֶאְשָׁמוּ:
23 פֹּדֶה יְהוָה נֶפֶשׁ עֲבָדָיו
וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל הַחֹסִים בּוֹ:

א 35 לְדָוִד
רִיבָה יְהוָה אֶת רִיבִי

37 כי אחרית לאיש שלום:
38 ופשעים נשמדו יחדו
אחרית רשעים נכרתה:
39 תשועת צדיקים מיהוה
מעוזם בעת צרה:
מ ויעזרם יהוה ויפלטם
יפלטם מרשעים ויושיעם
כי חסו בו:

38,א מזמור לדוד להזכיר:
2 יהוה אל בקצפך תוכיחני
ובחמתך תיסרני:
3 כי חציך נחתו בי
ותנחת עלי ידך:
4 אין מתם בבשרי מפני זעמך
אין שלום בעצמי מפני חטאתי:
ה כי עונתי עברו ראשי
כמשא כבד יכבדו ממני:
6 הבאישו נמקו חבורתי
מפני אולתי:
7 נעויתי שחותי עד מאד
כל היום קדר הלכתי:
8 כי כסלי מלאו נקלה
ואין מתם בבשרי:
9 נפוגתי ונדכיתי עד מאד
שאגתי מנהמת לבי:

י אדני נגדך כל תאותי
ואנחתי ממך לא נסתרה:
11 לבי סחרחר עזבני כחי
ואור עיני גם הם אין אתי:
12 אהבי ורעי מנגד נגעי יעמדו
וקרובי מרחק עמדו:
13 ויקשו מבקשי נפשי
ודרשי רעתי דברו הוות
ומרמות כל היום יהגו:
14 ואני כחרש לא אשמע
וכאלם לא יפתח פיו:
מו ואהי כאיש אשר לא שמע
ואין בפיו תוכחות:

16 כי לך יהוה הוחלתי
אתה תענה אדני אלהי:
38,17 כי אמרתי פן ישמחו לי
במוט רגלי עלי הגדילו:
18 כי אני לצלע נכון
ומכאובי נגדי תמיד:
19 כי עוני אגיד
אדאג מחטאתי:
כ ואיבי חיים עצמו
ורבו שנאי שקר:
21 ומשלמי רעה תחת טובה
ישטנוני תחת רדפי טוב:

22 אל תעזבני יהוה אלהי
אל תרחק ממני:
23 חושה לעזרתי
אדני תשועתי:

39,א למנצח לידותון מזמור לדוד:
ב אמרתי אשמרה דרכי
מחטוא בלשוני
אשימה לפי מחסום
בעוד רשע לנגדי:
3 נאלמתי דומיה
החשיתי מטוב
וכאבי נעכר:
4 חם לבי בקרבי
בהגיגי תבער אש
דברתי בלשוני:

ה הודיעני יהוה קצי
ומדת ימי מה היא
אדעה מה חדל אני:
6 הנה טפחות נתתה ימי
וחלדי כאין נגדך
אך כל הבל כל אדם סלה:
7 אך בצלם יתהלך איש
אך הבל יהמיון
יצבר ולא ידע מי אספם:
8 ועתה מה קויתי אדני
תוחלתי לך היא:
9 מכל פשעי הצילני

(ב) 39,6 נצב

36 וצדקתך לישרי לב:
12 אל תבואני רגל גאוה
ויד רשעים אל תנדני:
13 שם נפלו פעלי און
דחו ולא יכלו קום:

א,37 לדוד
אל תתחר במרעים
אל תקנא בעשי עולה:
2 כי כחציר מהרה ימלו
וכירק דשא יבולון:
3 בטח ביהוה ועשה טוב
שכן ארץ ורעה אמונה:
4 והתענג על יהוה
ויתן לך משאלת לבך:
ה גול על יהוה דרכך
ובטח עליו והוא יעשה:
6 והוציא כאור צדקך
ומשפטך כצהרים:
7 דום ליהוה והתחולל לו
אל תתחר במצליח דרכו
באיש עשה מזמות:
8 הרף מאף ועזב חמה
אל תתחר אך להרע:
9 כי מרעים יכרתון
וקוי יהוה המה יירשו ארץ:
י ועוד מעט ואין רשע
והתבוננת על מקומו ואיננו:
11 וענוים יירשו ארץ
והתענגו על רב שלום:
12 זמם רשע לצדיק
וחרק עליו שניו:
13 אדני ישחק לו
כי ראה כי יבא יומו:
14 חרב פתחו רשעים ודרכו קשתם
להפיל עני ואביון
לטבוח ישרי דרך:
טו חרבם תבוא בלבם
וקשתותם תשברנה:
16 טוב מעט לצדיק
מהמון רשעים רבים:
17 כי זרועות רשעים תשברנה
וסומך צדיקים יהוה:

37,18 יודע יהוה ימי תמימם
ונחלתם לעולם תהיה:
19 לא יבשו בעת רעה
ובימי רעבון ישבעו:
כ כי רשעים יאבדו 5
ואיבי יהוה כיקר כרים
כלו בעשן כלו:
21 לוה רשע ולא ישלם
וצדיק חונן ונותן:
22 כי מברכיו יירשו ארץ 10
ומקלליו יכרתו:
23 מיהוה מצעדי גבר כוננו
ודרכו יחפץ:
24 כי יפל לא יוטל
כי יהוה סומך ידו: 15
כה נער הייתי גם זקנתי
ולא ראיתי צדיק נעזב
וזרעו מבקש לחם:
26 כל היום חונן ומלוה
וזרעו לברכה: 20
27 סור מרע ועשה טוב
ושכן לעולם:
28 כי יהוה אהב משפט
ולא יעזב את חסידיו:
עולם נשמרו 25
וזרע רשעים נכרת:
29 צדיקים יירשו ארץ
וישבנו לעד עליה:
ל פי צדיק יהגה חכמה
ולשונו תדבר משפט: 30
31 תורת אלהיו בלבו
לא תמעד אשריו:
32 צופה רשע לצדיק
ומבקש להמיתו:
33 יהוה לא יעזבנו בידו 35
ולא ירשיענו בהשפטו:
34 קוה אל יהוה ושמר דרכו
וירוממך לרשת ארץ
בהכרת רשעים תראה:
לה ראיתי רשע 40
..... כארז רענן:
36 ו־עבר והנה איננו
ואבקשהו ולא נמצא:
37 שמר תם וראה ישר

41 עלי יחשבו רעה לי:
9 דבר בליעל יצוק בו
ואשר שכב לא יוסיף לקום:
י גם איש שלומי אשר בטחתי בו
אוכל לחמי הגדיל עלי עקב:

41,11 ואתה יהוה חנני והקימני
ואשלמה להם:
12 בזאת ידעתי כי חפצת בי
כי לא יריע איבי עלי:
13 ואני בתמי תמכת בי
ותציבני לפניך לעולם:

14 ברוך יהוה אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

39 חרפת גבל אל תשימני:[α]
11 הסר מעלי נִגְעך
מתגרת ידך אני כליתי:
12 בתוכחות על עון יסרת איש
ותמס כעש חמודו
אך הבל כל אדם סלה:
13 שמעה תפלתי יהוה
ושועתי האזינה
אל דמעתי אל תחרש
כי גר אנכי עמך
תושב ככל אבותי:
14 הָשע ממני ואבלינה
בטרם אלך ואינני:

40,א למנצח לדוד מזמור:
ב קוה קויתי יהוה
ויט אלי וישמע שועתי:
3 ויעלני מבור שאון מטיט היון
ויקם על סלע רגלי כונן אשרי:
4 ויתן בפי שיר חדש
תהלה לאלהינו
יראו רבים ויראו
ויבטחו ביהוה:

ה אשרי הגבר אשר שם יהוה מבטחו
ולא פנה אל רהבים ושטי כזב:
6 רבות עשית אתה יהוה[β] אלינו
אין ערך אליך
אגידה ואדברה
עצמו מספר:
7 זבח ומנחה לא חפצת []
עולה וחטאה לא שאלת:
8 [אזנים כרית לי]
במגלת ספר כתוב עלי:
9 לעשות רצונך אלהי חפצתי
ותורתך בתוך מעי:
י בשרתי צדק בקהל רב
הנה שפתי לא אכלא
יהוה אתה ידעת:

40,11 צדקתך לא כסיתי בתוך לבי
אמונתך ותשועתך אמרתי
לא כחדתי חסדך ואמתך לקהל רב:
12 אתה יהוה לא תכלא רחמיך ממני
חסדך ואמתך תמיד יצרוני:

13 כי אפפו עלי רעות עד אין מספר
השיגוני עונתי
ולא יכלתי לראות
עצמו משערות ראשי
ולבי עזבני:
14 רצה יהוה להצילני
יהוה לעזרתי חושה:
טו יבשו ויחפרו יחד
מבקשי נפשי לספותה
יסגו אחור ויכלמו
חפצי רעתי:
16 ישמו על עקב בשתם
האמרים לי האח האח:
17 ישישו וישמחו בך כל מבקשיך
יאמרו תמיד יגדל יהוה אהבי תשועתך:
18 ואני עני ואביון
אדני יחשב לי
עזרתי ומפלטי אתה
אלהי אל תאחר:

41,א למנצח מזמור לדוד:
2 אשרי משכיל אל דל
ביום רעה ימלטהו יהוה:
3 יהוה ישמרהו ויחיהו
יאשר בארץ
ואל תתנהו בנפש איביו:
4 יהוה יסעדנו על ערש דוי
כל משכבו הפכת בחליו:

ה אני אמרתי יהוה חנני
רפאה נפשי כי חטאתי לך:
6 אויבי יאמרו רע לי
מתי ימות ואבד שמו:
7 ואם בא לראות שוא ידבר
לבו יקבץ און לו
יצא לחוץ ידבר:
8 יחד עלי יתלחשו כל שנאי

(α) 39,ו נאלמתי לא אפתח פי כי אתה עשית:
(β) 40,6 אלהי נפלאותיך ומחשבתיך

44 ומשַׂנאינו הבישות:
9 באלהים הללנו כל היום
ושמך לעולם נודה סלה:

י אף זנחת ותכלימנו
ולא תצא בצבאותינו:
11 תשיבנו אחור מני צר
ומשַׂנאינו שסו למו:
12 תתננו כצאן מאכל
ובגוים זַריתנו:
13 תמכר עמך בלא הון
ולא רבית במחיריהם:
14 תשימנו חרפה לשכֵנינו
לעג וקלס לסביבותינו:
טו תשימנו משל בגוים
מנוד ראש בלאֻמים:
16 כל היום כלִמתי נגדי
ובשת פני כסתני:
17 מקול מחֵרף ומגַדף
מפני אויב ומתנקם:

18 כל זאת באתנו ולא שכחנוך
ולא שקרנו בבריתך:
19 לא נסוג אחור לבנו
ותַּט אשֻׁרנו מני ארחך:
כ כי דכיתנו במקום ....
ותְּכַס עלינו בצלמות:
21 אם שכחנו שם אלהינו
ונפרש כפינו לאל זר:
22 הלא אלהים יחקר זאת
כי הוא ידע תעלֻמות לב:
23 כי עליך הרגנו כל היום
נחשבנו כצאן טִבְחה:

24 עורה למה תישן אדני
הקיצה אל תזנח לנצח:
כה למה פניך תסתיר
תשכח ענְיֵנו ולחצנו:
26 כי שחה לעפר נפשנו
דבקה לארץ בטננו:
27 קומה עזרתה לנו
ופדֵנו למען חסדך:

א 45 למנצח על שׁשנים לבני קרח משכיל
שיר ידידת:
2 רחש לבי דבר טוב
אמר אני מעשי למלך
לשוני עֵט סופר מהיר:
3 ‹יפית› מבני אדם
הוצק חן בשפתותיך
על כן בֵּרכך אלהים לעולם:
4 חגור חרבך על יַרך גבור
הודך והדרך:(ה)
ה צלַח רכב על דבר אמת ו.... צדק
ותורך גוראות ימינך:
6 חציך שנונים [] בלב אויבי המלך
‹[עמים תחתך יפלו]›:
7 כסאך ‹יהיה› עולם ועד
שֵׁבט מישֹר שבט מלכותך:
8 אהבת צדק ותשנא רשע
על כן משחך אלהים אלהיך
שמן ששון מחבֵרֶך:
9 מֹר ואהלות קציעות כל בגדֹתיך
מן היכלי שן מני‹ם› שמחוך:
י בנות מלכים ביקרותיך
נצבה שגל לימינך בכתם אופיר:

11 שמעי בת וראי והטי אזנך
ושכחי עמך ובית אביך:
12 ויתאֶו המלך יפיֵך
כי הוא אדנֶיך והשתחֲוי לו:
13 * * * * * * * * * * * ובת צר
במנחה פנֵיך יחלו עשירי עם:
14 כל כבודה בת מלך
פני‹ם› ‹מְשֻׁבצות› זהב לבושה:
טו לרקמות תובל למלך
בתולות אחריה רֵעותיה מבֹ‹יאות ל›ה:
16 תובלנה בשמחֹת וגיל
תבאינה בהיכל מלך:

17 תחת אבתיך יהיו בניך
תשיתמו לשרים בכל הארץ:
18 אזכירה שמך בכל דר ודר
על כן עמים יהודוך לעלם ועד:

(ה) ה 45 והדרך

ספר שני

42,א למנצח משכיל לבני קרח:
2 כאילת תערג על אפיקי מים
כן נפשי תערג אליך אלהים:
3 צמאה נפשי לאלהים לאל חי
מתי אבוא ואֵרָאה פני אלהים:
4 היתה לי דמעתי לחם יומם ולילה
באמר אלי כל היום איה אלהיך:
ה אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי
כי אעבר . . . . . עד בית אלהים
בקול רנה ותודה המון חוגג:
6 מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי
הוחלי לאלהים כי עוד אודנו
ישועות פני ואלהי:

7 עלי נפשי תשתוחח על כן אזכרך
מארץ ירדן וחרמונים מהר מִצְעָר:
8 תהום אל תהום קורא לקול צנוריך
כל משבריך וגליך עלי עברו:(2)
9 אומרה לאל סלעי למה שכחתני
למה קדר אלך בלחץ אויב:
11 כרצח בעצמותי חרפוני צוררי
באמרם אלי כל היום איה אלהיך:
12 מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי
הוחילי לאלהים כי עוד אודנו
ישועת פני ואלהי:

43,א שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי לא חסיד
מאיש מרמה ועולה תפלטני:
2 כי אתה אלהי מעוזי למה זנחתני
למה קדר אתהלך בלחץ אויב:
3 שלח אורך ואמתך המה ינחוני
יביאוני אל הר קדשך ואל משכנותיך: 5
4 ואבואה אל מזבח אלהים אל אל שמחת
ואודך בכנור אלהים אלהי: [נילי
ה מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי
הוחילי לאלהים כי עוד אודנו
ישועת פני ואלהי: 10

44,א למנצח לבני קרח משכיל:
2 אלהים באזנינו שמענו
אבותינו ספרו לנו 15
פעל פעלת בימיהם
בימי קדם:
3 אתה ידך גוים הורשת ותטעם
תרע לאמים ותשלחם:
4 כי לא בחרבם ירשו ארץ 20
וזרועם לא הושיעה למו
כי ימינך וזרועך ואור פניך
כי רצית בם:
ה אתה הוא מלכי אלהים
מצוה ישועות יעקב: 25
6 בך צרינו נגנח
בשמך נבוס קמינו:
7 כי לא בקשתי אבטח
וחרבי לא תושיעני:
8 כי הושעתנו מצרינו 30

(2) 42,ט יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי:

א.49 למנצח לבני קרח מזמור:
2 שמעו זאת כל העמים
האזינו כל ישבי חלד:
3 גם בני אדם גם בני איש
יחד עשיר ואביון:
4 פי יַדבר חכמות
והֶגות לבו תבונות:
ה אטה למשל אוזי
אפתח בכנור חידתי:

6 למה אירא בימי רע
עֲון עקֵבי יסובֵני:
7 הבטחים על חילם
וברב עשרם יתהללו:
8 אך לא פדה יפְדה איש
לא יתן לאלהים כֹּפְרו:
9 ויַקר פדיון נפשו וחדל לעולם:
11 כי ראה חכמים ימותו
יחד כסיל ובער יאבדו
ועזבו לאחֵרים חילם:
12 קִבְרָם בָּתימו לעולם
משכנֹתם לדור ודר
קראו בשמותם עלי אדמות:
13 ואדם ביקר בל ילין
נמשל כבהמות נדמו:

14 זה דרכם כסל למו
ואחריתם בפיהם ירצו סלה:
טו כצאן לשאול שתו מות ירעם
לבקר וצורם לבלות
שאול מִזֶבֶל למו:
16 אך אלהים יפדה נפשי
מיד שאול כי יקחני סלה:
17 אל תירא כי יעשֵר איש
כי ירבה כבוד ביתו:
18 כי לא במותו יקח הכל
לא ירד אחריו כבודו:
19 כי נפשו בחייו יִברך
ויודֶך כי תיטיב לך:
כ תבוא עד דור אבותיך

49 עד נצח לא יראו אור:
21 אדם ביקרו לא ילין
נמשל כבהמות נדמו:

5

א.50 מזמור לאסף
אל אלהים יהוה דבר
ויקרא ארץ ממזרח שמש עד מבאה:
2 מציון מכלל יפי אלהים הופיע
3 אש לפניו תאכל 10
וסביביו נשערה מאד:
4 יקרא אל השמים מִמעל
ואל הארץ לדין עמו:
ה אספו לי חסידי
כרתי בריתי עלי זבח: 15
6 וינידו שמים צדקו
כי אלהים שפט הוא סלה:

7 שמעה עמי ואדַברה
ישראל ואעידה בך 20
אלהים אלהיך אנכי:
8 לא על זבחיך אוכיחך
ועולתיך לנגדי תמיד:
9 לא אקח מביתך פר
ממכלאתיך עתודים: 25
י כי לי כל חיתו יער
בהמות בהררי אלף:
11 ידעתי כל עוף הרים
וזיז שדי עמדי:
12 אם ארעב לא אמר לך 30
כי לי תבל ומלאה:
13 האוכל בשר אבירים
ודם עתודים אשתה:
14 זבח לאלהים תודה
ושלם לעליון נדריך: 35
טו וקראני ביום צרה
אחלצך ותכַבדני:

16 ולרשע אמר אלהים
מה לך לסַפר חקי 40
ותשא בריתי עלי פיך:
17 ואתה שנאת מוסר

(ב) 49.ו ויחי עוד לנצח לא יראה השחת:
(ג) טו וירדו בם ישרים
(ה) 50.3 יבא אלהינו ואל יחרש

46,1 למנצח לבני קרח על עלמות שיר:
2 אלהים לנו מחסה ועז
עזרה בצרות נמצא מאד:
3 על כן לא נירא בהמיר ארץ
ובמוט הרים בלב ימים:
4 יהמו יחמרו מימיו
ירעשו הרים בגאותו סלה:
יהוה צבאות עמנו
משגב לנו אלהי יעקב:

ה נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים
(3)עליון [1]קדש [2]משכנו(ו):
6 אלהים בקרבה בל תמוט
יעזרה אלהים לפנות בקר:
7 המו גוים מטו ממלכות
נתן בקולו תמוג ארץ:
8 יהוה צבאות עמנו
משגב לנו אלהי יעקב סלה:

9 לכו חזו מפעלות יהוה
אשר שם שמות בארץ:
י משבית מלחמות עד קצה הארץ
קשת ישבר וקצץ חנית
עגלות ישרף באש:
11 הרפו ודעו כי אנכי אלהים
ארום בגוים ארום בארץ:
12 יהוה צבאות עמנו
משגב לנו אלהי יעקב סלה:

47,1 למנצח לבני קרח מזמור:
2 כל העמים תקעו כף
הריעו לאלהים בקול רנה:
3 כי יהוה עליון נורא
מלך גדול על כל הארץ:
4 ירבד עמים תחתינו
ולאמים תחת רגלינו:
ה יבחר לנו את נחלתנו
את גאון יעקב אשר אהב סלה:
6 עלה אלהים בתרועה
יהוה בקול שופר:

7 זמרו אלהים זמרו
זמרו למלכנו זמרו:

47,8 כי מלך כל הארץ אלהים
זמרו משכיל:
9 מלך אלהים על גוים
אלהים ישב על כסא קדשו:
י נדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם
כי לאלהים מגני ארץ
מאד נעלה:

48,1 שיר מזמור לבני קרח:
2 גדול יהוה ומהלל מאד
בעיר אלהינו הר קדשו:
3 יפה נוף משוש כל הארץ
הר ציון קרית מלך רב:
4 אלהים בארמנותיה
נודע למשגב:
ה כי הנה המלכים נועדו
עברו יחדו:
6 המה ראו כן תמהו
נבהלו נחפזו:
7 רעדה אחזתם שם
חיל כיולדה:
8 * * * * * * ברוח קדים
תשבר אניות תרשיש:

9 כאשר שמענו כן ראינו
בעיר יהוה צבאות בעיר אלהינו
אלהים יכוננה עד עולם סלה:
י דמינו אלהים חסדך
בקרב היכלך:
11 כשמך אלהים כן תהלתך על קצוי ארץ
צדק מלאה ימינך:
12 ישמח הר ציון תגלנה בנות יהודה
למען משפטיך:
13 סבו ציון והקיפוה
ספרו מגדליה:
14 שיתו לבכם לחילה פסגו ארמנותיה
למען תספרו לדור אחרון:
טו כי זה אלהים אלהינו עולם ועד
הוא ינהגנו(β):

(α) 48,3 ירכתי צפון
(β) טו על מות

53 אין עשה טוב:
3 אלהים משמים
השקיף על בני אדם
לראות הֲיש משכיל
דרש את אלהים:
4 כלו סג יחדו נאלחו
אין עשה טוב אין גם אחד:
ה הלא ידעו פעלי אָון
אכלי עמי אכ֗ו֗ל֗ לחם
אלהים לא קראו:
6 שם פחדו פחד
לא היה פחד
כי אלהים ׳פזר עצמות ׳חֹ֗נ֗ף֗׳
הבישׁ֗ת֗ים׳ כי אלהים ׳מאסם׳:
7 מי יתן מציון ישׁעות ישראל
בשוב אלהים שבות עמו
יגל יעקב ישמח ישראל:

54,א למנצח בנגינת משכיל לדוד:
2 בבוא הזיפים ויאמרו לשאול
הלא דוד מסתתר עמנו:
3 אלהים בשמך הושיעני
ובגבורתך תדיננו:
4 אלהים שמע תפלתי
האזינה לאמרי פי:
ה כי זרים קמו עלי
ועריצים בִּקשו נפשי
לא שמו אלהים לנגדם סלה:
6 הנה אלהים עֹזר לי
אדני בסמכי נפשי:
7 ישוב הרע לשררי
באמתך הצמיתֵם:
8 בנדָבה אזבחה לך
אודה שמך יהוה כי טוב:
9 כי מכל צרה הצילני
ובאיבי ראתה עיני:

55,א למנצח בנגינת משכיל לדוד:
2 האזינה אלהים תפלתי
ואל תתעלם מתחִנתי:
3 הקשיבה לי וענני
׳ארידי׳ בשיחי ואה׳מ֗י֗ה׳:
4 מקול אויב מפני ׳צ֗ע֗קת רשע
כי ימיטו עלי אָון
ובאף ישטמוני:
ה לבי יחיל בקרבי
ואימות מות נפלו עלי:
6 יראה ורעד יבא בי
ותכסני פלָצות:
7 ואמר מי יתן לי אֵבר כיונה
אעופה ואשכנה:
8 הנה ארחיק נדד
אלין במדבר סלה:
9 אחישה מִפָּלט לי
מרוח סערה מסער:
י בלע אדני פַּלֵּג לשונם
כי ראית׳ חמס וריב בעיר:
11 יומם ולילה ׳׳׳׳׳׳׳׳
אָון ועמל בקרבה:
12 הַוות בקרבה
ולא ימיש מרחבה תוך ומרמה:
13 כי לא אויב׳ יחָרפני ואשא
לא משַׂנאי עלי הגדיל ואסתר ממנו:
14 ואתה אנוש כערכי
אלופי ומיֻדעי:
טו אשר יחדו נמתיק סוד
בבית אלהים נהלך ברגש:
16 ׳שימות׳ עלימו
ירדו שאול חיים
כי רעות במנורם׳:
17 אני אל אלהים אקרא
ויהוה יושיעני:
18 ערב ובקר וצהרים אשיחה ואהמה
וישמע קולי:
19 ׳פדה בשלום נפשי מקרב לי
כי ברבים היו ׳עִמָּדִי׳:
כ ישמע אל ויענמו׳ ׳שב קדם סלה
אשר אין ׳׳׳׳׳ למו
ולא יראו אלהים:
22 חלק׳ מחמאה׳ פיו וקרב לבו

(ז) 55,16 בקרבם
(ח) 21 שלח ידיו בשלמיו חלל בריתו:

50 ותשלך דברי אחריך:
18 אם ראית גנב ותרץ עמו
ועם מנאפים חלקך:
19 פיך שלחת ברעה
ולשונך תצמיד מרמה:
כ תשב באחיך תדבר
בבן אמך תתן דפי:
21 אלה עשית והחרשתי
דמית היות אהיה כמוך
אוכיחך ואערכה לעיניך:
22 בינו נא זאת שכחי אלוה
פן אטרף ואין מציל:
23 זבח תודה יכבדנני
ושם דרך אראנו בישע אלהים:

51 ורוח נדיבה תסמכני:
טו אלמדה פשעים דרכיך
וחטאים אליך ישובו:
16 הצילני מדמים אלהים אלהי תשועתי
תרנן לשוני צדקתך: 5
17 אדני שפתי תפתח
ופי יגיד תהלתך:
18 כי לא תחפץ זבח ואתנה
עולה לא תרצה:
19 זבחי אלהים רוח נשברה 10
לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה:
כ היטיבה ברצונך את ציון
תבנה חומות ירושלם:
21 אז תחפץ זבחי צדק עולה וכליל
אז יעלו על מזבחך פרים: 15

51,2 א למנצח מזמור לדוד: בבוא אליו
נתן הנביא כאשר בא אל בת שבע:
3 חנני אלהים כחסדך
כרב רחמיך מחה פשעי:
4 הרבה כבסני מעוני
ומחטאתי טהרני:
ה כי פשעי אני אדע
וחטאתי נגדי תמיד:
6 לך לבדך חטאתי
והרע בעיניך עשיתי
למען תצדק בדברך
תזכה בשפטך:
7 הן בעון חוללתי
ובחטא יחמתני אמי:
8 הן אמת חפצת בטחות
ובסתם חכמה תודיעני:
9 תחטאני באזוב ואטהר
תכבסני ומשלג אלבין:
י תשמיעני ששון ושמחה
תגלנה עצמות דכית:
11 הסתר פניך מחטאי
וכל עונתי מחה:
12 לב טהור ברא לי אלהים
ורוח נכון חדש בקרבי:
13 אל תשליכני מלפניך
ורוח קדשך אל תקח ממני:
14 השיבה לי ששון ישעך

52,2 א למנצח משכיל לדוד: בבוא דואג
האדמי ויגד לשאול ויאמר לו בא דוד
אל בית אחימלך: 20
3 מה תתהלל ברעה הגבור
חסד אל חסיד כל היום:
4 הוות תחשב לשונך
כתער מלטש עשה רמיה:
ה אהבת רע מטוב 25
שקר מדבר צדק סלה:
6 אהבת כל דברי בלע
לשון מרמה:
7 גם אל יתצך לנצח
יחתך ויסחך מאהל
ושרשך מארץ חיים סלה: 30
8 ויראו צדיקים ויראו
ועליו ישחקו:
9 הנה הגבר לא ישים אלהים מעוזו
ויבטח ברב עשרו יעז בהותו: 35
י ואני כזית רענן בבית אלהים
בטחתי בחסד אלהים עולם ועד:
11 אודך לעולם כי עשית
ואחיה שמך כי טוב נגד חסידיך: 40

53 א למנצח על מחלת משכיל לדוד:
2 אמר נבל בלבו אין אלהים
השחיתו והתעיבו עול

58,7 אלהים הרס שניהם בפיהם
מלתעות כפירים נתץ יהוה:
8 ימאסו כמו מים
יתהלכו כמו . . . .
כמו יחציר יתמלו:
9 כמו שבלול . . . . . .
נפל אשת בל חזו שמש:
10 בטרם יבינו סירתיכם אטד
כמו חי כמו חרון ישערנו:
11 ישמח צדיק כי חזה נקם
פעמיו ירחץ בדם הרשע:
12 ויאמר אדם אך פרי לצדיק
אך יש אלהים שפטים בארץ:

59,א למנצח אל תשחת לדוד מכתם
בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו:
2 הצילני מאיבי אלהי
ממתקוממי תשגבני:
3 הצילני מפעלי און
ומאנשי דמים הושיעני:
4 כי הנה ארבו לנפשי
יגורו עלי עזים
לא פשעי ולא חטאתי יהוה:
5 בלי עוני ירצון ויכונגנו
עורה לקראתי וראה:
6 ואתה יהוה אלהים צבאות אלהי ישראל
הקיצה לפקד כל הגוים
אל תחן כל בגדי און סלה:
7 ישובו לערב יהמו ככלב
ויסובבו עיר:
8 הנה יפיחו בפיהם
חרבות בשפתותיהם
כי מי שמע:
9 ואתה יהוה תשחק למו
תלעג לכל גוים:
10 עזו אליך אשמרה
כי אלהים משגבי אלהי חסדי:
11 יקדמני אלהים
יראני בשוררי:
12 אל תהרגם פן ישכחו עמי
59 הניעמו בחילך והורידמו
מגננו אדני:
13 חטאת פימו דבר שפתימו
ילכדו בגאונימו
מאלה ומכחש יספרו:
14 כלה בחמה כלה ואינמו
וידעו כי אלהים משל ביעקב לאפסי
הארץ סלה:
15 ישובו לערב יהמו ככלב
ויסובבו עיר:
16 המה ינועון לאכל
אם לא ישבעו וילינו:
17 ואני אשיר עזך
וארנן לבקר חסדך
כי היית משגב לי
ומנוס ביום צר לי:
18 עזי אליך אזמרה
כי אלהים משגבי אלהי חסדי:

60,א למנצח על שושן עדות מכתם לדוד
2 ללמד: בהצותו את ארם נהרים ואת
ארם צובה וישב יואב ויך את אדום
בגיא מלח שנים עשר אלף:
3 אלהים זנחתנו פרצתנו
אנפת תשובב לנו:
4 הרעשתה ארץ פצמתה
רפה שבריה כי מטה:
5 הראית עמך קשה
השקיתנו יין תרעלה:
6 נתתה ליראיך נס
להתנוסס מפני קשט סלה:
7 למען יחלצון ידידיך
הושיעה ימינך וענני:
8 אלהים דבר בקדשו
אעלזה אחלקה שכם
ועמק סכות אמדד:
9 לי גלעד ולי מנשה
ואפרים מעוז ראשי
יהודה מחקקי:
10 מואב סיר רחצי
על אדום אשליך נעלי

55 רכו דבריו משמן והמה פתחות:
23 השלך על יהוה יהבך והוא יכלכלך
לא יתן לעולם מוט לצדיק:
24 ואתה אלהים תורדם לבאר שחת
אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם
ואני אבטח בך:

56,א למנצח על יונת אלים רחקים
לדוד מכתם באחז אותו פלשתים בגת:
2 חנני אלהים כי שאפני אנוש
כל היום לחם ילחצני:
3 שאפו שוררי כל היום
כי רבים לחמים לי מרום:
4 יום אירא
אני אליך אבטח:
ה באלהים אהלל דברו
באלהים בטחתי לא אירא
מה יעשה בשר לי:

6 כל היום דברי יעצבו
עלי כל מחשבתם לרע:
7 יגורו יצפינו
המה עקבי ישמרו
כאשר קוו נפשי:
8 על און פלט למו
באף עמים הורד אלהים:
9 . . . ספרתה אתה
שימה דמעתי בנאדך[α]:
10 אז ישובו אויבי אחור ביום אקרא
זה ידעתי כי אלהים לי:
11 באלהים אהלל דבר[β]:
12 באלהים בטחתי לא אירא
מה יעשה אדם לי:

13 עלי אלהים נדריך
אשלם תודות לך:
14 כי הצלת נפשי ממות
הלא רגלי מדחי
להתהלך לפני אלהים
באור החיים:

(α) 56.9 הלא בספרתך
(β) 11 ביהוה אהלל דבר

57,א למנצח אל תשחת לדוד מכתם
בברחו מפני שאול במערה:
2 חנני אלהים חנני
כי בך חסיה נפשי
ובצל כנפיך אחסה
עד יעבר הוות:
3 אקרא לאלהים עליון
לאל גמר עלי:
4 ישלח משמים ויושיעני [] סלה
ישלח אלהים חסדו ואמתו:
ה [יחי נפש]ך נפשי
בתוך לבאם אשכבה . . . . . .
בני אדם שניהם חנית וחצים
ולשונם חרב חדה:
6 רומה על השמים אלהים
על כל הארץ כבודך:

7 רשת הכינו לפעמי
כפף נפשי
כרו לפני שיחה
נפלו בתוכה סלה:
8 נכון לבי אלהים נכון לבי
אשירה ואזמרה:
9 עורה כבודי עורה הנבל וכנור
אעירה שחר:
10 אודך בעמים אדני
אזמרך בלאמים:
11 כי גדל עד שמים חסדך
ועד שחקים אמתך:
12 רומה על שמים אלהים
על כל הארץ כבודך:

58,א למנצח אל תשחת לדוד מכתם:
2 האמנם אלים צדק תדברון
מישרים תשפטו בני אדם:
3 אף בלב ולו תפעלון בארץ
חמס ידיכם תפלסן:
4 זרו רשעים מרחם
תעו מבטן דברי כזב:
ה חמת למו כדמות חמת נחש
כמו פתן חרש יאטם אזנו:
6 אשר לא ישמע לקול מלחשים
חובר חברים מחכם:

63 כי יסכר פי דוברי שקר:

64,א למנצח מזמור לדוד:
2 שמע אלהים קולי בשיחי
מפחד אויב תצר חיי:
3 תסתירני מסוד מרעים
מרגשת פעלי און:
4 אשר שננו כחרב לשונם
דרכו חצם דבר מר:
ה לירות במסתרים תם
פתאם ירהו ולא ייראו:
6 יחזקו למו דבר רע
יספרו לטמון מוקשים
אמרו מי יראה לנו:
7 יחפשו עולתמו חפש מחפש
וקרב איש ולב עמק:
8 וירם אלהים חץ
פתאום היו מכתם:
9 ויכשילהו עלימו לשונם
יתנודדו כל ראי בם:
י ויראו כל אדם ויגידו פעל אלהים
ומעשהו השכילו:
11 ישמח צדיק ביהוה וחסה בו
ויתהללו כל ישרי לב:

65,א למנצח מזמור לדוד שיר:
2 לך דמיה תהלה אלהים בציון
ולך ישלם נדר:
3 שמע תפלה
עדיך כל בשר יבאו:
4 דברי עונת גברו מני
פשעינו אתה תכפרם:
ה אשרי תבחר ותקרב ישכן חצריך
נשבעה בטוב ביתך קדש היכלך:
6 נוראות בצדק תענינו אלהי ישענו
מבטח כל קצוי ארץ ואים רחקים:
7 מכין הרים בכחו
נאזר בגבורה:
8 משביח שאון ימים
שאון גליהם והמון לאמים:
9 ויראו ישבי קצות מאותתיך
מוצאי בקר וערב תרנין:
י פקדת הארץ ותשקקה רבת תעשרנה
פלג אלהים מלא מים
תכין דגנם כי כן תכינה:
11 תלמיה רוה נחת גדודה
ברביבים תמוגגנה צמחה תברך:
12 עטרת שנת טובתך
ומעגליך ירעפון דשן:
13 ירעפו נאות מדבר
וגיל גבעות תחגרנה:
14 לבשו כרים הצאן
ועמקים יעטפו בר
יתרועעו אף ישירו:

66,א למנצח שיר מזמור
הריעו לאלהים כל הארץ:
2 זמרו כבוד שמו
שימו כבוד תהלתו:
3 אמרו לאלהים מה נורא מעשיך
ברב עזך יכחשו לך איביך:
4 כל הארץ ישתחוו לך ויזמרו לך
יזמרו שמך סלה:
ה לכו וראו מפעלות אלהים
נורא עלילה על בני אדם:
6 הפך ים ליבשה
בנהר יעברו ברגל
שם נשמחה בו:
7 משל בגבורתו עולם
עיניו בגוים תצפינה
הסוררים אל ירימו למו סלה:
8 ברכו עמים אלהינו
והשמיעו קול תהלתו:
9 השם נפשנו בחיים
ולא נתן למוט רגלנו:
י כי בחנתנו אלהים
צרפתנו כצרף כסף:
11 הבאתנו במצודה
שמת מועקה במתנינו:
12 הרכבת אנוש לראשנו

60 עלי פלשת ·אתרועע·:

11 מי יובילני עד· מצור
מי נחני עד אדום:
12 הלא אתה אלהים זנחתנו
ולא תצא אלהים בצבאותינו:
13 הבה לנו עזרת מצר
ושוא תשועת אדם:
14 באלהים נעשה חיל
והוא יבוס צרינו:

61,א למנצח על נגינת לדוד:
2 שמעה אלהים רנתי
הקשיבה תפלתי:
3 מקצה הארץ אליך אקרא בעטף לבי
בצור ירום ממני תַנחני:
4 כי היית מחסה לי
מגדל עז מפני אויב:
ה אגורה באהלך עולמים
אחסה בסֵתר כנפיך סלה:

6 כי אתה אלהים שמעת לנדרי
נתת יְרֻשת יראי שמך:
7 ימים על ימי מלך תוסיף
שנותיו כמו דר ודר:
8 ישב עולם לפני אלהים
חסד ואמת מן יִנצְרֵהו:
9 כן אזמרה שמך לעד
לשלמי נדרי יום יום:

62,א למנצח על ידותון מזמור לדוד:
2 אך אל אלהים דומ·ה· נפשי
ממנו ·תק·ותי:
3 אך הוא צורי וישועתי
משגבי לא אמוט ·:
4 עד אנה ·תהותתו· על איש
תר·צ·צוה·ו כלכם
כקיר נטוי גדר·ה ·דחויה:
ה אך משאתו יעצו להדיח·ו·
יִרצו כזב
בפי·מ·ו יבָרכו
ובקרבם יקַללו סלה:

62,6 אך לאלהים ·דמי נפשי
כי ממנו תקוָתי:
7 אך הוא צורי וישועתי
משגבי לא אמוט:
8 על אלהים ישעי וכבודי
צור עֻזי מחסי באלהים:
9 בטחו בו בכל עת עם
שפכו לפניו לבבכם
אלהים מחסה לנו סלה:

10 אך הבל בני אדם כזב בני איש
במאזנים לעלות המה מהבל יחד:
11 אל תבטחו בעשק ובגזל אל תהבלו
חיל כי ינוב אל תשיתו לב:
12 אחת דבר אלהים
שתַים זו שמעתי·:
13 כי עז לאלהים ו ולך אדני חסד
כי אתה תשלם לאיש כמעשהו:

63,א מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודה:
2 אלהים אלי אתה אשחרך
צמאה לך נפשי כמה לך בשרי
בארץ ציה ועיף בלי מים:
3 כן בקדש חזיתך
לראות עֻזך וכבודך:
4 כי טוב חסדך מחיים
שפתי ישַבחונך:
ה כן אבָרכך בחיי
בשמך אשא כפי:
6 כמו חֵלב ודשן תשבע נפשי
ושפתי רננות יהלל פי:
7 .. זכרתיך על יצועי
באשמֻרות אהגה בך:
8 כי היית עזרתה לי
ובצל כנפיך ארנן:
9 דבקה נפשי אחריך
בי תמכה ימינך:
10 והמה לשואה יבַקשו נפשי
יבאו בתחתיות הארץ:
11 ..... על ידי חרב
מנת שֻעלים יהיו:
12 והמלך ישמח באלהים
יתהלל כל הנשבע בו

68 יעמס לנו האל ישועתנו סלה:
21 האל לנו אל ‹מושעות
וליהוה אדני למות תוצאות:
22 אך אלהים ימחץ ראש איביו
קדקד שֵׂער מתהלך באשמיו:
23 אמר אדני מבשן אשיב
אשיב ממצֻלות ים:
24 למען ת‹ר›חץ רגלך בדם
לשון כלביך מאויבים מנ‹ת›ו:

כה ר‹או› הליכות‹ אלהים
הליכות אלי מלכי בקדש:
26 קדמו שרים אחר נגנים
בתוך עלמות תופפות:
27 במקהלות ברכו אלהים
‹אדני› ממקור ישראל:
28 שם בנימן צעיר ‹רדם›
שרי יהודה ‹רגמתם›
שרי זבלון שרי נפתלי:

29 ‹צַוֵּה› אלהי‹ם› עֻזֶּךָ
עוז‹ת› אלהים זו פעלת לנו:
ל * * * * מהיכלך על ירושלם
לך יובילו מלכים שי:
31 גער חית קנה
עדת אבירים בעגלי עמים
‹ה›תרפס ב‹רצי› כ‹ס›ף
‹בֹּ›ז עמים קרבות יחפצו:
32 יאתיו חשמנים מני מצרים
כוש תרי‹ם› ידי‹ה› לאלהים:
33 ממלכות הארץ שירו לאלהים
זמרו אדני‹:›
34 ‹סל›ו | לרכב ‹בשמי› שמי קדם
הן יתן בקולו קול עז:
לה תנו עז לאלהים
על ישראל גאותו
ועֻזו בשחקים:
36 נורא אלהים ‹ממקדשיך›
אל ישראל
הוא נתן עז ותעצֻמות לעם
ברוך אלהים:

69,2 הושיעני אלהים
כי באו מים עד נפש:
3 טבעתי בִּיוֵן מצולה ואין מעֲמד
באתי במעמקי מים ושבלת שטפתני:
4 יגעתי בקראי נִחר גרוני
כלו עיני ‹מי›חל לאלהי:
ה רבו משערות ראשי שנאי חנם
עצמו מצמיתי‹ שקר
אשר לא גזלתי אז אשיב:
6 אלהים אתה ידעת לאִוַּלתי
ואשמותי ממך לא נכחדו:
7 אל יַבשו בי קויך אדני יהוה צבאות
אל יכלמו בי מבַקשיך אלהי ישראל:

8 כי עליך נשאתי חרפה
כסתה כלִמה פני:
9 מוזר הייתי לאחי
ונכרי לבני אמי:
י כי קִנאת ביתך אכלתני
וחֶרְפות חורפיך נפלו עלי:
11 וא‹בכ›ה בצום נפשי
ותהי לחרפות לי:
12 ואתנה לבושי שק
ואהי להם למָשָׁל:
13 ישיחו בי ישבי שער
ונגינות שותי שֵׁכר:

14 ואני תפלתי לך יהוה
«אַתְּ רְצֹנִי» אלהים ברב חסדך
ענני באמת ישעך:
טו הצילני מטיט ואל אטבעה
אנצלה משנאי וממעמקי מים:
16 אל תשטפני שבלת מים
ואל תבלעני מצולה
ואל תאטר עלי באר פיה:
17 ענני יהוה כִּ‹טוב› חסדך
כרב רחמיך פנה אלי:
18 ואל תַּסתר פניך מעבדך
כי צר לי מַהר ענני:
19 קרבה אל נפשי גאלה
למען איבי פדני:

69,א למנצח על שושנים לדוד:

(ה) ה.69 איבי

66 באנו באש ובמים
ותוציאנו לרוָ֫ח׃ה׃

13 אבוא ביתך בעולות
אשלם לך נדרי׃
14 אשר פצו שפתי
ודבר פי בצר לי׃
טו עלות מֵיחים אעלה לך עם קטֹרת אילים
אעשה בקר עם עתודים סלה׃

16 לכו שמעו ואסַפרה כל יראי אלהים
אשר עשה לנפשי׃
17 אליו פי קראתי
ורוממ׃תי מ׃תַחת לְשוֹנִ׃אִי׃
18 אָון אם ראיתי בלבי
לא ישמע אדני׃
19 אכן שמע אלהים
הקשיב בקול תפלתי׃
כ ברוך אלהים
אשר לא הסיר תפלתי וחסדו מאתי׃

67,א למנצח בנגינת מזמור שיר׃
2 אלהים יחננו ויְברכנו
יאֵר פניו אתנו סלה׃
3 לדעת בארץ דרכך
בכל גוים ישועתך׃
4 יודוך עמים אלהים
יודוך עמים כלם׃
ה ישמחו וירַננו לאֻמים
כי תשפט עמים מישר
ולאמים בארץ תַנחם סלה׃
6 יודוך עמים אלהים
יודוך עמים כלם׃
7 ארץ נתנה יבולה
יְברכנו אלהים אלהינו׃
8 יברכנו אלהים
ויראו אותו כל אפסי ארץ׃

68,א למנצח לדוד מזמור שיר׃
2 יקום אלהים יפוצו אויביו
וינוסו משַנאיו מפניו׃
3 כהנדף עָשָׁן . . . .

68 כהֵמַס דוֹנֵג מפני אש
יאבדו רשעים מפני אלהים׃
4 וצדיקים ישמחו יעלצו לפני אלהים
וישישו בשמחה׃
ה שירו לאלהים זמרו שמו
סלו לרכב בערבות
ביה שמו ועלזו לפניו׃
6 אבי יתומים ודַין אלמנות
אלהים במעון קדשו׃
7 אלהים מושיב יחידים בְיתה
מוציא אסירים בכושרות
אך סוררים שכנו צחיחה׃
8 אלהים בצאתך לפני עמך
בצעדך בישימון סלה׃
9 ארץ רָעָשה אף שמים נטפו מפני אלהים
זה סיני מפני אלהים אלהי ישראל׃
י גשם נדבות תניף אלהים נחלתך
ונלאה אתה כוננתה׃
11 חיתך ישבו בה
תכין בטובתך לעני אלהים׃
12 אדני יתן אמר
המבשרות צבא רב׃
13 מלכי צבאות ידֹדון ידדון
ונוַת בית תחלק שָׁלָל׃*
14 כנפי יונה נחפה בכסף
ואברותיה בירקרק חרוץ׃
טו בפרֹשׁ שדי מלכים
׳בה׃כְ׃שְׁלָ׃ם׳ בצלמו׃ת׃׃
16 הר אלהים הר בָשָׁן
הר גבנָנים הר בשן׃
17 למה תרצדון הרים גבנָנים
ההר חמד אלהים לשבתו
אף יהוה ישכן לנצח׃
18 רכב אלהים רבֹתַים אלפי שִׁנְאָן
אדני ׳בא׳ מ׃סיני בקדש׃
19 עלית למרום שבית שבי
לקחת מתנות באדם
׳אך׳ סוררים ל׃א׳ שכנו׳ יה אלהים׃
כ ברוך אדני יום יום

(ד) 68,14 אם תשכבון בֵין שפתים

71,14 ואני תמיד איחל
והוספתי על כל תהלתך:
טו פי יספר צדקתך
כל היום תשועתך
כי לא ידעתי .....:
16 .... ‹גבורות אדני יהוה
אזכיר צדקתך לבדך:
17 אלהים למדתני מנעורי
ועד הנה אגיד נפלאותיך:
18 וגם עד זקנה ושיבה אלהים אל תעזבני
עד אגיד זרועך לדור ‹ יבוא
גבורתך | וצדקתך›:
19 אלהים עד מרום אשר עשית גדלות
אלהים מי כמוך:
כ אשר הראיתנו צרות רבות ורעות
תשוב תחיינו
ומתהומות הארץ תשוב תעלנו:
21 תרב .....
ותסב תנחמני:
22 גם אני אודך בכלי נבל אמתך אלהי
אזמרה לך בכנור קדוש ישראל:
23 תרגנה שפתי
›פי אזמרה לך ונפשי
אשר פדית:
24 גם לשוני כל היום תהגה צדקתך
כי בשו כי חפרו מבקשי רעתי:

72,א לשלמה
אלהים משפטיך למלך תן
וצדקתך לבן מלך:
2 ידין עמך בצדק
ועניך במשפט:
3 ישאו הרים שלום לעם
72 וגבעות ‹צדקה:
4 ישפט עניי עם
יושיע לבני אביון
ויכא עושק:
ה ייראוהו› עם שמש 5
ולפני ירח דור דורים:
6 ירד כמטר על גז
כרביבים ..... ארץ:
7 יפרח בימיו צד›ק
ורב שלום עד בלי ירח: 10
8 וירד מים עד ים
ומנהר עד אפסי ארץ:
9 לפניו יכרעו צ›רים
ואיביו עפר ילחכו:
י מלכי תרשיש ואיים מנחה ישיבו 15
מלכי שבא וסבא אשכר יקריבו:
11 וישתחוו לו כל מלכים
כל גוים יעבדוהו:
12 כי יציל אביון משוע
ועני ואין עזר לו: 20
13 יחס על דל ואביון
ונפשות אביונים יושיע:
14 מתוך ומחמס יגאל נפשם
ויקר דמם בעיניו:
טו ויחי ויתן לו מזהב שבא 25
ויתפלל בעדו תמיד
כל היום יברכנהו:
16 יהי ›שפעת בר בארץ
בראש הרים ירעש כלבנון פרי›
ויציצו מעיר כעשב הארץ: 30
17 יהי שמו לעולם
לפני שמש .... שמו
ויתברכו בו כל גוים»:

(») 72,17 יאשרוהו 35

18 ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו:
19 וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן: 40

כ כלו תפלות דוד בן ישי:

69,כ אתה ידעת חרפתי ובשתי
וכלְמתי נגדך כל צורְרי:
21 חרפה שברה לבי ואנושה
ואקַוה לנוד ואין
ולמנַחמים ולא מצאתי:
22 ויתנו בברותי ראש
ולצמָאי ישקוני חֹמץ:

23 יהי שֻלחנם לפניהם לפח
ולשלומים למוקש:
24 תחשכנה עיניהם מראות
ומתניהם תמיד המעד:
כה שפך עליהם זעמך
וחרון אפך ישיגם:
26 תהי טירתם נשמה
באהליהם אל יהי ישב:
27 כי אתה אשר הכית רדפו
ואל מכאוב חלליך יספרו:
28 תנה עָון על עֲונם
ואל יבאו בצדקתך:
29 ימחו מספר חיים
ועם צדיקים אל יכתבו:

ל ואני עני וכואב
ישועתך אלהים תשַגבני:
31 אהַללה שם אלהים בשיר
ואגַדלנו בתודה:
32 ותיטב ליהוה משור
פר מקרן מפרים:
33 ראו ענָוים ישמחו
דרשי אלהים ויחי לבבכם:
34 כי שמע אל אביונים יהוה
ואת אסיריו לא בזה:
לה יהַללוהו שמים וארץ
ימים וכל רמש בם:
36 כי אלהים יושיע ציון
ויבנה ערי יהודה
וישבו שם ויַרשוהָ:
37 וזרע עבדיו ינחלוה
ואהבי שמו ישכנו בה:

70,א למנצח לדוד להזכיר:
2 אלהים להצילני
70 יהוה לעזרתי חושה:
3 יַבשו ויחפרו מבַקשי נפשי
יסגו אחור ויכלמו חפֵצי רעתי:
4 ישובו על עֵקב בשתם
האמרים האח האח:
5 ישישו וישמחו בך
כל מבַקשיך
ויאמרו תמיד יגדל אלהים
אהבי ישועתך:
6 ואני עני ואביון
אלהים חושה לי
עזרי ומפלטי אתה
יהוה אל תאַחר:

71,א בך יהוה חסיתי
אל אֵבושה לעולם:
2 בצדקתך תצילני ותפלטני
הטה אלי אזנך והושיעני:
3 היה לי לצור מעון לבית מצודתי
הושיעני כי סלעי ומצודתי אתה:
4 אלהי פלטני מיד רשע
מכף מעַול וחומץ:
5 כי אתה תקוָתי אדני יהוה
מבטחי מנעורי:
6 עליך נסמכתי מבטן
ממעי אמי אתה גוזי
בך תוחלתי תמיד:

7 כמופֵת הייתי לרבים
ואתה מחסי עז:
8 ימלא פי תהלתך
כל היום תפארתך:
9 אל תשליכני לעת זִקנה
ככלות כחי אל תעזבני:
10 כי אמרו אויבי לי
ושמרי נפשי נועצו יחדו:
11 לאמר אלהים עזבו
רדפו ותפשוהו כי אין מציל:
12 אלהים אל תרחק ממני
אלהי לעזרתי חישה:

13 יַבשו יכלמו שטני נפשי
יעטו חרפה וכלמה מבַקשי רעתי:

73,28 ואני קרבת אלהים לי טוב
שַׁתִּי באדני יהוה מחסי
לְסַפֵּר כל מלאכותיך:

74,א משכיל לאסף
למה אלהים זנחת לנצח
יעשן אפך בצאן מרעיתך:
2 זכר עדתך קנית קדם
גאלת שֵׁבט נחלתך
הר ציון זה שכנת בו:
3 הרימה פעמיך למשאות נצח
כל הָרע אויב בקדש:
4 שאגו צריך בקרב מועדך
שמו אותתם אתות:
ה יוָדע כמביא למעלה
בסבך עץ קרדֻמות:
6 ועתה פתוחיה יחדו
בכשיל וכילַפות יהלמון:
7 שלחו באש מקדשך
לארץ חִלְּלו משכן שמך:
8 אמרו בלבם נינָם יחד
שרפו כל מועדי אל בארץ:
9 אתותינו לא ראינו
אין עוד נביא
ולא אתנו יודע עד מה:
י עד מתי אלהים יחרף צר
יִנָּאץ אויב שמך לנצח:
11 למה תשיב ידך וימינך
מקרב חיקך כַּלֵּה:

12 ואלהים מלכי מקדם
פֹּעֵל ישועות בקרב הארץ:
13 אתה פוררת בעֻזך ים
שברת ראשי תנינים על המים:*
טו אתה בקעת מעין ונחל
אתה הובשת נהרות איתן:
16 לך יום אף לך לילה
אתה הכינות מאור ושמש:
17 אתה הצבת כל גבולות ארץ
קיץ וחרף אתה יצרתם:

(*) 74,14 אתה רצצת ראשי לויתן
תתגנו מאכל לעם לציים:

74,18 . . . . . אויב חֵרֵף יהוה
ועם נבל נִאצו שמך:
19 אל תתן לחיית נפש תורך
חית עניך אל תשכח לנצח:
כ הבֵּט לברית
כי מלאו מחשכי ארץ . . . . חמס:
21 אל ישֹב דך נכלם
עני ואביון יהַללו שמך:
22 קומה אלהים ריבה ריבך
זכר חרפתך מני נבל כל היום:
23 אל תשכח קול צריך
שאון קמיך עולה תמיד:

75,א למנצח אל תשחת מזמור לאסף שיר:
2 הודינו לך אלהים הודינו
וקרא שמך סִפְּרו נפלאותיך:
3 כי אקח מועד
אני מישרים אשפט:
4 נמוגים ארץ וכל ישביה
אנכי תכנתי עמודיה סלה:
ה אמרתי להוללים אל תהלו
ולרשעים אל תרימו קרן:
6 אל תרימו למרום קרנכם
תדַבְּרו בצַוָּאר עָתָק:

7 כי לא ממוצא וממערב
ולא ממדבר ומהרים:
8 כי אלהים שֹפט
זה ישפיל וזה ירים:
9 כי כוס ביד יהוה
ויין חמר מלֵא מָסֶך
ויגַר מזה אף שמריהָ ימצו ישתו
כל רשעי ארץ:
י ואני אגיד לעלם
אזמרה לאלהי יעקב:
11 וכל קרני רשעים אגַדֵּע
תרוממנה קרנות צדיק:

76,א למנצח בנגינת מזמור לאסף שיר:
2 נודע ביהודה אלהים
בישראל גדול שמו:
3 ויהי בשלֵם סוכו

ספר שלישי

א 73 מזמור לאסף
אך טוב לישראל אלהים
לבָרי לַבב:
2 ואני כמעט נָטָיוּ רגלי
כאין שָׁפְכוּ אשרי:
3 כי קנאתי בהוללים
שלום רשעים אראה:
4 כי אין חרצֻבות למו
תם ובריא אולם:
ה בעמל אנוש אינימו
ועם אדם לא יִנָּגעו:
6 לכן ענָקתמו גאָוה
יעטף שית חמס למו:
7 יצא מחֵלב עיונמו
עברו משכיות לַבב:
8 ימיקו וידברו ברע
עשק ממרום ידברו:
9 שתו בשמים פיהם
ולשונם יתהלך בארין:
י לכן ישוב עמו מלאים
ומי מלֵא ימצו למו:
11 ואמרו איכה ידע אל
ויש דַעה בעליון:

12 הנה אלה רשעים
ושלוי עולם השגו חיל:
13 אך ריק זכיתי לבבי
וארחין בנקיון כפי:
14 ואהי נגוע כל היום
ותוכחתי לבקרים:

טו 73 אם אסַפרה כמו יהַנה
דור בניך בגדתי:
16 יואחשבה לדעת זאת
עמל היא בעיני:
17 עד אבוא אל מקדשי אל
אבינה לאחריתם:
18 אך בחלקות תשית למו
הפלתם למשואות:
19 איך היו לשמה כרגע
ספו תַמו מן בַלהות:
כ כחלום מהקיץ
בעיר צלמם תבזה:
21 כי יתחמץ לבבי
וכליותי אשתונן:
22 ואני בער ולא אדע
בהמה היתי עמך:

23 ואני תמיד עמך
אחזת ביד ימיני:
24 בעצתך תַנחני
ואחריך בְיַד תקחני:
כה מי לי בשמים
ועמך לא חפצתי בארין:
26 כלה שאַרי ולבבי
צור לבבי וחלקי אלהים לעולם:
27 כי הנה רחַקיך יאבדו
הצמַתה כל זונה ממך:

(ס) 73 טו אמרתי
(ס) כ אדני

78,6 למען ידעו דור אחרון בנים יִוָּלדו
יקָמו ויסַפרו לבניהם:
7 וישימו באלהים כסלם
ולא ישכחו מעללי אל
ומצְותיו ינצרו:
8 ולא יהיו כאבותם
דור סורר ומֹרה
דור לא הכין לבו
ולא נאמנה את אל רוחו:
9 בני אפרַים נֹשקי רומי קשת
הפכו ביום קרב:
י לא שמרו ברית אלהים
ובתורתו מָאנו ללכת:
11 וישכחו עלילותיו
ונפלאותיו אשר הראם:
12 נגד אבותם עשה פלא
בארץ מצרַים שדה צֹען:
13 בקע ים ויעבירם
ויצב מים כמו נֵד:
14 ויַנְחֵם בעָנָן יומם
וכל הלילה באור אש:
טו יבקע צֻרים במדבר
ויַשְקֵם מִתהֹמות רבה:
16 ויוצא נוזלים מסלע
ויורד כנהרות מים:
17 ויוסיפו עוד לחטא לו
למרות עליון בצִיה:
18 וינסו אל בלבבם
לשאל אֹכל לנפשם:
19 וידַברו באלהים
אמרו הֲיוכל אל
לערֹך שלחן במדבר:
כ הן הכה צור ויזובו מים
ונחלים ישטפו
הגם לחם יוכל תת
אם יכין שאר לעמו:
21 לכן שמע יהוה ויתעבר
ואש נשקה ביעקב
וגם אף עלה בישראל:
22 כי לא האמינו באלהים
ולא בטחו בישועתו:
23 ויצַו שחקים ממעל
ודלתי שמים פתח:
24 ויַמטר עליהם מָן לאכל
ודגן שמים נתן למו:
78 לחם אבירים אכל איש
כה צידה שלח להם לשבַע:
26 יַסע קדים בשמים
וינַהג בעֹזו תימן:
27 ויַמטר עליהם כעפר שאר
וכחול ימים עוף כָּנָף:
28 ויַפל בקרב מחנהו
סביב למשכנֹתיו:
29 ויאכלו וישבעו מאד
ותאֲוֹתם יבָא להם:
ל לא זרו מתאֲוֹתם
עוד אכלם בפיהם:
31 ואף אלהים עלה בהם
ויהרג במשמניהם
ובַחורי ישראל הכריע:
32 בכל זאת חטאו עוד
ולא האמינו בנפלאותיו:
33 ויכַל בהבל ימיהם
ושנותם בבָהלה:
34 אם הרגם ודרשוהו
ושבו ושִחרו אל:
לה ויזכרו כי אלהים צורם
ואל עליון גֹאלם:
36 ויפַתוהו בפיהם
ובלשונם יכזבו לו:
37 ולבם לא נכון עמו
ולא נאמנו בבריתו:
38 והוא רַחום יכַפר עָון ולא ישחית
והרבה להשיב אפו
ולא יעיר כל חמתו:
39 ויזכר כי בשר המה
רוח הולך ולא ישוב:
מ כמה ימרוהו במדבר
יעציבוהו בישימון:
41 וישובו וינסו אל
. וקדוש ישראל התוו:
42 לא זכרו את ידו
יום אשר פדם מני צר:
43 אשר שם במצרַים אתותיו
ומופתיו בשדה צֹען:
44 ויהפך לדם יאריהם
ונֹזליהם בל ישתיון:
מה ישלח בהם עָרב ויאכלם

76 ומעונתו בציון:
4 שמה שבר רשפי קשת
מגן וחרב ומלחמה [] |
ה מהררי טרף ‹[סלה]›:
6 אשתוללו אבירי לב נמו שנתם
ולא מצאו כל אנשי חיל ידיהם:
7 מגערתך אלהי יעקב
נרדמו ‹רכב וסוס›:
8 אתה נורא אתה* ‹אדיר›
ומי יעמד לפניך מעז אפך:
9 משמים השמעת דין
ארץ יראה ושקטה:
י בקום למשפט אלהים
להושיע כל ענוי ארץ סלה:
11 כי חמת אדם תודך
שארית חמת תחגר לך:
12 נדרו ושלמו ליהוה אלהיכם
כל סביביו יבילו שי למורא:
13 יבצר רוח נגידים
נורא למלכי ארץ:

א,77 למנצח על ידיתון לאסף מזמור:
2 קולי אל אלהים ואצעקה
קולי אל אלהים והאזין אלי:
3 ביום צרתי אדני דרשתי
ידי לילה נגרה ולא תפוג
מאנה הנחם נפשי:
4 אזכרה אלהים ואהמיה
אשיחה ותתעטף רוחי סלה:
ה אחזת שמרות עיני
נפעמתי ולא אדבר:
6 חשבתי ימים מקדם
שנות עולמים:
7 אזכרה נגינתי בלילה
עם לבבי אשיחה
ויחפש רוחי:
8 הלעולמים יזנח אדני
ולא יסיף לרצות עוד:
9 האפס לנצח חסדו
גמר אמר לדר ודר:

(ה) יה.76 נאור אתה אדיר

ו,77 השכח חנות אל
אם קפץ באף רחמיו סלה:
11 ואמר חלותי היא
שנות ימין עליון:
12 אזכיר מעללי יה
כי אזכרה מקדם פלאך:
13 והגיתי בכל פעלך
ובעלילותיך אשיחה:
14 אלהים בקדש דרכך
מי אל גדול כאלהים:
ט אתה ‹אל עשה פלא
הודעת בעמים עזך:
16 גאלת בזרוע עמך
בני יעקב ויוסף סלה:
17 ראוך מים אלהים
ראוך מים יחילו
אף ירגזו תהמות:
18 זרמו מים עבות
קול נתנו שחקים
אף חצציך יתהלכו:
19 קול רעמך בגלגל
האירו ברקים תבל
רגזה ותרעש הארץ:
ב בים דרכך ושביליך במים רבים
ועקבתיך לא נודעו:
21 נחית כצאן עמך
ביד משה ואהרן:

א,78 משכיל לאסף
האזינה עמי תורתי
הטו אזנכם לאמרי פי:
2 אפתחה במשל פי
אביעה חידות מני קדם:
3 אשר שמענו וגדעם
ואבותינו ספרו לנו:
4 לא נכחד מבניהם
לדור אחרון מספרים תהלות יהוה
ועזוזו ונפלאתיו אשר עשה:
ה ויקם עדות ביעקב
ותורה שם בישראל
אשר צוה את אבותינו
להודיעם לבניהם:

79 איה אלהיהם
יִוָּדַע בגוים לעינינו
נִקְמַת דם עבדיך השפוך:
11 תבוא לפניך אֲנקת אסיר
כגדל זרועך הַתֵּר בני תמותה:
12 וְהָשֵׁב לשכֵנינו שבעתַים אל חיקם
חרפתם אשר חֵרפוך אדני:
13 ואנחנו עמך וצאן מרעיתך
נודה לך לעולם
לדור ודור נסַפר תהלתך:

80 מו אלהים צבאות שוב נא
הבֵט משמים וראה
ופקד גפן זאת ו וכ֑ונ֑נה֑ו֑
16 אשר נטעה ימינך(ה):
17 שְׂרָפָהּ באש כְּסֻחוּהָ
מגערת פניך יאבדו:
18 תהי ידך על איש ימינך
על בן אדם אמצת לך:
19 ולא נסוג ממך
תחַיינו ובשמך נקרא:
ב יהוה אלהים צבאות השיבנו
האֵר פניך ונושעה:

80,א למנצח אל ששנים עֵדות לאסף מזמור:
2 רעה ישראל האזינה
נֹהג כצאן יוסף
יֹשֵׁב הכרובים הופיעה:
3 לפני אפרַים ובנימן ומנַשה
עוררה את גבורתך
ולכה לישְׁעתה לנו:
4 אלהים השיבנו
וְהָאֵר פניך ונושעה:
ה יהוה אלהים צבאות
עד מתי עשנת בתפלת עמך:
6 האכלתם לחם דמעה
ותַשקמו בדמעות שליש:
7 תשימנו מדון לשכֵנינו
ואיבינו ילעגו למו:
8 אלהים צבאות השיבנו
והאֵר פניך ונושעה:
9 גפן ממצרַים תסיע
תגָרש גוים ותטעה:
י פנית לפניהָ ותַשרש שרשיהָ
ותמלא ארץ:
11 כָּסו הרים צלהּ
וענפיהָ ארזי אל:
12 תשלח קציריהָ עד ים
ואל נהר יונקותיהָ:
13 למה פרצת גדֵריה
וארוהָ כל עברי דרך:
14 יכרסמנה חזיר מיער
וזיז שדי ירענה:

81,א למנצח על הגתית לאסף:
2 הרנינו לאלהים עוזנו
הריעו לאלהי יעקב:
3 שאו זִמרה ותנו תֹף
כנור נעים עם נבל:
4 תקעו בחדש שופר
בכֶסה ליום חגנו:
ה כי חק לישראל הוא
משפט לאלהי יעקב:
6 עֵדות ביהוסף שמו
בצאתו מעל ארץ מצרים
* * * * * * * * * *
שפת לא ידעתי אשמע:
7 הסירותי מסֵבל שכמו
כפיו מִדוד תעברנה:
8 בצרה קראת ואחלצך
אֶעֱנְך בסֵתר רעם
אבחנך על מי מריבה סלה:
9 שמע עמי ואעידה בך
ישראל אם תשמע לי:
י לא יהיה בך אל זָר
ולא תשתחֲוה לאל נֵכר:
11 אנכי יהוה אלהיך
המעלך מארץ מצרים
הרחב פיך ואמַלאהו:
12 ולא שמע עמי לקולי
וישראל לא אבה לי:
13 ואשלחהו בשרירות לבם

(ה) 80,16 ועל בן אמצתה לך

78 וצפרדע ותשחיתם:
46 ויתן לחסיל יבולם
ויגיעם לארבה:
47 יהרג בברד גפנם
ושקמותם בחנמל:
48 ויַסגר לברד בעירם
ומקניהם לרשפים:
49 ישלח בם חרון אפו
עברה וזעם וצרה
משלַחת מלאכי רעים:
50 יפלס נתיב לאפו
לא חשך ממות נפשם
וחיתם לדבר הסגיר:
51 ויך כל בכור במצרים
ראשית אונים באהלי חם:
52 ויסע כצאן עמו
ויַנהגם כעדר במדבר:
53 ויַנחם לבטח ולא פחדו
ואת אויביהם כסה הים:
54 ויביאם אל גבול קדשו
הר זה קנתה ימינו:
55 ויגָרש מפניהם גוים
ויפילם בחבל נחלה
ויַשכן באהליהם שבטי ישראל:
56 וינסו ויַמרו את אלהים עליון
ועדותיו לא שמרו:
57 ויסגו ויבגדו כאבותם
נהפכו כקשת רמיה:
58 ויכעיסוהו בבמותם
ובפסיליהם יקניאוהו:
59 שמע אלהים ויתעבר
וימאס מאד בישראל:
60 ויטש משכן שִלו
אהל שכן באדם:
61 ויתן לשבי עזו
ותפארתו ביד צר:
62 ויַסגר לחרב עמו
ובנחלתו התעבר:
63 בחוריו אכלה אש
ובתולתיו לא הוללו:
64 כהניו בחרב נפלו
ואלמנתיו לא תבכינה:
65 ויקץ כישֵן אדני
כגבור מתרונן מיין:
66 ויך צריו אחור
חרפת עולם נתן למו:
67 וימאס באהל יוסף
ובשֵבט אפרַים לא בחר:
68 ויבחר את שֵבט יהודה
את הר ציון אשר אהַב:
69 ויבן כמו רמים מקדשו
כארץ יסדה לעולם:
70 ויבחר בדוד עבדו
ויקחהו ממכלאת צאן:
71 מאחר עלות הביאו
לרעות ביעקב עמו
ובישראל נחלתו:
72 ויַרעם כתם לבבו
ובתבונות כפיו יַנחם:

79,1 מזמור לאסף
אלהים באו גוים בנחלתך
טמאו את היכל קדשך
שמו את ירושלם לעיים:
2 נתנו את נִבלת עבדיך
מאכל לעוף השמים
בשר חסידיך לחיתו ארץ:
3 שפכו דמם כמים
סביבות ירושלם ואין קובר:
4 היינו חרפה לשכֵנינו
לעג וקלס לסביבותינו:
5 עד מה יהוה תאנף לנצח
תבער כמו אש קנאתך:
6 שפך חמתך אל הגוים אשר לא ידעוך
ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו:
7 כי אכלו את יעקב
ואת נוֵהו הֵשמו:
8 אל תזכר לנו עֲונת ראשנים
מַהר יקַדמונו רחמיך
כי דלונו מאד:
9 עזרנו אלהי ישענו
על דבר כבוד שמך
והצילנו וכַפר על חטאתינו
למען שמך:
10 למה יאמרו הגוים

84 גם ברכות יַעטה מורה:
8 ילכו מחַיל אל חיל
יֵראה אל אלהים בציון:
9 יהוה אלהים צבאות שמעה תפלתי
האזינה אלהי יעקב סלה:

י מגננו ראה אלהים
והבֵט פני משיחך:
11 כי טוב יום בחצֵריך מֵאלף
בחרתי הסתופף בבית אלהי
מדור באהלי רשע:
12 כי שמש ומגן יהוה אלהים
חן וכבוד יתן יהוה
לא ימנע טוב להלכים בתמים:
13 יהוה צבאות
אשרי אדם בטח בך:

85,א למנצח לבני קרח מזמור:
2 רצית יהוה ארצך
שבת שבות יעקב:
3 נשאת עֲון עמך
כסית כל חטאתם סלה:
4 אספת כל עברתך
השיבות מֵחרון אפך:

ה שובנו אלהי ישענו
והפֵר כעסך עמנו:
6 הלעולם תאנף בנו
תמשך אפך לדר ודר:
7 הלא אתה תשוב תחַיינו
ועמך ישמחו בך:
8 הראנו יהוה חסדך
וישׁעך תתן לנו:

9 אשמעה מה ידַבר האל יהוה
כי ידַבר שלום אל עמו ואל חסידיו
ואל ישובו לכִסלה:
י אך קרוב ליראיו ישעו
לשכן כבוד בארצנו:
11 חסד ואמת נפגשו
צדק ושלום נשקו:
12 אמת מארץ תצמח
וצדק משמים נשקף:

13 85 גם יהוה יתן הטוב
וארצנו תתן יבולה:
14 צדק לפניו יהלך
ושׂם לדרך פעמיו:

5

86,א תפלה לדוד
הטֵה יהוה אזנך
ענני כי עני ואביון אני:
2 שמרה נפשי כי חסיד אני
הושע עבדך אתה אלהי
הבוטח אליך:
3 חנני אדני
כי אליך אקרא כל היום:
4 שמח נפש עבדך
כי אליך אדני נפשי אשׂא:
ה כי אתה אדני טוב וסלח
ורב חסד לכל קראיך:
6 האזינה יהוה תפלתי
והקשיבה בקול תחנונותי:
7 ביום צרתי אקראך
כי תענני:
8 אין כמוך באלהים אדני
ואין כמעשיך:
9 כל גוים אשר עשית
יבואו וישתחַוו לפניך אדני
ויכַבדו לשמך:
י כי גדול אתה ועשה נפלאות
אתה אלהים לבַדך:

11 הורני יהוה דרכך
אהלך באמתך
יחד לבבי ליִראה שמך:
12 אודך אדני אלהי בכל לבבי
ואכַבדה שמך לעולם:
13 כי חסדך גדול עלי
והצַלת נפשי משאול תחתיה:

14 אלהים זדים קמו עלי
ועדת עריצים בִקשו נפשי
ולא שמוך לנגדם:
טו ואתה אדני אל רחום וחנון
ארך אפַים ורב חסד ואמת:
16 פנה אלי וחנני

81 ילכו במועצותיהם:
14 לו עמי שמע לי
ישראל בדרכי יהלכו:
15 כמעט אויביהם אכניע
ועל צריהם אשיב ידי:
16 משנאי־ה׳ יכחשו לו
ויהי עתם לעולם:
17 ו־אאכילך מחלב חטה
ומצוף דבש אשביעך:

82,א מזמור לאסף
אלהים נצב בעדת אל
בקרב אלהים ישפט:
2 עד מתי תשפטו עול
ופני רשעים תשאו סלה:
3 שפטו דל ויתום
עני ורש הצדיקו:
4 פלטו דל ואביון
מיד רשעים הצילו:
5 לא ידעו ולא יבינו
בחשכה יתהלכו
ימוטו כל מוסדי ארץ:
6 אני אמרתי אלהים אתם
ובני עליון כלכם:
7 אכן כאדם תמותון
וכאחד השרים תפלו:
8 קומה אלהים שפטה הארץ
כי אתה תנחל בכל הגוים:

83,א שיר מזמור לאסף:
2 אלהים אל דמי לך
אל תחרש ואל תשקט אל:
3 כי הנה אויביך יהמיון
ומשנאיך נשאו ראש:
4 על עמך יערימו סוד
ויתיעצו על צפוניך:
5 אמרו לכו ונכחידם מגוי
ולא יזכר שם ישראל עוד:
6 כי נועצו לב יחדו
עליך ברית יכרתו:
7 אהלי אדום וישמעאלים
מואב והגרים:

83,8 גבל ועמון ועמלק
פלשת עם ישבי צור:
9 גם אשור נלוה עמם
היו זרוע לבני לוט סלה:
10 עשה להם כמדין
כסיסרא כיבין בנחל קישון:
11 נשמדו . . . . . .
היו דמן לאדמה:
12 שיתמו נדיבמו כערב וכזאב
וכזבח וכצלמנע כל נסיכמו:
13 אשר אמרו נירשה לנו
את נאות אלהים:
14 אלהי שיתמו כגלגל
כקש לפני רוח:
15 כאש תבער יער
וכלהבה תלהט הרים:
16 כן תרדפם בסערך
ובסופתך תבהלם:
17 מלא פניהם קלון
ויבקשו שמך יהוה:
18 יבשו ויבהלו עדי עד
ויחפרו ויאבדו:
19 וידעו כי אתה שמך יהוה לבדך
עליון על כל הארץ:

84,א למנצח על הגתית לבני קרח מזמור:
2 מה ידידות משכנותיך
יהוה צבאות:
3 נכספה ונם כלתה נפשי
לחצרות יהוה
לבי ובשרי ירננו
אל אל חי:
4 גם צפור מצאה בית ודרור קן לה
אשר שתה אפרחיה
את מזבחותיך יהוה צבאות
מלכי ואלהי:
5 אשרי יושבי ביתך
עוד יהללוך סלה:
6 אשרי אדם עוז לו בך
מ־ע־לות בלבבם:
7 עברי בעמק הבכא מעין ישיתהו

89,9 יהוה אלהי צבאות
מי כמוך חסין יה
ואמונתך סביבותיך:
10 אתה מושל בגאות הים
בשוא גליו אתה תשבחם:
11 אתה דכית כחלל רהב
בזרוע עזך פזרת אויביך:
12 לך שמים אף לך ארץ
תבל ומלאה אתה יסדתם:
13 צפון וימין אתה בראתם
תבור וחרמון בשמך ירננו:
14 לך זרוע עם גבורה
תעז ידך תרום ימינך:
15 צדק ומשפט מכון כסאך
חסד ואמת יקדמו פניך:
16 אשרי העם ידעי תרועה
יהוה באור פניך יהלכון:
17 בשמך יגילון כל היום
ובצדקתך ירומו:
18 כי תפארת עזמו אתה
וברצונך תרים קרנינו:
19 כי ליהוה מגננו
ולקדוש ישראל מלכנו:

20 אז דברת בחזון לחסידיך
ותאמר שויתי עזר על גבור
הרימותי בחור מעם:
21 מצאתי דוד עבדי
בשמן קדשי משחתיו:
22 אשר ידי תכון עמו
אף זרועי תאמצנו:
23 לא ישיא אויב בו
ובן עולה לא יענגו:
24 וכתותי מפניו צריו
ומשנאיו אגוף:
25 ואמונתי וחסדי עמו
ובשמי תרום קרנו:
26 ושמתי בים ידו
ובנהרות ימינו:
27 הוא יקראני אבי אתה
אלי וצור ישועתי:
28 אף אני בכור אתנהו
עליון למלכי ארץ:
29 לעולם אשמור לו חסדי

89 ובריתי נאמנת לו:
30 ושמתי לעד זרעו
וכסאו כימי שמים:
31 אם יעזבו בניו תורתי
ובמשפטי לא ילכון:
32 אם חקתי יחללו
ומצותי לא ישמרו:
33 ופקדתי בשבט פשעם
ובנגעים עונם:
34 וחסדי לא אסיר מעמו
ולא אשקר באמונתי:
35 לא אחלל בריתי
ומוצא שפתי לא אשנה:
36 אחת נשבעתי בקדשי
אם לדוד אכזב:
37 זרעו לעולם יהיה
וכסאו כשמש נגדי:
38 כירח יכון עולם ועד
כשחק * * * * * נאמן סלה:

39 ואתה זנחת ותמאס
התעברת עם משיחך:
40 נארתה ברית עבדך
חללת לארץ נזרו:
41 פרצת כל גדרתיו
שמת מבצריו מחתה:
42 שסהו כל עברי דרך
היה חרפה לשכניו:
43 הרימות ימין צריו
השמחת כל אויביו:
44 אף תשיב צורו חרבו
ולא הקמתו במלחמה:
45 השבתו מטהרו
וכסאו לארץ מגרתה:
46 הקצרת ימי עלומיו
העטית עליו בושה סלה:

47 עד מה יהוה תסתר לנצח
תבער כמו אש חמתך:
48 זכר אני מה חלד
על מה שוא בראת כל בני אדם:
49 מי גבר יחיה ולא יראה מות
ימלט נפשו מיד שאול סלה:
50 איה חסדיך הראשנים אדני

86 תנה עזך לעבדך
והושיעה לבן אמתך:
17 עשֵׂה עמי אות לטובה
ויראו שנאי ויֵבשו
כי אתה יהוה עזרתני ונחמתני:

87,א לבני קרח מזמור שיר
* * * * * * * * *
יסודתו בהררי קדש:
2 אֹהב יהוה שערי ציון
מכל משכנות יעקב:
3 נכבדות מדֻבר בך
עיר האלהים סלה:
4 אזכיר רַהב ובבל לידעי
הנה פלשת וצֹר עם כוש
זה יֻלד שם:
ה ולציון אֵם אמר איש
ואיש יֻלד בה
והוא יכוננהָ עליון:
6 יהוה יספר בכתוב עמים
זה יֻלד שם סלה:
7 ושרים כחללים
כֻּלָּם מעינָם בך:

88,א שיר מזמור לבני קרח
למנצח על מחלת לענות
משכיל להימן האזרחי:
2 יהוה אלהי ישועתי
יום צעקתי בלילה נגדך:
3 תבוא לפניך תפלתי
הטֶה אזנך לרנתי:
4 כי שבעה ברעות נפשי
וחיי לשאול הגיעו:
ה נחשבתי עם יורדי בור
הייתי כגבר אין איל:
6 במתים נחשבתי
כמו חלָלים שכבי קבר
אשר לא זכרתם עוד
והמה מידך נגזרו:
7 שתני בבור תחתיות
במחשכים במצֹלות:
8 עלי סמכה חמתך
88 וכל משבריך ענית סלה:
9 הרחקת מיָדעי ממני
שתני תועֵבות למו
כלא ולא אצא:
10 עיני דאבה מני עֹני
קראתיך יהוה בכל יום
שטחתי אליך כפי:
11 הֲלמתים תעשה פלא
אם רפאים יקומו יודוך סלה:
12 היסָפר בקבר חסדך
אמונתך באבדון:
13 הֲיֻדע בחשך פלאך
וצדקתך בארץ נשיה:
14 ואני אליך יהוה שִׁועתי
ובבקר תפלתי תקדמך:
15 למה יהוה תזנח נפשי
תסתיר פניך ממני:
16 עני אני ונֹוַע . . . .
נשאתי אמיך אפונה:
17 עלי עברו חרוניך
בעותיך צמתוני:
18 סבוני כמים כל היום
הקיפו עלי יחד:
19 הרחקת ממני אֹהב ורֵע
מיָדעי מחשך | * * * * *:
* * * * * * * * * * *
* * * * * * * * *

89,א משכיל לאיתן האזרחי:
2 חסדי יהוה עולם אשירה
לדר ודר אודיע אמונתך בפי:
3 כי אמרתי עולם חסד יבנה
שמים תכֵן אמונתך בהם:
4 כרתי ברית לבחירי
נשבעתי לדוד עבדי:
ה עד עולם אכין זרעך
ובניתי לדר ודור כסאך סלה:
6 ויודו שמים פלאך יהוה
אף אמונתך בקהל קדשים:
7 כי מי בשֵׁחק יערך ליהוה
ידמה ליהוה בבני אלים:
8 אל נערץ בסוד קדשים רבה
ונורא על כל סביביו:

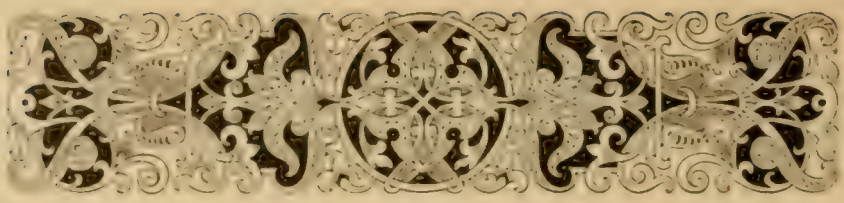

ספר רביעי

90 א תפלה למשה איש האלהים
אדני מעון אתה היית לנו
בדר ודר:
2 בטרם הרים ילדו
ותחולל ארץ ותבל
ומעולם עד עולם אתה אל:
3 תשב אנוש עד דכא
ותאמר שובו בני אדם:
4 כי אלף שנים בעיניך
כיום אתמול כי יעבר
ואשמורה בלילה:
ה זרעם מתם שנה
יהיו כחציר יחלף:
6 בבקר יציץ וחלף
לערב ימולל ויבש:
7 כי כלינו באפך
ובחמתך נבהלנו:
8 שתה עונתינו לנגדך
עלמנו למאור פניך:
9 כי כל ימינו פנו בעברתך
כלינו שנינו כמו הגה:
י ימי שנותינו בהם שבעים שנה
ואם בגבורות שמונים שנה
ורהבם עמל ואון
כי גז חיש ונעפה:
11 מי יודע עז אפך
וכיראתך עברתך:
12 למנות ימינו כן הודע
13 ונביא לבב חכמה:
שובה יהוה עד מתי
והנחם על עבדיך:
14 שבענו בבקר חסדך
ונרננה ונשמחה בכל ימינו:
15 שמחנו כימות עניתנו
שנות ראינו רעה:
16 יראה אל עבדיך פעלך
והדרך על בניהם:
17 ויהי נעם יהוה אלהינו עלינו
ומעשה ידינו כוננה:

91 א ישב בסתר עליון
בצל שדי יתלונן:
2 אמר ליהוה מחסי ומצודתי
אלהי אבטח בו:
3 כי הוא יצילך מפח יקוש
מדבר הוות:
4 באברתו יסך לך
ותחת כנפיו תחסה
צנה וסחרה אמתו:
ה לא תירא מפחד לילה
מחץ יעוף יומם:
6 מדבר באפל יהלך
מקטב ישוד צהרים:
7 יפל מצדך אלף

(ה) ה־90 בבקר

(ז) 90.17 עליו ומעשה ידינו כוננהו

89 נשבעת לדוד באמונתך:
51 זכר אדני חרפת עבדיך
שאתי בחיקי כל רבים עמים:

89,52 אשר חרפו אויביך יהוה
אשר חרפו עקבות משיחך:

5

53 ברוך יהוה לעולם אמן ואמן:

94 ויתומים ירצחו:
7 ויאמרו לא יראה יה
ולא יבין אלהי יעקב:
8 בינו בערים בעם
וכסילים מתי תשכילו:
9 הנטע אזן הלא ישמע
אם יצר עין הלא יביט:
י הי־יצר גוים הלא יוכיח
הלא ילמד אדם דעת:
11 יהוה ידע מחשבות אדם
כי המה הבל:

12 אשרי הגבר אשר תיסרנו יה
ומתורתך תלמדנו:
13 להשקיט לו מימי רע
עד יכרה לרשע שחת:
14 כי לא יטש יהוה עמו
ונחלתו לא יעזב:
ט כי עד צדק ישוב משפט
ואחריו כל־ישרי לב:

16 מי יקום לי עם מרעים
מי יתיצב לי עם פעלי און:
17 לולי יהוה עזרתה לי
כמעט שכנה דומה נפשי:
18 אם אמרתי מטה רגלי
חסדך יהוה יסעדני:
19 ברב שרעפי בקרבי
תנחומיך ישעשעו נפשי:
כ היחבר כסא הוות
יצר עמל עלי חק:
21 יגודו על נפש צדיק
ודם נקי ירשיעו:
22 ויהי יהוה לי למשגב
ואלהי לצור מחסי:
23 וישב עליהם את אונם
וברעתם יצמיתם
יצמיתם יהוה אלהינו:

95 לכו נרננה ליהוה
נריעה לצור ישענו:
2 נקדמה פניו בתודה
בזמרות נריע לו:
3 כי אל גדול יהוה
ומלך גדול על כל אלהים:
4 אשר בידו מחקרי ארץ
ותועפות הרים לו:
ה אשר לו הים והוא עשהו
ויבשת ידיו יצרו:
6 באו נשתחוה ונכרעה
נברכה לפני יהוה עשנו:
7 כי הוא אלהינו
ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו:

. . . . . .

היום אם בקלו תשמעו:
8 אל תקשו לבבכם כמריבה
כיום מסה במדבר:
9 אשר נסוני אבותיכם
בחנוני גם ראו פעלי:
י ארבעים שנה אקוט בדור
ואמר עם תעי לבב הם
והם לא ידעו דרכי:
11 אשר נשבעתי באפי
אם יבאון אל מנוחתי:

96 שירו ליהוה שיר חדש
שירו ליהוה כל הארץ:
2 שירו ליהוה ברכו שמו
בשרו מיום ליום ישועתו:
3 ספרו בגוים כבודו
בכל העמים נפלאותיו:

4 כי גדול יהוה ומהלל מאד
נורא הוא על כל אלהים:
ה כי כל אלהי העמים אלילים
ויהוה שמים עשה:
6 הוד והדר לפניו
עז ותפארת במקדשו:

7 הבו ליהוה משפחות עמים
הבו ליהוה כבוד ועז:
8 הבו ליהוה כבוד שמו
שאו מנחה ובאו לחצרותיו:
9 השתחוו ליהוה בהדרת קדש
חילו מפניו כל הארץ:

91 ורבבה מימינך
אליך לא ינש:
8 רק בעיניך תביט
ושלמת רשעים תראה:
9 כי אתה יהוה מחסי
עליון שמת מעונך:
י לא תאנה אליך רעה
ונגע לא יקרב באהלך:
11 כי מלאכיו יצוה לך
לשמרך בכל דרכיך:
12 על כפים ישאונך
פן תגף באבן רגלך:
13 על שחל ופתן תדרך
תרמס כפיר ותנין:

14 כי בי חשק ואפלטהו
אשגבהו כי ידע שמי:
טו יקראני ואענהו
עמו אנכי בצרה
אחלצהו ואכבדהו:
16 ארך ימים אשביעהו
ואראהו בישועתי:

92,א מזמור שיר ליום השבת:
2 טוב להדות ליהוה
ולזמר לשמך עליון:
3 להגיד בבקר חסדך
ואמונתך בלילות:
4 עלי עשור ועלי נבל
עלי הגיון בכנור:
ה כי שמחתני יהוה בפעלך
במעשי ידיך ארנן:
6 מה גדלו מעשיך יהוה
מאד עמקו מחשבתיך:
7 איש בער לא ידע
וכסיל לא יבין את זאת:
8 בפרח רשעים כמו עשב
ויציצו כל פעלי און
להשמדם עדי עד:

9 ואתה . . . .
* * * לעלם יהוה:
י כי הנה איביך יהוה

92 כי הנה איביך יאבדו
יתפרדו כל פעלי און:
11 ותרם כראים קרני
בלתי בשמן רענן:
12 ותבט עיני בשורי
בקמים עלי תשמענה אזני:
13 צדיק כתמר יפרח
כארז בלבנון ישגה:
14 שתולים בבית יהוה
בחצרות אלהינו יפריחו:
טו עוד ינובון בשיבה
דשנים ורעננים יהיו:
16 להגיד כי ישר יהוה
צורי ולא עלתה בו:

93,א יהוה מלך גאות לבש
לבש יהוה עז התאזר
אף תכון תבל בל תמוט:
2 נכון כסאך מאז
מעולם אתה:
3 נשאו נהרות יהוה
נשאו נהרות קולם
ישאו נהרות דכים:
4 מקלות מים רבים אדירי
ממשברי ים אדיר במרום יהוה:
ה עדתיך נאמנו מאד
לביתך נאוה קדש
יהוה לארך ימים:

94,א אל נקמות יהוה
אל נקמות הופיעה:
2 הנשא שפט הארץ
השב גמול על גאים:
3 עד מתי רשעים יהוה
עד מתי רשעים יעלזו:
4 יביעו ידברו עתק
יתאמרו כל פעלי און:
ה עמך יהוה ידכאו
ונחלתך יענו:
6 אלמנה וגר יהרגו

(ה) 92,12 מרעים

99 קראים אל יהוה והוא יענם:
7 בעמוד ענן יַדבר אליהם
שמרו עדתיו וחק נתן למו:
8 יהוה אלהינו אתה עניתם
אל נשא היית להם
ונקם על עלילותם:
9 רוממו יהוה אלהינו
והשתחוו להר קדשו
כי קדוש יהוה אלהינו:

100,א מזמור לתודה
הריעו ליהוה כל הארץ:
2 עבדו את יהוה בשמחה
באו לפניו ברנָנה:
3 דעו כי יהוה הוא אלהים
הוא עשנו ול(ו) אנחנו
עמו וצאן מרעיתו:
4 באו שעריו בתודה
חצרתיו בתהלה
הודו לו ברכו שמו:
ה כי טוב יהוה לעולם חסדו
ועד דר ודר אמונתו:

101,א לדוד מזמור
חסד ומשפט אשירה
לך יהוה אזמרה:
2 אשכילה בדרך תמים
אתהלך בתם לבבי בקרב ביתי:
3 לא אשית לנגד עיני דבר בליעל
עשה סָטים שנֵאתי
לא ידבַּק בי:
4 לבב עִקש יסור ממני
רע לא אדע:
ה מלושני בסתר רעהו
אותו אצמית
גבה עינַים ורחב לבב
אתו לא אוכל:
6 עיני בנאמני ארץ
לשבת עמדי
הלך בדרך תמים

101 הוא ישָרתני:
7 לא ישב בקרב ביתי עשה רמיה
דבר שקרים לא יכון לנגד עיני:
8 לבקרים אצמית כל רשעי ארץ
להכרית מעיר יהוה כל פעלי און: 5

102,א תפלה לעני כי יעטף
ולפני יהוה ישפך שיחו:
2 יהוה שמעה תפלתי 10
ושוְעתי אליך תבוא:
3 אל תַּסתר פניך ממני ביום צר לי
הַטה אלי אזנך
ביום אקרא מַהר ענני:
4 כי כלו ‹כ›עשן ימי 15
ועצמותי כמוקד נָחרו:
ה הוכה כעשב ויִבש לבי
כי שכחתי מאכל לחמי:
6 מקול אנחתי
דבקה עצמי לבשרי: 20
7 דמיתי לקְאַת מדבר
הייתי ككום חֳרבות:
8 שקדתי ואה(מ)ה
כצפור בודד על גג:
9 כל היום חֵרפוני אויבי 25
מהוללי בי נשבעו:
י כי אֵפר כלחם אכלתי
ושקוי(ו) בבכי מסכתי:
11 מפני זעמך וקצפך
כי נשאתני ותשליכני: 30
12 ימי כצל נטוי
ואני כעשב איבש:
13 ואתה יהוה לעולם תשב
וזכרך לדר ודר: 35
14 אתה תקום תרַחם ציון
כי עת לחָנְנה כי בא מועד:
טו כי רצו עבדיך את אבָניה
ואת עפרה יחֹננו:
16 ויראו גוים את שם יהוה 40
וכל מלכי הארץ את כבודך:
17 כי בנה יהוה ציון
נראה בכבודו:
18 פנה אל תפלת הערער

(ו) 101,2 מתי תבוא אלי

96,10 אמרו בגוים יהוה מָלָךְ
אף תכון תבל בל תמוט
ידין עמים במישרים:

11 ישמחו השמים ותָגֵל הארץ
ירעם הים ומלאו:
12 יעלז שדי וכל אשר בו
אז ירננו כל עצי יער:
13 לפני יהוה כי בא
כי בא לשפט הארץ
ישפט תבל בצדק
ועמים באמונתו:

97,א יהוה מָלָךְ תָגֵל הארץ
ישמחו איים רבים:
2 ענן וערפל סביביו
צדק ומשפט מכון כסאו:
3 אש לפניו תלך
ותלַהט סביב צ׳עד׳יו:

4 האירו ברקיו תבל
ראתה ותָחֵל הארץ:
ה הרים כדונג נמסו מלפני יהוה
מלפני אדון כל הארץ:
6 הגידו השמים צדקו
וראו כל העמים כבודו:

7 יַבשו כל עבדי פסל
המתהללים באלילים
השתחוו לו כל אלהים:
8 שמעה ותשמח ציון
ותגַלנה בנות יהודה
למען משפטיך יהוה:
9 כי אתה יהוה עליון על כל הארץ
מאד נעלית על כל אלהים:

י אהב׳ יהוה שנא׳ רע
שֹמר נפשות חסידיו
מיד רשעים יצילם:
11 אור זר׳ח׳ לצדיק
ולישרי לב שמחה:
12 שמחו צדיקים ביהוה
והודו לזכר קדשו:

98,א מזמור
שירו ליהוה שיר חדש
כי נפלאות עשה
הושיעה לו ימינו
וזרוע קדשו:
2 הודיע יהוה ישועתו
לעיני הגוים גלה צדקתו:
3 זכר חסדו ואמונתו
לבית ישראל
ראו כל אפסי ארץ
את ישועת אלהינו:

4 הריעו ליהוה כל הארץ
פצחו ורַננו וזמרו:
ה זמרו ליהוה בכנור
בכנור וקול זמרה:
6 בחצֹצרות וקול שופר
הריעו לפני המלך יהוה:

7 ירעם הים ומלאו
תבל וישבי בה:
8 נהרות ימחאו כף
יחד הרים ירננו:
9 לפני יהוה כי בא לשפט הארץ
ישפט תבל בצדק
ועמים במישרים:

99,א יהוה מָלָךְ ירגזו עמים
יֹשֵב כרובים ת׳מו׳ג׳ הארץ:
2 יהוה בציון גדול
ורם הוא על כל העמים:
3 יודו שמ׳ו׳ גדול ונורא
קדוש הוא:
4 ׳אתה׳ מלך ׳אהב׳ ׳משפט
אתה כוננת מישרים
משפט וצדקה ביעקב
אתה עשית:
ה רוממו יהוה אלהינו
והשתחוו להדם רגליו
קדוש הוא:
6 משה ואהרן בכהניו
ושמואל בקראי שמו

104,4 עשה מלאכיו רוחות
מְשָׁרְתָיו אש להט:
ה יסד ארץ על מכוניה
בל תמוט עולם ועד:
6 תהום כלבוש כסיתה
על הרים יעמדו מים:
7 מן גערתך ינוסון
מן קול רעמך יַחפזון ׀
8 אל מקום זה יסדת להם:
9 גבול שמת בל יעברון
בל יִשָׁבון לכסות הארץ:
י המשלח מעְינים בנחלים
בין הרים יהלכון:
11 יַשקו כל חיתו שדי
ישברו פרָאים צמָאם:
12 עליהם עוף השמים ישכון
מבין עֲפאים יתנו קול:
13 משקה הרים מעליותיו
מפרי מעשיך תשבע הארץ:
14 מצמיח חציר לבהמה
ועשב לעבֹדת האדם
להוציא לחם מן הארץ:
טו ויין ישמח לבב אנוש
להצהיל פנים משמן
ולחם לבב אנוש יסעד:
16 ישבעו עצי יהוה
ארזי לבנון אשר נטע:
17 אשר שם צִפֳּרים יקננו
חסידה ברושים ביתה:
18 הרים הגבֹהים ליעלים
סלעים מחסה לשפנים:
19 עשה ירח למועדים
שמש ידע מבואו:
כ תְּשֶׁת חשך ויהי לילה
בו תרמש כל חיתו יער:
21 הכפירים שאגים לטרף
ולבקש מאל אכלם:
22 תזרח השמש יֵאספון
ואל מעונֹתם ירבצון:
23 יצא אדם לפעלו
ולעבֹדתו עדי ערב:

104,24 מה רבו מעשיך יהוה
כֻּלָּם בחכמה עשית
מלאה הארץ קנְיָניך:
כה זה הים גדול ורחב ידַים
שם רמש ואין מספר
חיות קטנות עם גדלות:
26 שם אניות יהלכון
לויָתן זה יצרת לשַׂחק בו:
27 כלם אליך ישַׂברון
לתת אכלם בעתו:
28 תתן להם ילקטון
תפתח ידך ישבעון טוב:
29 תסתיר פניך יבהלון
תֹּסף רוחם יגוָעון
ואל עפרם ישובון:
ל תשלח רוחך יבראון
ותחַדש פני אדמה:
31 יהי כבוד יהוה לעולם
ישמח יהוה במעשיו:
32 המביט לארץ ותרעד
יגע בהרים ויעשנו:
33 אשירה ליהוה בחיי
אזמרה לאלהי בעודי:
34 יערַב עליו שיחי
אנכי אשמח ביהוה:
לה יתמו חטאים מן הארץ
ורשעים עוד אינם
ברכי נפשי את יהוה

104,לה הללויה׀
105,א הודו ליהוה קראו בשמו
הודיעו בעמים עלילותיו:
2 שירו לו זמרו לו
שיחו בכל נפלאותיו:
3 התהללו בשם קדשו
ישמח לב מבַקשי יהוה:
4 דרשו יהוה ועזו
בקשו פניו תמיד:
ה זכרו נפלאותיו אשר עשה
מֹפתיו ומשפטי פיו:
6 זרע אברהם עבדו
בני יעקב בחיר׳ו:

(ה) 104,8 יעלו הרים יַרדו בקָעות

102 ולא בזה את תפלתם:
19 תכתב זאת לדר אחרון
ועם נברא יהלל יה:

ב כי השקיף ממרום קדשו
יהוה משמים אל ארץ הביט:
21 לשמע אֶנְקת אסיר
לפתח בני תמותה:
22 לסַפֵּר בציון שם יהוה
ותהלתו בירושלם:
23 בהִקבץ עמים יחדו
וממלכות לעבד את יהוה:

24 עִנה . . . . כחי
קצר ימי:
כה אֹמַר אלי אל תעלֵני בחצי ימי
בדור דורים שנותיך:
26 לפנים הארץ יסדת
ומעשה ידיך שמים:
27 המה יאבדו ואתה תעמד
וכלם כבגד יבלו
כלבוש תחליפֵם ויחלפו:
28 ואתה הוא
ושנותיך לא יתמו:
29 בני עבדיך ישכונו
וזרעם לפניך יכון:

103,א לדוד
בָּרכי נפשי את יהוה
וכל קרָבי את שם קדשו:
2 ברכי נפשי את יהוה
ואל תשכחי כל גמוליו:
3 הסלח לכל עֲונכי
הרפא לכל תחלואיכי:
4 הגואל משחת חיֶכי
המעטרכי חסד ורחמים:
ה המשביע בטוב עדיֶך
תתחדש כנשר נעוריכי:

6 עשֵה צדקות יהוה
ומשפטים לכל עשוקים:
7 יודיע דרכיו למשה
לבני ישראל עלילותיו:

103,8 רחום וחנון יהוה
ארך אפים ורב חסד:
9 לא לנצח יריב
ולא לעולם יטור:
י לא כחטאינו עשה לנו
ולא כעֲונתינו גמל עלינו:
11 כי כגבה שמים על הארץ
גבר חסדו על יראיו:
12 כרחק מזרח ממערב
הרחיק ממנו את פשעינו:
13 כרחם אב על בנים
רחם יהוה על יראיו:
14 כי הוא ידע יִצרנו
זכור כי עפר אנחנו:
טו אנוש כחציר ימיו
כציץ השדה כן יציץ:
16 כי רוח עברה בו ואיננו
ולא יכירנו עוד מקומו:
17 וחסד יהוה מעולם ועד עולם על יראיו
וצדקתו לבני בנים:
18 לשמרי בריתו
ולזכרי פקדיו לעשותם:

19 יהוה בשמים הכין כסאו
ומלכותו בכל משלה:
כ ברכו יהוה מלאכיו
גברי כח עשי דברו(ה):
21 ברכו יהוה כל צבאיו
משרתיו עשי רצונו:
22 ברכו יהוה כל מעשיו
בכל מקמות ממשלתו
ברכי נפשי את יהוה:

104,א ברכי נפשי את יהוה
יהוה אלהי גדלת מאד
הוד והָדר לבשת:
2 עטה אור כשלמה
נוטה שמים כיריעה:
3 המקרה במים עליותיו
השם עבים רכובו
המהלך על כנפי רוח:

(ה) 103,5 לשמע בקול דברו

106,4 זכרני יהוה ברצון עמך
פקדני בישועתך:
ה לראות בטובת בחיריך
לשמח בשמחת גויך
להתהלל עם נחלתך:
6 חטאנו עם אבותינו
העוינו הרשענו:
7 אבותינו במצרים לא השכילו נפלאותיך
לא זכרו את רב חסדיך
וימרו[a] בים סוף:
8 ויושיעם למען שמו
להודיע את גבורתו:
9 ויגער בים סוף ויחרב
ויוליכם בתהמות כמדבר:
י ויושיעם מיד שונא
ויגאלם מיד אויב:
11 ויכסו מים צריהם
אחד מהם לא נותר:
12 ויאמינו בדבריו
ישירו תהלתו:
13 מהרו שכחו מעשיו
לא חכו לעצתו:
14 ויתאוו תאוה במדבר
וינסו אל בישימון:
טו ויתן להם שאלתם
וישלח רזון בנפשם:
16 ויקנאו למשה במחנה
לאהרן קדוש יהוה:
17 תפתח ארץ ותבלע דתן
ותכס על עדת אבירם:
18 ותבער אש בעדתם
להבה תלהט רשעים:
19 יעשו עגל בחרב
וישתחוו למסכה:
כ וימירו את כבודם
בתבנית שור אכל עשב:
21 שכחו אל מושיעם
עשה גדלות במצרים:
22 נפלאות בארץ חם
נוראות על ים סוף:
23 ויאמר להשמידם
לולי משה בחירו עמד בפרץ לפניו

(a) 106.7 על ים

106 להשיב חמתו מהשחית:
24 וימאסו בארץ חמדה
לא האמינו לדברו:
כה וירגנו באהליהם
לא שמעו בקול יהוה:
26 וישא ידו להם
להפיל אותם במדבר:
27 ולהפיל זרעם בגוים
ולזרותם בארצות:
28 ויצמדו לבעל פעור
ויאכלו זבחי מתים:
29 ויכעיסו במעלליהם
ותפרץ בם מגפה:
ל ויעמד פינחס ויפלל
ותעצר המגפה:
31 ותחשב לו לצדקה
לדר ודר עד עולם:
32 ויקציפו על מי מריבה
וירע למשה בעבורם:
33 כי המרו את רוחו
ויבטא בשפתיו:
34 לא השמידו את העמים
אשר אמר יהוה להם:
לה ויתערבו בגוים
וילמדו מעשיהם:
36 ויעבדו את עצביהם
ויהיו להם למוקש:
37 ויזבחו את בניהם
ואת בנותיהם לשדים:
38 וישפכו דם נקי
דם בניהם ובנותיהם
אשר זבחו לעצבי כנען
ותחנף הארץ בדמים:
39 ויטמאו במעשיהם
ויזנו במעלליהם:
מ ויחר אף יהוה בעמו
ויתעב את נחלתו:
41 ויתנם ביד גוים
וימשלו בהם שנאיהם:
42 וילחצום אויביהם
ויכנעו תחת ידם:
43 פעמים רבות יצילם
והמה ימרו בעצתם
וימוקו בעונם:

105,7 הוא יהוה אלהינו
בכל הארץ משפטיו:
8 זכר לעולם בריתו
דבר צוה לאלף דור:
9 אשר כרת את אברהם
ושבועתו לישחק:
י ויעמידה ליעקב לחק
לישראל ברית עולם:
11 לאמר לכם אתן את ארץ כנען
חבל נחלתכם:
12 בהיותם מתי מספר
כמעט וגרים בה:
13 ויתהלכו מגוי אל גוי
ממלכה אל עם אחר:
14 לא הניח אדם לעשקם
ויוכח עליהם מלכים:
ט אל תגעו במשיחי
ולנביאי אל תרעו:
16 ויקרא רעב על הארץ
כל מטה לחם שבר:
17 שלח לפניהם איש
לעבד נמכר יוסף:
18 ענו בכבל רגליו
ברזל באה נפשו:
19 עד עת בא דברו
אמרת יהוה צרפתהו:
כ שלח מלך ויתירהו
משל עמים ויפתחהו:
21 שמו אדון לביתו
ומשל בכל קנינו:
22 לאסר שריו בנפשו
וזקניו יחכם:
23 ויבא ישראל מצרים
ויעקב גר בארץ חם:
24 ויפר את עמו מאד
ויעצמהו מצריו:
כה הפך לבם לשנא עמו
להתנכל בעבדיו:
26 שלח משה עבדו
אהרן אשר בחר בו:
27 שמו בם דברי אתותיו
ומפתים בארץ חם:[ג]

105,29 הפך את מימיהם לדם
וימת את דגתם:
ל שרץ ארצם צפרדעים
בחדרי מלכיהם:
31 אמר ויבא ערב
כנים בכל גבולם:
32 נתן גשמיהם ברד
אש להבות בארצם:
33 ויך גפנם ותאנתם
וישבר עץ גבולם:
34 אמר ויבא ארבה
וילק ואין מספר:
לה ויאכל כל עשב בארצם
ויאכל פרי אדמתם:
36 ויך כל בכור בארצם
ראשית לכל אונם:
37 ויוציאם בכסף וזהב
ואין בשבטיו כושל:
38 שמח מצרים בצאתם
כי נפל פחדם עליהם:
39 פרש ענן למסך
ואש להאיר לילה:
מ שאל ויבא שלו
ולחם שמים ישביעם:
41 פתח צור ויזובו מים
הלכו בציות נהר:
42 כי זכר את דבר קדשו
את אברהם עבדו:
43 ויוצא עמו בששון
ברנה את בחיריו:
44 ויתן להם ארצות גוים
ועמל לאמים יירשו:
מה בעבור ישמרו חקיו
ותורתיו ינצרו
הללויה:

106,א הללויה
הודו ליהוה כי טוב
כי לעולם חסדו:
2 מי ימלל גבורות יהוה
ישמיע כל תהלתו:
3 אשרי שמרי משפט
עשי צדקה בכל עת:

ג) 105,28 שלח חשך ויחשך ולא מרו את דבריו:

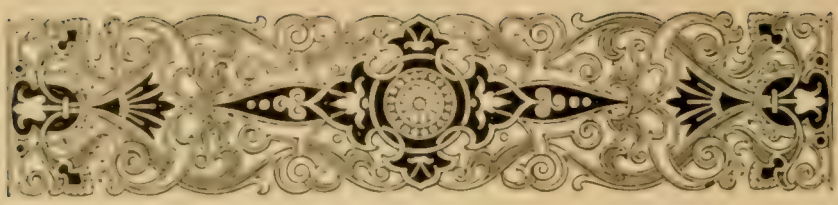

ספר חמישי

107,א הדו ליהוה כי טוב
כי לעולם חסדו:
2 יאמרו גאולי יהוה
אשר גאלם מיד צר:
3 ומארצות קבצם
ממזרח וממערב מצפון ומים:
4 תעו במדבר בישימון דרך
עיר מושב לא מצאו:
ה רעבים גם צמאים
נפשם בהם תתעטף:
6 ויצעקו אל יהוה בצר להם
ממצוקותיהם יצילם:
7 וידריכם בדרך ישרה
ללכת אל עיר מושב:
8 יודו ליהוה חסדו
ונפלאותיו לבני אדם:
9 כי השביע נפש שקקה
ונפש רעבה מלא טוב:
י ישבי חשך וצלמות
אסירי עני וברזל:
11 כי המרו אמרי אל
ועצת עליון נאצו:
12 ויכנע בעמל לבם
כשלו ואין עזר:
13 ויזעקו אל יהוה בצר להם
ממצקותיהם יושיעם:
14 יוציאם מחשך וצלמות
ומוסרותיהם ינתק:

טו,107 יודו ליהוה חסדו
ונפלאותיו לבני אדם:
16 כי שבר דלתות נחשת
ובריחי ברזל נדע:
17 אמלילים מדרך פשעם
ומעונתיהם יתענו:
18 כל אכל תתעב נפשם
ויגיעו עד שערי מות:
19 ויזעקו אל יהוה בצר להם
ממצקותיהם יושיעם:
כ ישלח דברו וירפאם
וימלט משחיתותם:
21 יודו ליהוה חסדו
ונפלאותיו לבני אדם:
22 ויזבחו זבחי תודה
ויספרו מעשיו ברנה:
23 יורדי הים באניות
עשי מלאכה במים רבים:
24 המה ראו מעשי יהוה
ונפלאותיו במצולה:
כה ויאמר ויעמד רוח סערה
ותרומם גליו:
26 יעלו שמים ירדו תהומות
נפשם ברעה תתמוגג:
27 יחוגו וינועו כשכור
וכל חכמתם תתבלע:
28 ויצעקו אל יהוה בצר להם
וממצוקתיהם יוציאם:

106,44 וירא בצר להם
בשמעו את רנתם:
מה ויזכר להם בריתו
וינחם כרב חסדו:
46 ויתן אותם לרחמים
106 לפני כל שוביהם:
47 הושיענו יהוה אלהינו
וקבצנו מן הגוים
להדות לשם קדשך
5 להשתבח בתהלתך:

48 ברוך יהוה אלהי
ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללו יה:

109,11 ינקש נושה לכל אשר לו
ויבזו זרים יגיעו:
12 אל יהי לו משך חסד
ואל יהי חונן ליתומיו:
13 יהי אחריתו להכרית
בדור אחר ימח שמם |
טו [ויפ]רת מארץ זכרם:
14 יזכר עֲון אבתיו אל יהוה
וחטאת אמו אל תִּמח:
טו יהיו נגד יהוה תמיד []
16 יען אשר לא זכר עשות חסד
וירדף איש עני ואבְיון
ונכאֶה לבב למותת:
17 ויאֶהב קִלְלה ותבוֹאֶהו
ולא חפֵץ בברָכה ותרחק ממנו:
18 וילבש קִלְלה כמַדו
ותבא כמים בקרבו
וכשמן בעצמותיו:
19 תהי לו כבגד יַעטה
ולמַזח תמיד יחגרֶהָ:
כ זאת פעֻלת שטני מאת יהוה
והדברים רע על נפשי:

21 ואתה יהוה אדני
עשה אתי למען שמך
כִּ[טוב] חסדך הצילני:
22 כי עָני ואבְיון אנכי
ולבי חלל בקרבי:
23 כצל כנטותו נהלכתי
נענערתי כארבה:
24 ברכי כשלו מצום
ובשרי כחש משמן:
כה ואני הייתי חרפה להם
יראוני יניעון ראשם:

26 עזרני יהוה אלהי
הושיעני כחסדך:
27 ויַדעו כי ידך זאת
אתה יהוה עשיתה:
28 יקַללו המה ואתה תבָרך
ק[מי]ַ[ם] יַבשו ועבדך ישמח:
29 ילבשו שוטני כלמה
ויעטו כמעיל בשתם:
ל אודה יהוה מאד בפי
ובתוך רבים אהַללנו:
31 כי יעמד לימין אביון
להושיע מ[משפטיו] נפשו:

110,א לדוד מזמור
נאם יהוה לאדני שב לימיני
עד אשית איביך הדם לרגליך:
2 מטה עזך ישלח יהוה מציון
רדה בקרב איביך:
3 עמך נדבֹת ביום חילך
ב[הו]ַ[ד]ַ[ר]ִי קדש מרחם [ש]חר
לך טל ילדֻתך:
4 נשבע יהוה ולא ינחם
אתה כהן לעולם
על דברתי מלכי צדק:
ה אדני על ימינך
מחץ ביום אפו מלכים:
6 ידין בגוים
מ[ל]ֵא גויות [ארץ רבה]
מחץ ראש . . []:
7 מנחל בדרך ישתה
על כן ירים ראש:

111,א הללויה
אודה יהוה בכל לבב
בסוד ישרים ועדה:
2 גדלים מעשי יהוה
דרושים לכל חפציהם:
3 הוד והדר פעלו
וצדקתו עמדת לעד:
4 זכר עשה לנפלאותיו
חנון ורחום יהוה:
ה טרף נתן ליראיו
יזכר לעולם בריתו:
6 כח מעשיו הגיד לעמו
לתת להם נחלת גוים:
7 מעשי ידיו אמת ומשפט
נאמנים כל פקודיו:
8 סמוכים לעד לעולם
עשוים באמת וישר:
9 פדות שלח לעמו
צוה לעולם בריתו

107,29 יָקֵם סְעָרָה לִדְמָמָה
וַיֶּחֱשׁוּ גַלֵּיהֶם:
ל וַיִּשְׂמְחוּ כִי יִשְׁתְּקוּ
וַיַּנְחֵם אֶל מְחוֹז חֶפְצָם:
31 יוֹדוּ לַיהוָה חַסְדּוֹ
וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם:
32 וִירוֹמְמוּהוּ בִּקְהַל עָם
וּבְמוֹשַׁב זְקֵנִים יְהַלְלוּהוּ:

33 יָשֵׂם נְהָרוֹת לְמִדְבָּר
וּמֹצָאֵי מַיִם לְצִמָּאוֹן:
34 אֶרֶץ פְּרִי לְמְלֵחָה
מֵרָעַת יוֹשְׁבֵי בָהּ:
לה יָשֵׂם מִדְבָּר לַאֲגַם מָיִם
וְאֶרֶץ צִיָּה לְמֹצָאֵי מָיִם:
36 וַיּוֹשֶׁב שָׁם רְעֵבִים
וַיְכוֹנְנוּ עִיר מוֹשָׁב:
37 וַיִּזְרְעוּ שָׂדוֹת וַיִּטְּעוּ כְרָמִים
וַיַּעֲשׂוּ פְרִי תְבוּאָה:
38 וַיְבָרְכֵם וַיִּרְבּוּ מְאֹד
וּבְהֵמָתָם לֹא יַמְעִיט:
39 וַיִּמְעֲטוּ וַיָּשֹׁחוּ
מֵעֹצֶר רָעָה וְיָגוֹן:
מ שֹׁפֵךְ בּוּז עַל נְדִיבִים
וַיַּתְעֵם בְּתֹהוּ לֹא דָרֶךְ:
41 וַיְשַׂגֵּב אֶבְיוֹן מֵעוֹנִי
וַיָּשֶׂם כַּצֹּאן מִשְׁפָּחוֹת:
42 יִרְאוּ יְשָׁרִים וְיִשְׂמָחוּ
וְכָל עַוְלָה קָפְצָה פִיהָ:

43 מִי חָכָם וְיִשְׁמֹר אֵלֶּה
וְיִתְבּוֹנְנוּ חַסְדֵי יהוה:

108,א שִׁיר מִזְמוֹר לְדָוִד:
2 נָכוֹן לִבִּי אֱלֹהִים
אָשִׁירָה וַאֲזַמֵּרָה אַף כְּבוֹדִי:
3 עוּרָה הַנֵּבֶל וְכִנּוֹר
אָעִירָה שָׁחַר:
4 אוֹדְךָ בָעַמִּים יהוה
וַאֲזַמֶּרְךָ בַּלְאֻמִּים:
ה כִּי גָדוֹל מֵעַל שָׁמַיִם חַסְדֶּךָ
וְעַד שְׁחָקִים אֲמִתֶּךָ:
6 רוּמָה עַל שָׁמַיִם אֱלֹהִים
108 וְעַל כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ:

7 לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ
הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי:
8 אֱלֹהִים דִּבֶּר בְּקָדְשׁוֹ
אֶעֱלֹזָה אֲחַלְּקָה שְׁכֶם
וְעֵמֶק סֻכּוֹת אֲמַדֵּד:
9 לִי גִלְעָד לִי מְנַשֶּׁה
וְאֶפְרַיִם מָעוֹז רֹאשִׁי
יְהוּדָה מְחֹקְקִי:
י מוֹאָב סִיר רַחְצִי
עַל אֱדוֹם אַשְׁלִיךְ נַעְלִי
עָלַי פְּלֶשֶׁת אֶתְרוֹעָע:
11 מִי יוֹבִלֵנִי עִיר מִבְצָר
מִי נָחָנִי עַד אֱדוֹם:
12 הֲלֹא אֱלֹהִים זְנַחְתָּנוּ
וְלֹא תֵצֵא אֱלֹהִים בְּצִבְאֹתֵינוּ:
13 הָבָה לָנוּ עֶזְרָת מִצָּר
וְשׁוְא תְּשׁוּעַת אָדָם:
14 בֵּאלֹהִים נַעֲשֶׂה חָיִל
וְהוּא יָבוּס צָרֵינוּ:

109,א לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר
אֱלֹהֵי תְהִלָּתִי אַל תֶּחֱרַשׁ:
2 כִּי פִי רָשָׁע וּפִי מִרְמָה עָלַי פָּתָחוּ
דִּבְּרוּ אִתִּי לְשׁוֹן שָׁקֶר:
3 וּדְבָרֵי שִׂנְאָה סְבָבוּנִי
וַיִּלָּחֲמוּנִי חִנָּם:
4 תַּחַת אַהֲבָתִי יִשְׂטְנוּנִי
. . . . . :
ה וַיָּשִׁיתוּ עָלַי רָעָה תַּחַת טוֹבָה
וְשִׂנְאָה תַּחַת אַהֲבָתִי:

6 הַפְקֵד עָלָיו רָשָׁע
וְשָׂטָן יַעֲמֹד עַל יְמִינוֹ:
7 בְּהִשָּׁפְטוֹ יֵצֵא רָשָׁע
וּתְפִלָּתוֹ תִּהְיֶה לַחֲטָאָה:
8 יִהְיוּ יָמָיו מְעַטִּים
פְּקֻדָּתוֹ יִקַּח אַחֵר:
9 יִהְיוּ בָנָיו יְתוֹמִים
וְאִשְׁתּוֹ אַלְמָנָה:
י נוֹעַ יָנוּעוּ בָנָיו וְשִׁאֵלוּ
וְדָרְשׁוּ מֵחָרְבוֹתֵיהֶם:

115 לא יהנו בגרונם:
8 כמוהם יהיו עשיהם
כל אשר בטח בהם:

9 ישראל בטח ביהוה
עזרם ומגנם הוא:
י בית אהרן בטחו ביהוה
עזרם ומגנם הוא:
11 יראי יהוה בטחו ביהוה
עזרם ומגנם הוא:
12 יהוה זכרנו יברך
יברך את בית ישראל
יברך את בית אהרן:
13 יברך יראי יהוה
הקטנים עם הגדלים:
14 יסף יהוה עליכם
עליכם ועל בניכם:
טו ברוכים אתם ליהוה
עשה שמים וארץ:
16 השמים שמים ליהוה
והארץ נתן לבני אדם:
17 לא המתים יהללו יה
ולא כל ירדי דומה:
18 ואנחנו נברך יה
מעתה ועד עולם הללויה:

116,א אהבתי כי ישמע יהוה
את קולי תחנוני:
2 כי הטה אזנו לי
ובימי אקרא:
3 אפפוני חבלי מות
ומצרי שאול מצאוני
צרה ויגון אמצא:
4 ובשם יהוה אקרא
אנה יהוה מלטה נפשי:
ה חנון יהוה וצדיק
ואלהינו מרחם:
6 שמר פתאים יהוה
דלתי ולי יהושיע:
7 שובי נפשי למנוחיכי
כי יהוה גמל עליכי:
8 כי חלצת נפשי ממות
את עיני מן דמעה
116 את רגלי מדחי:
9 אתהלך לפני יהוה
בארצות החיים:
י האמנתי כי אדבר
אני עניתי מאד:
11 אני אמרתי בחפזי
כל האדם כזב:

12 מה אשיב ליהוה
כל תגמולוהי עלי:
13 כוסי ישועות אשא
ובשם יהוה אקרא:
14 נדרי ליהוה אשלם
נגדה נא לכל עמו:
טו יקר בעיני יהוה * * * *
* * * * המותה לחסידיו:
16 * * * * אנה יהוה
* * * * כי אני עבדך
אני עבדך בן אמתך:
* * * * * *
פתחת למוסרי:
17 לך אזבח זבח תודה
ובשם יהוה אקרא:
18 נדרי ליהוה אשלם
נגדה נא לכל עמו:
19 בחצרות בית יהוה
בתוككי ירושלם
הללויה:

117,א הללו את יהוה כל גוים
שבחוהו כל לאמים:
2 כי גבר עלינו חסדו
ואמת יהוה לעולם
הללויה:

118,א הודו ליהוה כי טוב
כי לעולם חסדו:
2 יאמר נא ישראל
כי לעולם חסדו:
3 יאמרו נא בית אהרן
כי לעולם חסדו:
4 יאמרו נא יראי יהוה

111 קדוש ונורא שמו:
10 ראשית חכמה יראת יהוה
שכל טוב לכל עשיהם
תהלתו עמדת לעד:

112,א הללויה
אשרי איש ירא את יהוה
במצותיו חפץ מאד:
2 גבור בארץ יהיה זרעו
דור ישרים יברך:
3 הון ועשר בביתו
וצדקתו עמדת לעד:
4 זרח בחשך אור לישרים
חנון ורחום וצדיק:
ה טוב איש חונן ומלוה
יכלכל דבריו במשפט:
6 כי לעולם לא ימוט
לזכר עולם יהיה צדיק:
7 משמועה רעה לא ייראה
נכון לבו בטח ביהוה:
8 סמוך לבו לא ייראה
עד אשר יראה בצריו:
9 פזר נתן לאביונים
צדקתו עמדת לעד
קרנו תרום בכבוד:
10 רשע יראה וכעס
שניו יחרק ונמס
תאות רשעים תאבד:

113,א הללויה
הללו עבדי יהוה
הללו את שם יהוה:
2 יהי שם יהוה מברך
מעתה ועד עולם:
3 ממזרח שמש עד מבואו
מהלל שם יהוה:

4 רם על כל גוים יהוה
על השמים כבודו:
ה מי כיהוה אלהינו
המגביהי לשבת:
6 המשפילי לראות
113 בשמים ובארץ:

7 מקימי מעפר דל
מאשפת ירים אביון:
8 להושיבי עם נדיבים
עם נדיבי עמו:
9 מושיבי עקרת הבית
אם הבנים שמחה
הללויה:

114,א בצאת ישראל ממצרים
בית יעקב מעם לעז:
2 היתה יהודה לקדשו
ישראל ממשלותיו:
3 הים ראה וינס
הירדן יסב לאחור:
4 ההרים רקדו כאילים
גבעות כבני צאן:
ה מה לך הים כי תנוס
הירדן תסב לאחור:
6 ההרים תרקדו כאילים
גבעות כבני צאן:
7 מלפני אדון חולי ארץ
מלפני אלוה יעקב:
8 ההפכי הצור אגם מים
חלמיש למעינו מים:

115,א לא לנו יהוה לא לנו
כי לשמך תן כבוד
על חסדך על אמתך:
2 למה יאמרו הגוים
איה נא אלהיהם:
3 ואלהינו בשמים
כל אשר חפץ עשה:
4 עצביהם כסף וזהב
מעשה ידי אדם:
ה פה להם ולא ידברו
עינים להם ולא יראו:
6 אזנים להם ולא ישמעו
אף להם ולא יריחון:
7 ידיהם ולא ימישון
רגליהם ולא יהלכו

119 ואביטה ארחתיך:
16 בחקתיך אשתעשע
לא אשכח דברך:

17 גמל על עבדך אחיה
ואשמרה דברך:
18 גל עיני ואביטה
נפלאות מתורתך:
19 גר אנכי בארץ
אל תַּסתר ממני מצותיך:
כ גרסה נפשי לתאֲבה
אל משפטיך בכל עת:
21 גערת זֵדים ארורים
השגים ממצותיך:
22 גל מעלי חרפה ובוז
כי עֵדתיך נצרתי:
23 גם ישבו שרים בי נדברו
עבדך ישיח בחקיך:
24 גם עדתיך שעשעי
אנשי עצתי:

כה דבקה לֶעפר נפשי
חיני כדברך:
26 דרכי ספרתי ותענני
למדני חקיך:
27 דרך פקודיך הבינני
ואשיחה בנפלאותיך:
28 דלפה נפשי מתוגה
קימני כדברך:
29 דרך שקר הסֵר ממני
ותורתך חנני:
ל דרך אמונה בחרתי
משפטיך שִׁיתי לנגדי:
31 דבקתי בעדותיך
יהוה אל תבישני:
32 דרך מצותיך ארצ֗ה
כי תרחיב לבי:

33 הורני יהוה דרך חקיך
ואצֶרנה עקב:
34 הבינני ואצרה תורתך
ואשמרנה בכל לב:
לה הדריכני בנתיב מצותיך
כי בו חפצתי:

119,36 הט לבי אל עדותיך
ואל אל בצע:
37 העבר עיני מראות שוא
בדרכך חיני:
38 הקם לעבדך אמרתך
אשר ליראתך:
39 העבר חרפתי אשר יגרתי
כי משפטיך טובים:
מ הנה תאבתי לפקודיך
בצדקתך חיני:

41 ויבאֻני חסְדך יהוה
תשועתך כאמרתך:
42 ואענה חרפי דבר
כי בטחתי בדברך:
43 ואל תצל מפי דבר אמת עד מאד
כי למשפטך יִחלתי:
44 ואשמרה תורתך תמיד
לעולם ועד:
מה ואתהלכה ברחָבה
כי פקֻדיך דרשתי:
46 ואדַברה בעֵדתיך נגד מלכים
ולא אֵבוש:
47 ואשתעשע במצותיך
אשר אהבתי:
48 ואשא כפי אל מצותיך[a]
ואשיחה בחקיך:

49 זכר דבר לעבדך
על אשר יִחלתני:
נ זאת נָחמתי בעניי
כי אמרתך חיתני:
51 זדים הליצני עד מאד
מתורתך לא נטיתי:
52 זכרתי משפטיך מעולם
יהוה ואתנָחם:
53 זלעפה אחזתני
מרשעים עזבי תורתך:
54 זמרות היו לי חקיך
בבית מגורי:
נה זכרתי בלילה שמך יהוה
ואשמרה תורתך:

(a) 119,48 אשר אהבתי

118 כי לעולם חסדו:

ה מן המצר קראתי יה
ענני במרחב יה:
6 יהוה לי לא אירא
מה יעשה לי אדם:
7 יהוה לי בעזרי
ואני אראה בשנאי:
8 טוב לחסות ביהוה
מבטח באדם:
9 טוב לחסות ביהוה
מבטח בנדיבים:
י כל גוים סבבוני
בשם יהוה כי אמילם:
11 סבוני גם סבבוני
בשם יהוה כי אמילם:
12 סבוני כדברים
דעכו כאש קוצים
בשם יהוה כי אמילם:
13 דחה דחיתני לנפל
ויהוה עזרני:
14 עזי וזמרת יה
ויהי לי לישועה:
טו קול רנה וישועה באהלי צדיקים
ימין יהוה עשה חיל:
16 ימין יהוה רוממה
ימין יהוה עשה חיל:
17 לא אמות כי אחיה
ואספר מעשי יה:
18 יסר יסרני יה
ולמות לא נתנני:

19 פתחו לי שערי צדק
אבא בם אודה יה:
כ זה השער ליהוה
צדיקים יבאו בו:
21 אודך כי עניתני
ותהי לי לישועה:
22 אבן מאסו הבונים
היתה לראש פנה:
23 מאת יהוה היתה זאת
היא נפלאת בעינינו:
24 זה היום עשה יהוה
נגילה ונשמחה בו:

כה,118 אנא יהוה הושיעה נא
אנא יהוה הצליחה נא:
26 ברוך הבא בשם יהוה
ברכנוכם מבית יהוה:
27 אל יהוה ויאר לנו
אסרו חג בעבתים
עד קרנות המזבח:
28 אלי אתה ואודך
אלהי ארוממך:

29 הודו ליהוה כי טוב
כי לעולם חסדו:

119,א אשרי תמימי דרך
ההלכים בתורת יהוה:
2 אשרי נצרי עדתיו
בכל לב ידרשוהו:
3 אף לא פעלו עולה
בדרכיו הלכו:
4 אתה צויתה פקדיך
לשמר מאד:
ה אחלי יכנו דרכי
לשמר חקיך:
6 אז לא אבוש
בהביטי אל כל מצותיך:
7 אודך בישר לבב
בלמדי משפטי צדקך:
8 את חקיך אשמר
אל תעזבני עד מאד:

9 במה יזכה נער את ארחו
לשמר כדברך:
י בכל לבי דרשתיך
אל תשגני ממצותיך:
11 בלבי צפנתי אמרתך
למען לא אחטא לך:
12 ברוך אתה יהוה
למדני חקיך:
13 בשפתי ספרתי
כל משפטי פיך:
14 בדרך עדותיך ששתי
כעל כל הון:
טו בפקודיך אשיחה

119 רחֻבה מִצְוֹתֶיךָ מאד:

97 מה אהבתי תורתך
כל היום היא שיחתי:
98 מאיבי תחַכמני מִצְוֹתיך
כי לעולם היא לי:
99 מכל מלמדי השכלתי
כי עדֹותיך שיחה לי:
ק מזקֵנים אתבונן
כי פקֻדיך נצרתי:
101 מכל ארח רע כלֵאתי רגלי
למען אשמר דברך:
102 ממשפטיך לא סרתי
כי אתה הורתני:
103 מה נמלצו לחכי אמר־תיך
מדבש לפי:
104 מפקודיך אתבונן
על כן שנֵאתי כל ארח שקר:

קה נר לרגלי דברך
ואור לנתיבתי:
106 נשבעתי ואקימה
לשמר משפטי צדקך:
107 נעניתי עד מאד
יהוה חיני כדברך:
108 נדבות פי רצה נא יהוה
ומשפטיך למדני:
109 נפשי בכפי תמיד
ותורתך לא שכחתי:
ק נתנו רשעים פח לי
ומפקודיך לא תעיתי:
111 נחלתי עדֹותיך לעולם
כי ששון לבי המה:
112 נטיתי לבי לעשות חקיך
לעולם עקב:

113 סעפים שנֵאתי
ותורתך אהבתי:
114 סתרי ומגני אתה
לדברך יִחלתי:
קטו סורו ממני מרֵעים
ואצרה מִצות אלהי:
116 סמכני כאמרתך ואחיה
ואל תבישני משברי:

119,117 סעדני ואִוָּשעה
ואשעה בחקיך תמיד:
118 סלית כל שגים מחקיך
כי שקר תרמיתם:
119 סִגים השבתָ כל רשעי ארץ
לכן אהבתי עֵדתיך:
קכ סמר מפחדך בשרי
וממשפטיך יראתי:

121 עשיתי משפט וצדק
בל תניחני לעשקי:
122 ערב עבדך לטוב
אל יעשקֻני זדים:
123 עיני כלו לישועתך
ולאמרת צדקך:
124 עשה עם עבדך כחסדך
וחקיך למדני:
קכה עבדך אני הבינני
ואדעה עֵדתיך:
126 עת לעשות ליהוה
הֵפרו תורתך:
127 על כן אהבתי מִצְוֹתיך
מזהב ומפז:
128 על כן כל פקו־דיך ־ ישרתי
כל ארח שקר שנֵאתי:

129 פלאות עדֹותיך
על כן נצרתם נפשי:
קל פֵתח דבריך יאיר
מבין פתיים:
131 פי פערתי ואשאפה
כי למִצְוֹתיך יאבתי:
132 פנה אלי וחנני
כמשפט לאהבי שמך:
133 פעמי הכן באמרתך
ואל תִשלט בי כל אֹון:
134 פדני מעשק אדם
ואשמרה פקודיך:
קלה פניך האֵר בעבדך
ולמדני את חקיך:
136 פלגי מים ירדו עיני
על לא שמרו תורתך:

137 צדיק אתה יהוה

119,56 זאת היתה לי
כי פקדיך נצרתי:

57 חלקי יהוה אמרתי
לשמר דבריך:
58 חליתי פניך בכל לב
חני כאמרתך:
59 חשבתי דרכי
ואשיבה רגלי אל עדתיך:
ס חשתי ולא התמהמהתי
לשמר מצותיך:
61 חבלי רשעים עודני
תורתך לא שכחתי:
62 חצות לילה אקום להודות לך
על משפטי צדקך:
63 חבר אני לכל אשר יראוך
ולשמרי פקודיך:
64 חסדך יהוה מלאה הארץ
חקיך למדני:

סה טוב עשית עם עבדך
יהוה כדברך:
66 ט״טעם ודעת למדני
כי במצותיך האמנתי:
67 טרם אענה אני שגג
ועתה אמרתך שמרתי:
68 טוב אתה ומטיב
למדני חקיך:
69 טפלו עלי שקר זדים
אני בכל לב אצר פקודיך:
ע טפש כחלב לבם
אני תורתך שעשעתי:
71 טוב לי כי עניתי
למען אלמד חקיך:
72 טוב לי תורת פיך
מאלפי זהב וכסף:

73 ידיך עשוני ויכוננוני
הבינני ואלמדה מצותיך:
74 יראיך יראוני וישמחו
כי לדברך יחלתי:
עה ידעתי יהוה כי צדק משפטיך

(ס) 119,66 טוב

119 ואמונה עניתני:
76 יהי נא חסדך לנחמני
כאמרתך לעבדך:
77 יבאוני רחמיך ואחיה
כי תורתך שעשעי:
78 יבשו זדים כי שקר עותוני
אני אשיח בפקדיך:
79 ישובו לי יראיך
וידעו עדתיך:
פ יהי לבי תמים בחקיך
למען לא אבוש:

81 כלתה לתשועתך נפשי
לדברך יחלתי:
82 כלו עיני לאמרתך
לאמר מתי תנחמני:
83 כי הייתי כנאד בקיטור
חקיך לא שכחתי:
84 כמה ימי עבדך
מתי תעשה ברדפי משפט:
פה כרו לי זדים שיחות
אשר לא כתורתך:
86 כל מצותיך אמונה
שקר רדפוני עזרני:
87 כמעט כלוני בארץ
ואני לא עזבתי פקדיך:
88 כחסדך חיני
ואשמרה עדות פיך:

89 לעולם יהוה דברך
נצב בשמים:
צ לדר ודר אמונתך
כוננת ארץ ותעמד:
91 למשפטיך עמדו היום
כי הכל עבדיך:
92 לולי תורתך שעשעי
אז אבדתי בעניי:
93 לעולם לא אשכח פקדיך
כי בם חייתני:
94 לך אני הושיעני
כי פקודיך דרשתי:
צה לי קוו רשעים לאבדני
עדתיך אתבונן:
96 לכל תכלה ראיתי קץ

120 קראתי ויענני:
2 יהוה הצילה נפשי
משפת שקר מלשון רמיה:
3 מה יתן לך ומה יסיף לך
לשון רמיה:
4 חצי גבור שנונים
עם גחלי רתמים:
ה אויה לי כי גרתי משך
שכנתי עם אהלי קדר:
6 רבת שכנה לה נפשי
עם שונא שלום:
7 אני שלום וכי אדבר
המה למלחמה:

121,א שיר למעלות
אשא עיני אל ההרים
מאין יבא עזרי:
2 עזרי מעם יהוה
עשה שמים וארץ:
3 אל יתן למוט רגלך
אל ינום שמרך:
4 הנה לא ינום ולא יישן
שומר ישראל:
ה יהוה שמרך יהוה צלך
על יד ימינך:
6 יומם השמש לא יככה
וירח בלילה:
7 יהוה ישמרך מכל רע
ישמר את נפשך:
8 יהוה ישמר צאתך ובואך
מעתה ועד עולם:

122,א שיר המעלות לדוד
שמחתי באמרים לי
בית יהוה נלך:
2 עמדות היו רגלינו
בשעריך ירושלם:
3 ירושלם הבנויה כעיר
שחברה לה יחדו:
4 ששם עלו שבטים
שבטי יה עדות לישראל
להדות לשם יהוה:
ה כי שמה ישבו כסאות למשפט
כסאות לבית דוד:
6 שאלו שלום ירושלם
ישליו אהביך:
7 יהי שלום בחילך
שלוה בארמנותיך:
8 למען אחי ורעי
אדברה נא שלום בך:
9 למען בית יהוה אלהינו
אבקשה טוב לך:

123,א שיר המעלות
אליך נשאתי את עיני
הישבי בשמים:
2 הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם
כעיני שפחה אל יד גברתה
כן עינינו אל יהוה אלהינו
עד שיחננו:
3 חננו יהוה חננו
כי רב שבענו בוז:
4 רבת שבעה לה נפשנו
הלעג ל־שאננים הבוז ל־גאי־אנים:

124,א שיר המעלות לדוד
לולי יהוה שהיה לנו
יאמר נא ישראל:
2 לולי יהוה שהיה לנו
בקום עלינו אדם:
3 אז חיים בלעונו
בחרות אפם בנו:
4 אז המים שטפונו
נחלה עבר על נפשנו:

119 וישרים משפטיך | צויתי׃
138 צדק עדתיך
ואמונה מאד:
139 צמתתני קנאתי
כי שכחו דבריך צרי:
קמ צרופה אמרתך מאד
ועבדך אהבה:
141 צעיר אנכי ונבזה
פקדיך לא שכחתי:
142 צדקתך צדק לעולם
ותורתך אמת:
143 צר ומצוק מצאוני
מצותיך שעשעי:
144 צדק עדותיך לעולם
הבינני ואחיה:

קמה קראתי בכל לב ענני יהוה
חקיך אצרה:
146 קראתיך הושיעני
ואשמרה עדתיך:
147 קדמתי בנשף ואשועה
לדבריך יחלתי:
148 קדמו עיני אשמרות
לשיח באמרתך:
149 קולי שמעה כחסדך
יהוה כמשפטך חיני:
קנ קרבו רדפי זמה
מתורתך רחקו:
151 קרוב אתה יהוה
וכל מצותיך אמת:
152 קדם ידעתי מעדתיך
כי לעולם יסדתם:

153 ראה עניי וחלצני
כי תורתך לא שכחתי:
154 ריבה ריבי וגאלני
לאמרתך חיני:
קנה רחוק מרשעים ישועה
כי חקיך לא דרשו:
156 רחמיך רבים יהוה
כמשפטיך חיני:
157 רבים רדפי וצרי
מעדותיך לא נטיתי:
158 ראיתי בגדים ואתקוטטה
119 אשר אמרתך לא שמרו:
159 ראה כי פקודיך אהבתי
יהוה כחסדך חיני:
קס ראש דבריך אמת
ולעולם כל משפטי צדקך: 5

161 שרים רדפוני חנם
ומדבריך פחד לבי:
162 שש אנכי על אמרתך
כמוצא שלל רב: 10
163 שקר שנאתי ואתעבה
תורתך אהבתי:
164 שבע ביום הללתיך
על משפטי צדקך:
קסה שלום רב לאהבי תורתך 15
ואין למו מכשול:
166 שברתי לישועתך יהוה
ומצותיך עשיתי:
167 שמרה נפשי עדתיך
ואהבם מאד: 20
168 שמרתי פקודיך ועדתיך
כי כל דרכי נגדך:

169 תקרב רנתי לפניך יהוה
כדברך הבינני: 25
קע תבוא תחנתי לפניך
כאמרתך הצילני:
171 תבענה שפתי תהלה
כי תלמדני חקיך:
172 תען לשוני אמרתך 30
כי כל מצותיך צדק:
173 תהי ידך לעזרני
כי פקודיך בחרתי:
174 תאבתי לישועתך יהוה
ותורתך שעשעי: 35
קעה תחי נפשי ותהללך
ומשפטך יעזרני:
176 תעיתי כשה אבד
בקש עבדך
כי מצותיך לא שכחתי: 40

120,א שיר המעלות
אל יהוה בצרתה לי

129,3 על גבי חרשו חרשים
האריכו למענותם:
4 יהוה צדיק
קצץ עבות רשעים:
ה יַבשו ויסֹגו אחור
כל שנאי ציון:
6 יהיו כחציר גגות
שקדמת יחלף יבַש:
7 שלא מלא כפו קוצר
וחצנו מעמר:
8 ולא אמרו העברים
ברכת יהוה אליכם
בֵרכנו אתכם בשם יהוה:

130,א שיר המעלות
ממעמקים קראתיך יהוה:
2 אדני שמעה בקולי
תהיינה אזניך קשֻבות
לקול תחנוני:
3 אם עֲונות תשמר יה
אדני מי יעמד:
4 כי עמך הסליחה
למען תוָרא:
ה קִויתי יהוה קותה נפשי
ולדברו הוחלתי:
6 נפשי לאדני
משמרים לבקר שמרים לבקר:
7 יַחל ישראל אל יהוה
כי עם יהוה החסד
והרבה עמו פדות:
8 והוא יפדה את ישראל
מכל עֲונותיו:

131,א שיר המעלות לדוד
יהוה לא גבה לבי
ולא רמו עיני
ולא הלכתי בגדלות
ובנפלאות ממני:
2 אם לא שִויתי ודוממתי נפשי
כגמל עלַי אמו
131 כגמל עלַי נפשי:
3 יַחל ישראל אל יהוה
מעתה ועד עולם:

132,א שיר המעלות
זכור יהוה לדוד
את כל עֳנותו:
2 אשר נשבע ליהוה
נדר לאביר יעקב:
3 אם אבא באהל ביתי
אם אעלה על ערש יצועי:
4 אם אתן שנת לעיני
לעפעפי תנומה:
ה עד אמצא מקום ליהוה
משכנות לאביר יעקב:
6 הנה שמענוהָ באפרתה
מצאנוהָ בשדי יער:
7 נבואה למשכנותיו
נשתחֲוה להדם רגליו:
8 קומה יהוה למנוחתך
אתה וארון עזך:
9 כהניך ילבשו צדק
וחסידיך ירננו:
י בעבור דוד עבדך
אל תֻשַב פני משיחך:
11 נשבע יהוה לדוד
אמת לא ישוב ממנה
מפרי בטנך
אשית לכסא לך:
12 אם ישמרו בניך בריתי
ועֵדתי זו אלמדם
גם בניהם עדי עד
יַשבו לכסא לך:
13 כי בחר יהוה בציון
אִוָה למושב לו:
14 זאת מנוחתי עדי עד
פה אשב כי אִויתיה:
טו צידה ברך אבָרך
אביוניה אשביע לחם:
16 וכהניה אלביש ישע
וחסידיה רנן ירננו:

ה 124,1 אזי עבר על נפשנו
המים הזידונים:

6 ברוך יהוה שלא נתננו
טרף לשניהם:
7 נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים
הפח נשבר ואנחנו נמלטנו:
8 עזרנו בשם יהוה
עשה שמים וארץ:

125,1 שיר המעלות
הבטחים ביהוה כהר ציון
לא ימוט לעולם ישב:
2 ירושלם הרים סביב לה
ויהוה סביב לעמו
מעתה ועד עולם:
3 כי לא ינוח שבט הרשע
על גורל הצדיקים
למען לא ישלחו הצדיקים
בעולתה ידיהם:

4 היטיבה יהוה לטובים
ולישרים בלבותם:
ה והמטים עקלקלותם
יוליכם יהוה את פעלי האון
שלום על ישראל:

126,1 שיר המעלות
בשוב יהוה את שבית ציון
היינו כחלמים:
2 אז ימלא שחוק פינו
ולשוננו רנה
אז יאמרו בגוים
הגדיל יהוה לעשות עם אלה:
3 הגדיל יהוה לעשות עמנו
היינו שמחים:

4 שובה יהוה את שבותנו
* * * כאפיקים בנגב:
ה הזרעים בדמעה
ברנה יקצרו:
6 הלוך ילך ובכה ‹‹ משך הזרע
126 בא יבא ברנה נשא אלמתיו:

127,1 שיר המעלות לשלמה
אם יהוה לא יבנה בית
שוא עמלו בוניו בו
אם יהוה לא ישמר עיר
שוא שקד שומר:
2 שוא לכם משכימי קום מאחרי שבת
אכלי לחם העצבים
כן יתן לידידו שנא:

3 הנה נחלת יהוה בנים
שכר פרי הבטן:
4 כחצים ביד גבור
כן בני הנעורים: [מהם
ה אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו
לא יבשו כי ידברו את אויבים בשער:

128,1 שיר המעלות
אשרי כל ירא יהוה
ההלך בדרכיו:
2 יגיע כפיך כי תאכל
אשריך וטוב לך:

3 אשתך כגפן פריה
בירכתי ביתך
בניך כשתלי זיתים
סביב לשלחנך:
4 הנה כי כן יברך
גבר ירא יהוה:
ה יברכך יהוה מציון
וראה בטוב ירושלם
כל ימי חייך:
6 וראה בנים לבניך
שלום על ישראל:

129,1 שיר המעלות
רבת צררוני מנעורי
יאמר נא ישראל:
2 רבת צררוני מנעורי
גם לא יכלו לי:

136 כי לעולם חסדו:
8 את השמש לממשלת ביום
כי לעולם חסדו:
9 את הירח וכוכבים לממשלת בלילה
כי לעולם חסדו:
י למכה מצרים בבכוריהם
כי לעולם חסדו:
11 ויוצא ישראל מתוכם
כי לעולם חסדו:
12 ביד חזקה ובזרוע נטויה
כי לעולם חסדו:
13 לגזר ים סוף לגזרים
כי לעולם חסדו:
14 והעביר ישראל בתוכו
כי לעולם חסדו:
טו ונער פרעה וחילו בים סוף
כי לעולם חסדו:
16 למוליך עמו במדבר
כי לעולם חסדו:
17 למכה מלכים גדלים
כי לעולם חסדו:
18 ויהרג מלכים אדירים
כי לעולם חסדו:
19 לסיחון מלך האמרי
כי לעולם חסדו:
כ ולעוג מלך הבשן
כי לעולם חסדו:
21 ונתן ארצם לנחלה
כי לעולם חסדו:
22 נחלה לישראל עבדו
כי לעולם חסדו:
23 שבשפלנו זכר לנו
כי לעולם חסדו:
24 ויפרקנו מצרינו
כי לעולם חסדו:
כה נתן לחם לכל בשר
כי לעולם חסדו:
26 הודו לאל השמים
כי לעולם חסדו:

137,א על נהרות בבל
שם ישבנו גם בכינו
בזכרנו את ציון:
137,2 על ערבים בתוכה
תלינו כנרותינו:
3 כי שם שאלונו
שובינו דברי שיר
ותוללינו שמחה
שירו לנו משיר ציון:
4 איך נשיר את שיר יהוה
על אדמת נכר:
ה אם אשכחך ירושלם
תשכח ימיני:
6 תדבק לשוני לחכי
אם לא אזכרכי
אם לא אעלה את ירושלם
על ראש שמחתי:
7 זכר יהוה לבני אדום
את יום ירושלם
האמרים ערו ערו
עד היסוד בה:
8 בת בבל השודדה
אשרי שישלם לך
את גמולך שגמלת לנו:
9 אשרי שיאחז ונפץ
את עלליך אל הסלע:

138,א לדוד
אודך בכל לבי
נגד אלהים אזמרך:
2 אשתחוה אל היכל קדשך
ואודה את שמך על חסדך ועל אמתך
כי הגדלת על כל שמך אמרתך:
3 ביום קראתי ותענני
תרהבני בנפשי עז:
4 יודוך יהוה כל מלכי ארץ
כי שמעו אמרי פיך:
ה וישירו בדרכי יהוה
כי גדול כבוד יהוה:
6 כי רם יהוה ושפל יראה
וגבה ממרחק יידע:
7 אם אלך בקרב צרה תחיני
על אף איבי תשלח ידך

132,17 שם אצמיח קרן לדוד
ערכתי נר למשיחי:
18 אויביו אלביש בשת
ועליו יציץ נזרו:

133,א שיר המעלות לדוד
הנה מה טוב ומה נעים
שבת אחים גם יחד:
2 כשמן הטוב על הראש
ירד על הזקן זקן אהרן
שירד על פי מִדותיו:
3 כטל חרמון שירד על הררי ציון
כי שם צוה יהוה את הברָכה
חיים עד העולם:

134,א שיר המעלות
הנה ברכו את יהוה כל עבדי יהוה
העמדים בבית יהוה בלילות:
2 שאו ידכם קדש
וברכו את יהוה:
3 יברכך יהוה מציון
עשה שמים וארץ:

135,א הללויה
הללו את שם יהוה
הללו עבדי יהוה:
2 שעמדים בבית יהוה
בחצרות בית אלהינו:
3 הללו יה כי טוב יהוה
זמרו לשמו כי נעים:
4 כי יעקב בחר לו יה
ישראל לסגֻלתו:
5 כי אני ידעתי כי גדול יהוה
ואדנינו מכל אלהים:
6 כל אשר חפֵץ יהוה עשה
בשמים ובארץ בימים וכל תהמות:
7 מעלה נשִׂאים מקצה הארץ
ברקים למטר עשה
מוצא רוח מאוצרותיו:
8 שהכה בכורי מצרים
135 מאדם עד בהמה:
9 שלח אותת ומפתים בתוככי מצרים
בפרעה ובכל עבדיו:
10 שהכה גוים רבים
והרג מלכים עצומים:
11 לסיחון מלך האמרי
ולעוג מלך הבשן
ולכל ממלכות כנען:
12 ונתן ארצם נחלה
נחלה לישראל עמו:
13 יהוה שמך לעולם
יהוה זכרך לדר ודר:
14 כי ידין יהוה עמו
ועל עבדיו יתנָחֵם:
15 עצְבי הגוים כסף וזהב
מעשה ידי אדם:
16 פה להם ולא יַדברו
עינַים להם ולא יראו:
17 אזנַים להם ולא יאזינו
אף אין יש רוח בפיהם:
18 כמוהם יהיו עשיהם
כל אשר בטח בהם:
19 בית ישראל ברכו את יהוה
בית אהרן ברכו את יהוה:
20 בית הלוי ברכו את יהוה
יראי יהוה ברכו את יהוה:
21 ברוך יהוה מציון
שכן ירושלם
הללויה:

136,א הודו ליהוה כי טוב
כי לעולם חסדו:
2 הודו לאלהי האלהים
כי לעולם חסדו:
3 הודו לאדני האדנים
כי לעולם חסדו:
4 לעשה נפלאות גדלות לבַדו
כי לעולם חסדו:
5 לעשה השמים בתבונה
כי לעולם חסדו:
6 לרוקע הארץ על המים
כי לעולם חסדו:
7 לעשה אורים גדלים

140,12 איש לשון בל יכון בארץ
איש חמס רע יצודנו למדחפת:
13 ידעת כי יעשה יהוה
דין עני משפט אבינים:
14 אך צדיקים יודו לשמך
ישבו ישרים את פניך:

141,א מזמור לדוד
יהוה קראתיך חושה לי
האזינה קולי בקראי לך:
2 תכון תפלתי קטרת לפניך
משאת כפי מנחת ערב:
3 שיתה יהוה שמרה לפי
נצרה על דל שפתי:
4 אל תט לבי לדבר רע
להתעולל עלילות ברשע
את אישים פעלי און
ובל אלחם במנעמיהם:
ה יהלמני צדיק חסד
ויוכיחני שמן ראש
אל יני ראשי . . . . .
ותפלתי ברעותיהם:
6 נשמטו בידי סלע שפטיהם
ושמעו אמרי כי נעמו:
7 כמו פלח ובקע בארץ
נפזרו עצמינו לפי שאול:
8 * * * כי אליך יהוה אדני עיני
בכה חסיתי אל תערו נפשי:
9 שמרני מידי פח יקשו לי
ומקשות פעלי און:
י יפלו במכמריהם רשעים
יחד אנכי עד אעבור:

142,א משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה:
2 קולי אל יהוה אזעק
קולי אל יהוה אתחנן:
3 אשפך לפניו שיחי
צרתי לפניו אגיד
בהתעטף עלי רוחי:
4 ואתה ידעת נתיבתי
בארח זו אהלך
טמנו פח לי:

ה,142 הביט ימין וראה שמאל []
אבד מנוס ממני
אין דורש לנפשי[*]:
6 זעקתי אליך יהוה
אמרתי אתה מחסי
חלקי בארץ החיים:
7 הקשיבה אל רנתי
כי דלותי מאד
הצילני מרדפי
כי אמצו ממני:
8 הוציאה ממסגר נפשי
להודות את שמך
בי יכתרו צדיקים
כי תגמל עלי:

143,א מזמור לדוד
יהוה שמע תפלתי
האזינה אל תחנוני
באמנתך עננני בצדקתך:
2 ואל תבוא במשפט את עבדך
כי לא יצדק לפניך כל חי:
3 כי רדף אויב נפשי
דכא לארץ חיתי
הושיבני במחשכים
כמתי עולם:
4 ותתעטף עלי רוחי
בתוכי ישתומם לבי:
ה זכרתי ימים מקדם
הגיתי בכל פעלך
במעשה ידיך אשוחח:
6 פרשתי ידי אליך
נפשי כארץ עיפה לך סלה:
7 מהר עננני יהוה
כלתה רוחי
אל תסתר פניך ממני
ונמשלתי עם ירדי בור:
8 השמיעני בבקר חסדך
כי בך בטחתי
הודיעני דרך זו אלך

(*) ה142 ואין לי מכיר

138 ותושיעני ימינך:
8 יהוה ינמר בעדי
יהוה חסדך לעולם
מעשי ידיך אל תֶּרֶף:

139,א למנצח לדוד מזמור
יהוה חקרתני ותדע:
2 אתה ידעת שבתי וקומי
בנתה לרַעי מרחוק:
3 ארחי ורבעי זַרית
וכל דרכי הסכנתה:
4 כי אין מלה בלשוני
הן יהוה ידעת כלה:
ה אחור וקדם צרתני
ותָּשֶׁת עלי כפכה:
6 פלאיה דעת ממני
נשגבה לא אוכל לה:

7 אנה אלך מרוחך
ואנה מפניך אברח:
8 אם אסק שמים שם אתה
ואציעה שאול הנך:
9 אשא כנפי שחר
אשכנה באחרית ים:
י גם שם ידך תַּנחני
ותאחזני ימינך:
11 ואמר אך חשך ישוכני
ולילה אור בעדני:
12 גם חשך לא יחשיך ממך
ולילה כיום יאיר
כחשיכה כאורה:

14 אודך על כי נוראות נפלית·ה·
נפלאים מעשיך
ונפשי ידעת מאד:
13 כי אתה קנית כליתי
תסכני בבטן אמי:
טו לא נכחד עצמי ממך
אשר עֻשֵּׂיתי בסֵתר
רֻקמתי בתחתיות ארץ ׀
16 גלמי ראו עיניך·
* * * * *
ועל ספרך כֻּלם יכתבו

139 יטרם יצר· ולא אחד בהם:
17 ולי מה יקרו רעיך אל
מה עצמו ראשיהם:
18 אספרם מחול ירבון
הקיצֹתי ועודי עמך:

19 אם תקטל אלוה רשע
ואנשי דמים סורו מני:
20 אשר ימרוך למזמה·
נשוא לשוא ישמך:
21 הלוא משנאיך יהוה אשנא
וב·מ·תקוממיך אתקוממם·:
22 תכלית שנאה שנאתים
לאויבים היו לי:
23 חקרני אל ודע לבבי
בחנני ודע שרעפי:
24 וראה אם דרך עצב בי
ונחני בדרך עולם:

140,א למנצח מזמור לדוד:
2 חלצני יהוה מאדם רע
מאיש חמסים תנצרני:
3 אשר חשבו רעות בלב
כל יום יגו·רו מלחמות:
4 שננו לשונם כמו נחש
חמת עכשוב תחת שפתימו סלה:
ה שמרני יהוה מידי רשע
מאיש חמסים תנצרני
אשר חשבו לדחות פעמי:
6 טמנו גאים פח לי וחבלים
פרשו רשת ליד מעגל
מקשים שתו לי סלה:
7 אמרתי ליהוה אלי אתה
האזינה יהוה קול תחנוני:
8 יהוה אדני עז ישועתי
סכותה לראשי ביום נשק:
9 אל תתן יהוה מאוַיי רשע
זממו אל תָּפֵק ²סלה·:
י יירומו ׀ ראש מסבי
עמל שפתימו יכס·מו:
11 ימיט· עליהם גחלים
בָּאֵשׁ יפלם
במהמרות בל יקומו:

145,17 צדיק יהוה בכל דרכיו
וחסיד בכל מעשיו:
18 קרוב יהוה לכל קראיו
לכל אשר יקראהו באמת:
19 רצון יראיו יעשה
ואת שועתם ישמע ויושיעם:
ב שומר יהוה את כל אהביו
ואת כל הרשעים ישמיד:
21 תהלת יהוה ידבר פי
ויברך כל בשר
שם קדשו לעולם ועד:

146,א הללויה
הללי נפשי את יהוה:
2 אהללה יהוה בחיי
אזמרה לאלהי בעודי:
3 אל תבטחו בנדיבים
בבן אדם שאין לו תשועה:
4 תצא רוחו ישב לאדמתו
ביום ההוא אבדו עשתנותיו:
ה אשרי שאל יעקב בעזרו
שברו על יהוה אלהיו:

6 עשה שמים וארץ
את הים ואת כל אשר בם
השמר אמת לעולם:
7 עשה משפט לעשוקים
נתן לחם לרעבים
יהוה מתיר אסורים:
8 יהוה פקח עורים
יהוה זקף כפופים
יהוה אהב צדיקים:
9 יהוה שמר את גרים
יתום ואלמנה יעודד
ודרך רשעים יעות:
י ימלך יהוה לעולם
אלהיך ציון לדר ודר
הללויה:

147,א הללויה כי טוב
זמרו אלהינו כי נעים
נאוה תהלה:
2 בונה ירושלם יהוה
נדחי ישראל יכנס:
3 הרופא לשבורי לב
ומחבש לעצבותם:
4 מונה מספר לכוכבים
לכלם שמות יקרא:
ה גדול אדנינו ורב כח
לתבונתו אין מספר:
6 מעודד ענוים יהוה
משפיל רשעים עדי ארץ:
7 ענו ליהוה בתודה
זמרו לאלהינו בכנור:
8 המכסה שמים בעבים
המכין לארץ מטר
המצמיח הרים חציר:
9 נותן לבהמה לחמה
לבני ערב אשר יקראו:
י לא בגבורת הסוס יחפץ
לא בשוקי האיש ירצה:
11 רוצה יהוה את יראיו
את המיחלים לחסדו:
12 שבחי ירושלם את יהוה
הללי אלהיך ציון:
13 כי חזק בריחי שעריך
ברך בניך בקרבך:
14 השם גבולך שלום
חלב חטים ישביעך:
טו השלח אמרתו ארץ
עד מהרה ירוץ דברו:
16 הנתן שלג כצמר
כפור כאפר יפזר:
17 משליך קרחו כפתים
לפני קרתו מי יעמד:
18 ישלח דברו וימסם
ישב רוחו יזלו מים:
19 מגיד דברו ליעקב
חקיו ומשפטיו לישראל:
ב לא עשה כן לכל גוי
ומשפטים בל ידעום
הללויה:

143 כי אליך נשאתי נפשי:
9 הצילני מאיבי יהוה
אליך ·ח·סיתי:
10 למדני לעשות רצונך
כי אתה אלוהי
רוחך טובה תַּנחני
בארץ מישור:
11 למען שמך יהוה תחיני
בצדקתך תוציא מצרה נפשי:
12 ובחסדך תצמית איבי
והאבדת כל צררי נפשי
כי אני עבדך:

144,א לדוד
ברוך יהוה צורי
המלמד ידי לקרב
אצבעותי למלחמה:
2 חסדי ומצודתי
משגבי ומפַלטי לי
מגני ובו חסיתי
הרודד עמים תחתי:
3 יהוה מה אדם ותדעהו
בן אנוש ותחשבהו:
4 אדם להבל דמה
ימיו כצל עובר:
5 יהוה הַט שמיך ותרד
גע בהרים ויעשנו:
6 ברק ברק ותפיצם
שלח חציך ותהֻמם:
7 שלח ידיך ממרום
פצני והצילני ממים רבים
מיד בני נֵכָר:
8 אשר פיהם דבר שוא
וימינם ימין שקר:

9 אלהים שיר חדש אשירה לך
בנֵבל עשור אזמרה לך:
10 הנותן תשועה למלכים
הפוצה את דוד עבדו מחרב רעה:
11 פצני והצילני מיד בני נכר
אשר פיהם דבר שוא
וימינם ימין שקר:
12 אשר בנינו כנטעים מגֻדלים בנעוריהם
144 בנותינו כזוית מחֻטבות תבנית היכל:
13 מזו·נ·ינו מלֵאים מפיקים מזַן אל זן
צאוננו מאליפות מרֻבבות בחוצותינו:
14 אלופינו מסֻבלים אין פרץ
ואין יוצאת ואין צוָחה ברחֻבתינו:
15 אשרי העם שככה לו
אשרי העם שיהוה אלהיו:

145,א תהלה לדוד
ארוממך אלוהי המלך
ואברכה שמך לעולם ועד:
2 בכל יום אברכך
ואהַללה שמך לעולם ועד:
3 גדול יהוה ומהֻלל מאד
ולגדֻלתו אין חֵקר:
4 דור לדור ישַבח מעשיך
וגבורתיך יגידו:
5 הדר כבוד הודך ·ו·דברו·י·
נפלאתיך אשיחה:
6 ועֲזוז נוראֹתיך יאמרו
וגדֻלותיך אסַפרנה:
7 זכר רב טובך יביעו
וצדקתך ירננו:
8 חנון ורחום יהוה
ארך אפים וגדול חסד:
9 טוב יהוה לכל
ורחמיו על כל מעשיו:
10 יודוך יהוה כל מעשיך
והסידיך יבָרכוכה:
11 כבוד מלכותך יאמרו
וגבורתך ידַברו:
12 להודיע לבני האדם גבורתיו
וכבוד הדר מלכותו:
13 מלכותך מלכות כל עלמים
וממשלתך בכל דור ודר:
·נ· · · · · ·
· · · · · · ·:
14 סומך יהוה לכל הנפלים
וזוקף לכל הכפופים:
15 עיני כל אליך ישַברו
ואתה נותן להם את אכלם בעתו:
16 פותח את ידך
ומשביע לכל חי רצון:

Critical Notes on the Psalms

Book 1.

1 (4) לא כן is repeated after הרשעים by 𝔊 (οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως).

2 (2) יתיעצו, for 𝔐 יתיצבו, following LAGARDE, *Prophetæ Chaldaice* (Lipsiæ, 1872) p. xlvi.

(6) 𝔊 read נְסַכְתִּי מלך and הר קדשו *but I have been set up as king on Zion, his holy mountain* (ἐγὼ δὲ κατεστάθην ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σειων ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ) thus avoiding any ambiguity as to the person speaking in vv. 6 and 7, the doubtful Qal נסך *set up*, and finally, the awkward beginning of JHVH's utterance with ו. On the other hand, הר קדשו would be very harsh. Besides, if v. 6 were not joined to v. 5, but to v. 7, the strophic arrangement, three verses to each stanza, would be disturbed. A certain decision is hardly possible.

(7) 𝔐 אל; read את.

(11) 𝔐 וגילו, is very suspicious; probably, לו (*to him*) should be repeated, following 𝔊 αὐτῷ.

(12) 𝔐 נשקו בר is corrupt. It is not possible to translate *kiss the son*, because *son* in Hebrew is not בר, but בן (v. 6), and because in vv. 11.12 only JHVH is mentioned. It is useless to alter בר to בו; this simply produces fantastic Hebrew, from which it is not possible to get the desired meaning *submit yourselves to him*. 𝔊 δράξασθε παιδείας, 𝔗 (קבילו אולפנא) has also followed this translation. What text this presupposes cannot be determined with certainty, perhaps קחו מוסר.

3 (3) באלהיו (=𝔊 ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ) for 𝔐 באלהים is probably correct.
סלה is one of the musical notices in the liturgical redaction of the Psalter, but the meaning of the term has not been transmitted to us. It is always found *within* the hymns, usually at the close of a paragraph. Hence in 𝔊 διάψαλμα *interlude*.

4 (1) 𝔐 למנצח is not translatable; even the Ancient Versions did not understand it. Thus, 𝔊 εἰς τὸ τέλος, Θ and ψψ Sol. 8: εἰς τὸ νῖκος, 𝔗 לְשַׁבְּחָא *for praise*. Against the usual interpretation *For the Chief Musician* the objection has rightly been raised that it is unnecessary to state that this official had to be notified of what he was to perform.

148,א הללויה
הללו את יהוה מן השמים
הללוהו במרומים:
2 הללוהו כל מלאכיו
הללוהו כל צבאו:
3 הללוהו שמש וירח
הללוהו כל כוכבי אור:
4 הללוהו שמי השמים
והמים אשר מעל השמים:
ה יהללו את שם יהוה
כי הוא צוה ונבראו:
6 ויעמידם לעד לעולם
חק נתן ולא יעבור:

7 הללו את יהוה מן הארץ
תנינים וכל תהמות:
8 אש וברד שלג וקיטור
רוח סערה עשה דברו:
9 ההרים וכל גבעות
עץ פרי וכל ארזים:
י החיה וכל בהמה
רמש וצפור כנף:
11 מלכי ארץ וכל לאמים
שרים וכל שפטי ארץ:
12 בחורים וגם בתולות
זקנים עם נערים:
13 יהללו את שם יהוה
כי נשגב שמו לבדו
הודו על ארץ ושמים:
14 וירם קרן לעמו
תהלה לכל חסידיו
לבני ישראל עם קרבו
הללויה:

149,א הללויה
שירו ליהוה שיר חדש
תהלתו בקהל חסידים:
2 ישמח ישראל בעשיו
בני ציון יגילו במלכם:
3 יהללו שמו במחול
בתף וכנור יזמרו לו:
4 כי רוצה יהוה בעמו
יפאר ענוים בישועה:
ה יעלזו חסידים בכבוד
ירננו על משכבותם:
6 רוממות אל בגרונם
וחרב פיפיות בידם:
7 לעשות נקמה בגוים
תוכחות בלאמים:
8 לאסר מלכיהם בזקים
ונכבדיהם בכבלי ברזל:
9 לעשות בהם משפט כתוב
הדר הוא לכל חסידיו
הללו יה:

150,א הללויה
הללו אל בקדשו
הללוהו ברקיע עזו:
2 הללוהו בגבורתיו
הללוהו כרב גדלו:
3 הללוהו בתקע שופר
הללוהו בנבל וכנור:
4 הללוהו בתף ומחול
הללוהו במנים ועגב:
ה הללוהו בצלצלי שמע
הללוהו בצלצלי תרועה:
6 כל הנשמה תהלל יה
הללויה:

9 (7) JHVH is addressed in נתשת, as in the corresponding verbs of the preceding verse. I read הערים instead וערים, but this is only the minimum of change necessary for a possible translation; the genuine text is not thus restored. The lines of the verse are out of proportion. The connection of האויב with תמו, and that of המה with וכרם, is hardly possible. Perhaps המה is the beginning of a following sentence, המה אבדו ויהוה לעולם ישב.

(17) Read ניקש as perf. Niph'al instead of 𝔐 ניקש, following 𝔊 𝔖𝔗𝔄 (συνελήμφθη, ܐܬܬܦܣ, 𝔏𝔏, מתקל רשעא, σκωλωθήσεται ὁ ἀσεβής).

(21) 𝔐 מורה; 𝔊 νομοθέτης; Θ, φόβος=מורא, like the Q^ere. Reading and sense are doubtful. *Put them in fear* is impossible, *cf.* Joel 2,23.

10 (2) בְּגַאֲוָתוֹ, OLSHAUSEN (*Psalmen*, Leipzig, 1853, p. 62); 𝔐 בגאות.

(3) 𝔐 הִלֵּל with על looks very suspicious; perhaps הולל (?).

(5) יצליח, for 𝔐 יחילו. *Cf.* GRÄTZ, *Emendationes in plerosque Vet. Text. libros, ad loc.*

(6) אַשֵּׁב, for 𝔐 אשר, OLSHAUSEN, *loc. cit.*

(8) 𝔐 חצרים (𝔊 μετὰ πλουσίων=בַּעֲשָׁרִים) is suspicious, as *villages* or *farms* would hardly suit the situation.
חלכה, vv. 8.10.14, is a strange and, as yet, unexplained word.

(9) Instead of 𝔐 בסכה (Q^erê בסכו) we must read, with LAGARDE, בְּסֻכָּכָה, and for 𝔐 יחמף, in the third line, we should read לחמף. 𝔐 ברשתו, at the end of the verse, may be a correction or interpretation of the preceding במשכו. This explanation of במשכו by ברשתו, however, is scarcely a correct one, as a net does not suit the figure of the lion, which is still retained in the following verse.

(10) The verse is too short and is unsymmetrical. 𝔐 עצומיו, in the second line, cannot mean *the two hands* or *arms*; in such a case the feminine of the dual would be used, as in Eccl. 10,18 (עֲצֻלָּתַיִם). The meaning is not clear.

(14) 𝔐 לתת ליך disturbs the form of the verse; it does not go with the preceding תביט, but with the following יעזב, and is, perhaps, an explanatory gloss.
At the end, עזרו is necessary, with the 3 p. masc. sing. suffix as complement to the preceding nominative absolute יתום.

(15) 𝔐 ורע תדרוש רשעו בל תמצא, which is supposed to mean: *if thou seekest the wickedness of the evil man, thou wilt not find it.* This continuation of the words addressed to JHVH, *break thou the arm of the wicked*, is quite impossible. Besides, it is *a priori* improbable that דרש has a different meaning here from that in 9,13; 10,4.

(17) לִבָּךְ, instead of 𝔐 לִבָּם.

[*Cf.* T. K. ABBOTT, *On the alphabetical arrangement of the ninth and tenth psalms* in his *Essays chiefly on the original texts of the Old and New Testaments* (London, 1891) pp. 200-207 (reprinted from *Hermathena*, 1889, pp. 21-28); T. K. CHEYNE, *Origin of the Psalter*, 1891, p. 228].

11 (1) The plural imperative גודו can be explained, if this be a proverb. צפור is a collective.

(3) יפעל, for 𝔐 פעל, OLSHAUSEN.

(5) יבחר, or יחן, for 𝔐 יבחן; *cf.* יבחנו, v. 4.

(6) פֶּחָם, for 𝔐 פחים, OLSHAUSEN.

(7) ישרים, for 𝔐 ישר; and פניו, for 𝔐 פניכמו.

12 (2) As אמונים is an abstract, we must also read the abstract חסד in the parallel, instead of the concrete חסיד of 𝔐; the favorite combination חסד ואמת is dissolved here by the parallelism.
For 𝔐 פסו, LAGARDE, *loc. cit.* has rightly suggested אָפְסוּ.

4 𝔐 בנגינות (only after למנצח) means *with string-music.*

(3) כבדי לב למה, as read by 𝔊 (ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα), is to be preferred to 𝔐 כבודי לכלמה, as it is far more characteristic and better suited to the situation.

(4) חכדו לי, DYSERINCK (*Kritische Scholien*, Leyden, 1878), for 𝔐 חסיד לו. 5

(9) Perhaps לבדך, instead of 𝔐 לבדד.

5 (1) 𝔐 נחילות is explained by the moderns as *flutes*, but this meaning cannot be established. 𝔗 על היגנין *for dances* (מחלת); 𝔊, on the other hand, has ὑπὲρ τῆς κληρονομούσης (=אל־הנחלת), and similarly the other Ancient Versions. 10

(10) בפימו, for 𝔐 בפיהו, LAGARDE, *loc. cit.*

(11) יִפָּלוּם מעצותיהם, for 𝔐 יִפְּלוּ מִמַּעֲצוֹתֵיהֶם, DYSERINCK, *loc. cit.*

(12) תסך, for 𝔐 ותסך.

(13) כצניף, or כצנפה, for 𝔐 כִּצִּנָּה. 15

6 (1) על־השמינית, 𝔊 ὑπὲρ τῆς ὀγδόης, 𝔗 *on the* κινύρα *of eight strings* (על כנרא דתמניא ניסיא). Probably the number of the *mode* (or key) is here indicated: *in the eighth mode.*

7 (1) שגיון; 𝔊 ψαλμός; O, ὑπὲρ ἀγνοίας (3 *pro ignoratione*); 𝔄, ἀγνόημα; 𝔗 *praise* (תירגמא דאודיתא). — Instead of 𝔐 כוש, 𝔊 reads Χουσει=כושי 20

(3) 𝔐 פרק ואין מציל, which is usually translated *rending it in pieces, while there is none to deliver.* פרק, however, means *tear out, redeem*; we should read, with 𝔊 (μὴ ὄντος λυτρουμένου), אין פרק, and before this ימרפו, in the plural.

(4) 𝔐 אם עשיתי זאת, and 𝔊 εἰ ἐποίησα τοῦτο, *if I have done this.* But זאת is hardly 25 correct. It would have to refer to false accusations against the person who prays, but there is no allusion to such a thing; the enemies' weapon here is not slander.

(5) EWALD (*Poet. Bücher*[3], p. 15) supposes that the original text ran somewhat as follows: 30

(a) אם גמלתי שלמי רע (c) וְשַׁנְאָה אֲשַׁלֵּם אֹהֲבִי

(b) אִם לֹא פִּלַּלְתִּי טוּב תַּחַת רָע (d) ואחלצה צוררי ריקם

(6) 𝔐 יִרְהַף.

(8) From ועורה (v. 7) on, the text is not everywhere trustworthy. שָׁבָה for 𝔐 שוּבָה(?).

(10) At the end of v. 10 the text is not in order. Transposition of the last two lines 35 may serve as a makeshift.

8 (1) We do not know whether גתית means here *belonging to the city of Gath*, which had probably been destroyed before the Babylonian exile, or *belonging to a wine-press*, or whether it denotes a mode or key, or a musical instrument. 𝔊 ὑπὲρ τῶν ληνῶν=3 *pro torcularibus* (*i. e.* על־הגתות), ΘA, ὑπὲρ τῆς γεθθίτιδος, 𝔗 *on the* κινύρα *which David brought with him from Gath* (על כינורא דאייתי מנת). 40

(2) Not only תנה, but also אשר is false. The connection with the preceding phrase by *thou who* would be flat in English, and absolutely impossible here in Hebrew; just as על השמים corresponds to בכל הארץ, so the whole second sentence must be 45 formed in correspondence with the first. It is hardly possible to determine how the original text read.

(9) עִבְרִי, for 𝔐 עבר.

9 (1) על מות לבן, 𝔊 ὑπὲρ τῶν κρυφίων (=עֲלֻמוֹת); Θ, ἀκμῆς (=עֲלֻמוֹת); 𝔄, νεανιότητος; 50 Σ, θανάτου τοῦ υἱοῦ, 𝔗 *on the death of Goliath* (על מיתותא דגבורא די נפק מביני משרייתא; — בן=איש הבנים, 1 Sam. 17,4). This is, perhaps, the catch-word of some song, to the melody of which the Psalm was to be rendered.

17 (15) The Ancient Versions rightly regard תמונתך as the subject of 𝔐 הקיץ. 𝔊O, ἐν τῷ ὀφθῆναι τὴν δόξαν σου; AΣ, ἐν τῷ ἐξυπνισθῆναι ὁμοιώσεως σου.

18 (2) OLSHAUSEN suggested ארוממך, for 𝔐 ארחמך; not necessary.
(12) עָבִי, or עָבִי, for 𝔐 עָבִי.
(14) 𝔐 ברד ונחלי אש, to be canceled here, following 𝔊 and 2 Sam. 22.
(30) אֹרֶץ, for 𝔐 אֶרֶץ, LAGARDE.
(36) עֲזֻרָתֶךָ, for 𝔐 ענותך, OLSHAUSEN.
(43) For 𝔐 אריקם, read either ארקעם, or אדיקם, both following 2 Sam. 22.
(44) עַמִּי, for 𝔐 עם, following 2 Sam. 22.
(46) יִבְלוּ, or יִכְלוּ, would be more intelligible than 𝔐 יִבְלוּ.

19 (4) Verse 4 is a gloss (OLSHAUSEN).
(5) קולם for 𝔐 קוֹם. Between מליהם and לשמש is a *lacuna*.

20 (6) נגדיל, or נִגְדַּל, following 𝔊 μεγαλυνθησόμεθα, for 𝔐 נרנל. The last line drags. It is, perhaps, an explanatory gloss to v. 5ᵇ.
(7) 𝔐 עתה has no point of connection in what precedes; we fail to see what new event can have happened between v. 6 and v. 7.
(8) 𝔐 הזכיר cannot be construed with ב, and excites suspicion.
(10) Read ועננו (𝔊 καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν) for 𝔐 יענו.

21 (10) The suffix in לעת פניך cannot refer to JHVH, but only to the king, as is the case everywhere else in vv. 9-13. The expression, however, is strange. It arose, perhaps, from את פניך, v. 7.

22 (1) על אילת השחר is probably the catch-word of an old song, to the tune of which the Psalm was to be sung. In English: *Hind of the Dawn*. OLSH. supposed that the dawn was represented as a deer chased by the sun. The fact, however, that שחר is masc. and אילת fem. militates against this.
(2) מִשְׁוַעְתִּי, for 𝔐 מִישׁוּעָתִי, HITZIG (*Psalmen*, Leipzig, 1863, p. 130).
(9) יגל, for 𝔐 גל. Neither the imperative nor the perfect is appropriate, for גל does not mean *he trusted*.
(10) גו, for 𝔐 גחי; and מבטחי for 𝔐 מבטיחי, following 𝔊 (ὁ ἐκσπάσας με and ἡ ἐλπίς μου), and 71,5.6. The explanation *thou didst fill me with confidence at my mother's breast*, (following the *Schülerscene* in Gœthe's *Faust*: *so nimmt ein Kind der Mutter Brust*, &c.), may be highly subtle, but is incorrect. It would only be suitable here if the poet were speaking of a real child.
(14) The *enemies* (35,21) must be the subject of פצו; not the *bulls*.
(16) חִכִּי, for 𝔐 כחי, EWALD.
(17) According to OLSH.'s conjecture, כארי is a (correct) correction for אריה, v. 14, and ידי ורגלי is a (correct) explanatory gloss to עצמותי, v. 15. We could, however, explain more readily how these words crept into v. 17 from the margin, if we assume that v. 17 originally preceded v. 14 [*cf.* LAGARDE, *Orientalia*, part. ii (Göttingen, 1880), p. 64]. By the transposition of v. 17, no *lacuna* arises, but, on the contrary, a better connection between v. 16 and v. 18. To understand the המה of v. 18, *i. e.* the people looking on with malicious joy, as referring to the *dogs* and *evil-doers* of v. 17 is not good, but, if the verses be transposed, we obtain a suitable subject for פצו of v. 14, and we have no longer the idea of the bulls gaping with their mouths instead of attacking with their horns as in v. 22.
(22) עֲנִיָּתִי, for 𝔐 עניתני, J. F. THRUPP (*Introduction to the Study and Use of the Psalms*, Cambridge, 1860, following 25,16; it corresponds to יחידתי in the preceding verse.
(30) אֶךְ לוֹ יִשְׁתַּחֲווּ, for 𝔐 אכלו וישתחו. In the following clause, strike out 𝔐 כל יורדי

12 (5) הגביר, as in Dan. 9,27; 𝔐 נגביר.
(6) יפיח לי, for 𝔐 לו.
(7) בעליל לארץ is unintelligible to us, because we do not know the process which was used in melting metals, nor the technical terms referring to it. בעליל ארץ is no improvement. Our translation (*melted in an earthen melting pot*) is a make-shift.
(8) תשמרנו, for 𝔐 תשמרם, following 𝔊 (φυλάξεις ἡμᾶς).
(9) OLSH. rightly questions the position of v. 9; BICKELL (*Carmina Veteris Testamenti metrice*, Oeniponte, 1882) tries to help the matter by transposing 8 and 9. The text of the second hemistich (v. 9ᵇ) is very suspicious.

13 (3) יום יום, for 𝔐 יומם, LAGARDE.

14 4 ידעו, instead of 𝔐 יֵדְעוּ, following 𝔊 οὐχὶ γνώσονται; and אכיל, instead of 𝔐 אכלו; 𝔊 βρώσει ἄρτου.
(5) For 𝔐 שָׁם *cf.* 36,13.

15 (4) נמאס is hardly correct; 𝔊 πονηρευόμενος.
𝔐 נשבע להרע is generally understood as an abbreviation for נשבע להרע או להיטיב, Lev. 5,4, = *he swears to do anything*. Such an abbreviation seems to us very strange; a similar case appears, however, in 39,3. 𝔊 ὁ ὀμνύων τῷ πλησίον αὐτοῦ; but whether 𝔊 really read לרעתו is doubtful.

16 1 מכתם עיין 56-60. 𝔊 στηλογραφία, AΣ, τοῦ ταπεινοφρονοῦ καὶ ἁπλοῦ (for ἀμάλου =תם + מך *humilis et simplex*); 𝔗 in ψψ 56-60 just as AΣ, but here גליא תריצא.
(2) אמרתי, for 𝔐 אמרת following 𝔊 εἶπα, 𝔖 ܐܡܪܬ.
(2,3) בליעל כל קדושים, for 𝔐 בל־עליך לקדושים. Also בחרו, for 𝔐 בארץ; ואדירים כלם, for 𝔐 ואדירי כל; and חפצו, for 𝔐 חפצי.
(4) ירצו, for 𝔐 ירבו; and אחרים for 𝔐 (הָרוּ) אַחַר; הרו is perhaps אני.
(5) תמיד, for 𝔐 תומיך, HITZIG, DYSERINCK.
(6) נחלתי, for 𝔐 נחלת.

17 (3) The last sentence is not well adapted to the form of the verse, which is itself not very symmetrical. Moreover, the tenor of the sentence is suspicious, for God certainly does try not merely deeds and words, but also thoughts. לפעלות, v. 4, must be joined to v. 3, but merely as a gloss, for otherwise we should require לבי for פי (73,6): *my thoughts pass not from my heart to deeds.*
4 The first line of 𝔐 reads לפעלות אדם בדבר שפתיך, but, here, both subject and predicate are lacking, *i. e.* we need a verb, to be sought in 𝔐 אדם, with some such sense as *I cling to, I conform.* The second line, as it occurs in 𝔐, can only be understood as: *I walk steadfastly in the paths of the violent.* As such an interpretation is just the opposite of what was intended, we must read נשמרתי, for 𝔐 אני שמרתי, and מָארחות, for 𝔐 ארחות.
(5) תמכו, for 𝔐 תמך, although the inf. abs. is certainly sometimes used for the finite verb, *e. g.* in Eccl. 8,9; 9,11 &c.
(7) The form of the verse is questionable.
(8) בָּבַת עין, for 𝔐 בת עין, OLSHAUSEN.
(10) חלב לבמו, for 𝔐 חלבמו, DYSERINCK.
(11) אשרנו is unintelligible. There is no object at the end for לנטות.
(14 The verse begins with מרשע חרבך, which is coordinate with מתים ידך. Each of the two divisions of the verse is sufficient in itself to form an independent verse. The first was combined with the second, only because it was unintelligible and probably mutilated.

30 (13) כבודי, for 𝔐 כבוד, following 𝔊 ἡ δόξα μου.

31 (7) השמרים with this meaning occurs elsewhere only in Jon. 2,9.
(8) ידע can hardly be construed here with בְּ. We may point בַּצָּרוֹת, instead of 𝔐 בָּצָרוֹת, as one word, plur. to בַּצָּרָה, ψψ9,10; 10,1. *Cf.* Jer. 14,1, plur. to בַּצֹּרֶת, Jer. 17,8.
(12) The words מכל צוררי belong to v. 11. They have only been incorporated in v. 12, to which they do not fit in the least, because the illness was regarded as a real illness, and was not understood as being caused by men (6,8).
The ו in 𝔐 ולשכני must be struck out.
(16) Read מְרַדְּפֵי for 𝔐 מִרְדְּפֵי.
(21) 𝔐 רכסי is an unintelligible ἅπαξ λεγόμενον. OLSH. remarks that we should have here a derivative from רכל, *slander*.
(22) 𝔐 בָּעִיר מָצוֹר. מצור may mean *siege*, עיר מצור, however, never means a *besieged*, but always a *fortified city*. Thus, a most important and unsuspected element in the situation would be supplied. The psalm might then date from the time of Nehemiah, when the Jews, in spite of all kinds of open and secret enmity on the part of the Persians and of the neighboring peoples, succeeded in fortifying Jerusalem and holding their ground. Furthermore, it would be possible to see in the strange שמרים of v. 7 an allusion to the Samaritans, who were not at that time strict monotheists, as they became later. The points of proof, however, for attributing the psalm in this way to a definite historical period are far too isolated and ambiguous; the general impression which we get here (different from that given by 22) is one of keen party strife *within the ranks of the Jewish people* at a later date. Probably בָּעֵת מָצוֹר, or בָּעֵת מָצָר, should be read.

32 (1) 𝔐 משכיל, *cf.* 47,8. Perhaps our psalm is thus named, because of 𝔐 אשכילך, v. 8.
(4) The text of the second line is suspicious.
(6) לעת מצר קל שטף, LAGARDE, for 𝔐 לעת מצא רק לשטף.
(7) 𝔐 רני פלט is corrupt. רני, according to HITZIG, is repeated from תצרני.
(8) We miss the intimation that JHVH is now speaking.
𝔐 אִיעֲצָה עליך עיני, corrupt. Our translation *I will direct mine eyes upon thee* follows 𝔊 ἐπιστηριῶ ἐπὶ σὲ τοὺς ὀφθαλμούς μου.
(9) 𝔐 עדיו. 𝔊 σιαγόνες αὐτῶν, confirmed by 103,5. The last line, 𝔐 בַּל קָרוֹב אֵלֶיךָ, is so corrupt that it is not even possible to guess at the general meaning.

34 (6) The lack of a subject for 𝔐 הִבִּיטוּ is not to be remedied by transposing the verse, which stands in its proper place according to the alphabet. Read rather with 𝔖𝔗𝔄𝔊 (προσέλθατε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε) וְנַהֲרוּ (*in pausa* וְנָהֲרוּ) הַבִּיטוּ as imperatives (hypothetical protasis and apodosis), and on the same ground, פניכם (𝔊 τὰ πρόσωπα ὑμῶν) for 𝔐 פניהם. This is the only way to explain the negative אל.
(18) The missing subject is supplied by 𝔊 (ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι). צדיקים, however, should not be inserted, but v. 16 should be placed after v. 17, so that v. 18 may stand in immediate connection with v. 16. In this way, it is true, the פ (v. 17) will precede the ע (v. 16), but that is the arrangement in Lam. 2-4. The present position of the verses is due to a correction, the object of which was to restore the usual alphabetical order (HUPFELD).

35 (3) סגר must be the name of some offensive weapon; perhaps really the σάγαρις.
(5) Read דְּחֵם instead of 𝔐 דְּחֵה, following 𝔊 ἐκθλίβων αὐτούς.
(7) 𝔐 שחת belongs to the second line as the object of חפרו.
(8) Read בשחתה, following v. 7, instead of 𝔐 בשואה.
(13) 𝔐 ותפלתי על חיקי תשוב, unintelligible.

22 and 𝔐 ונפשו לא חיה. These words are probably due to an ancient but incorrect reading, כל ישני, (*all that sleep=all the dead*) for כל דשני.

(31.32) The division of the verses in 𝔐 is bad: לדור יבאו go together; 𝔊 γενεὰ ἡ ἐρχομένη. For 𝔐 יעבדנו, read עבדיו; for 𝔐 יְסֻפַּר, point יְסֻפַּר.

23 (2) על=אל, as often; *cf.* 42,2.
(6) וישבתי, for 𝔐 ושבתי.

24 (4) The Qᶜrê takes נפשי (*myself*) in the sense of שמי (Exod. 20,7) = *whosoever swéareth not falsely*. This has undoubtedly been done for the sake of the following sentence, which itself appears suspiciously like an incorrect explanatory gloss (BICKELL).
(6) אלהי יעקב, for 𝔐 יעקב, following 𝔊 τοῦ θεοῦ Ἰακωβ; 𝔖 ܐܠܗܐ ܕܝܥܩܘܒ.

25 (2) 𝔐 אלהי is either to be canceled, or to be joined to v. 1. The verse must begin with ב.
(5) [𝔐 אותך, read ואותך following 𝔊 (καὶ σὲ ὑπέμεινα) and some Heb. MSS].
(8) We should expect חוטאים, because 𝔐 חֹטְאִים is equivalent to רשעים.
(17) הַרְחֵב ומצוקותי, for 𝔐 הרחיבו מ׳.
(18) The verse ought to begin with ק.
(22) This verse is characterized as a later addition by אלהים (instead of יהוה), and by the fact that the alphabet is exhausted in v. 21. An exactly similar case is found in 34,23.

26 (2) 𝔐 Kᶜthib צרופה, Qᶜrê צְרֻפָה (GESENIUS-KAUTZSCH § 48,5).
(3) The words חסד ואמת, which are generally combined so as to form a standing formula, mean *kindness and faithfulness*, and not *grace and truth*.

27 (4) בקר should perhaps be taken as a denominative Piel, derived from בֹּקֶר,=השכים.
(5) בְּסֻכָּה, 𝔐 Qᶜrê, בסכו; *cf.* 31,21.
(9) The words עורתי היית of 𝔐 are out of place here.
(13) The incompleteness of the verse is a beauty, and points by no means to a mutilation of the text. לולא is indicated by the *puncta extraordinaria* as a *delendum*, but without reason (OLSHAUSEN).

28 (8) It is not clear to what למו of 𝔐 refers; we must read לְעַמּוֹ, following 𝔊 (τοῦ λαοῦ αὐτοῦ) and 29,11.

29 (1) אלים is used by the Phœnicians with a singular sense in the same way as אלהים by the Hebrews.
(6) If the text is right, the plural suffix of the verb must refer to the following *mountains*, instead of the preceding *trees*. Perhaps, however, it would be better to read וירקיד for 𝔐 וירקדם, placing the verse-divider after לבנון.
(7) As the verse reads at present, it is incomplete and unintelligible. What the reader would naturally expect has been supplied in our translation (*JHVH's voice splitteth rocks, JHVH's voice sendeth forth flames of fire*).
(9) Point ויחשף instead of 𝔐 וַיַּחֲשֹׂף.

30 (4) The Qᶜrê מיורדי takes the form יורדי as infinitive,=מֵרִדְתִּי; but the construct state of the plural of the participle, מְיוֹרְדֵי, will do.
(8) The vocalization הָרְדִי of 𝔐 is impossible. The uncontracted form occurs only in the plural; therefore הָרְדִי עַז. Before this, probably, העמדתני על for 𝔐 העמדתה להרי.

37 (36) ואעבר, for 𝔐 ויעבר, following 𝔊𝔖 (καὶ παρῆλθον, 𝔏 ܘܥܒܪܬ, *et transivi*).
(37) For 𝔐 שָׁמַרְתָּם וּרְאֵה יָשָׁר, read שמר תם ורעה ישר (*cf.* 25,21); רצה=רעה.
(39) The ו in 𝔐 ותשועת must be canceled.

38 (1) For להזכיר, *cf.* 70,1. 𝔊 εἰς ἀνάμνησιν; 𝔗 *a handfuld of incense as a good memorial for Israel* (צריר לבונתא דכרנא טבא על ישראל; in ψ 70: למדכר על צריר לבונתא), הזכיר being taken as a denominative Hif'il derived from אזכרה.
(6) The second line is very short, but appears to be complete.
(7) Read נעניתי for 𝔐 נעויתי.
(8) נקלה must denote something diseased, but is probably corrupt.
(9) לביא, for 𝔐 לבי, HITZIG.
(15) This verse is an extremely feeble repetition of v. 14.
(20) חִנָּם, for 𝔐 חיים, HOUBIGANT, *Biblia Hebraica cum Notis Criticis*, Paris 1753-54, *ad locum*.
(27) 𝔐 K^e^thib רדופי instead of the usual form of the infinitive; *cf. ad* 26,2.

39 (1) Jeduthun was the name of a post-exilic guild of temple musicians (Neh. 11,17; 1 Chron. 16,42; 25,3; 2 Chron. 35,15). 𝔐 לידותון would thus be analogous to לאסף and לבני קרח, and we should have to regard the combination לידותון לדוד in the same way as the combinations in ψψ 88.89. In ψψ 62.77, however, we do not find the preposition ל, but על before ידותון, and, in consequence, EWALD, and others, consider that Jeduthun was also the name of an instrument. That, however, is hardly credible. The most we can say is that the writer of the על in 62.77 was under the impression that ידותון was an instrument.
(2) אשימה, for 𝔐 אשמרה, OLSHAUSEN.
(3) ממוב is an abbreviation of the formula ממוב עד רע (HITZIG); *cf. ad* 15,4.
(6) 𝔐 אך כל הבל כל אדם נִצָּב. The close of the verse is either simply to be restored after the model of v. 12, or 𝔐 נצב represents a sort of *copula* between the subject and predicate (=*comparabilis*, נמשל, 49,13.21). In the latter case, אך להבל should be read, instead of 𝔐 אך כל הבל.
(10) The tenor of vv. 11ff. shows no difference in time and tone from that of vv. 5-9; v. 11 is a simple continuation of v. 9, and stands in the closest connection with it. V. 10, on the other hand, breaks the connection badly. Its origin cannot be ascertained.
(11) 𝔐 תגרת; תיגרא means in Targumic *strife*, but this meaning does not suit well here; 𝔊 ἀπὸ τῆς ἰσχύος [hence SCHWALLY (ZAT xi, 258) suggests מִגְבּוֹרוֹת].
(12) חמדו=חסרו, *cf.* Is. 40,6.

40 (4) ראי, instead of 𝔐 יראו. The imperfects that follow should be read with ו *consec.*, for the narrative is of past time.
(5) 𝔐 רהבים ושטי כזב is doubtful. It is not necessary to understand *idols*, it may be *heathen powers*; *cf.* רצי כזב, 68,31 and סמים, 101,3.
(6) 𝔐 אלהי נפלאתיך ומחשבתיך makes the verse too long, and is probably a gloss.
(7) 𝔐 אזנים כרית לי does not belong to this verse.
(8) In 𝔐 the first half of the verse reads: אז אמרתי הנה באתי, which is meaningless. במגלת וגו׳ could very appropriately be joined to אזנים כרית לי of v. 7, and these words show a certain similarity in writing with 𝔐 אז אמרתי.

41 (2) משכיל אל דל is odd, and the possible meaning does not suit the context at all.
(10) 𝔐 הגדיל never means *lift up*, but always intransitively *act proudly*.
𝔐 עקב, adverbially, as in 119,33.112; *cf.* في العواقب, Hudh. 2,13.

35 (15) 𝔐 ובצלעי שמחו ונאספו נאספו עלי נכים ולא ידעתי קרעו ולא דמו: The first two words contain the expected antithesis to vv. 13ff., and are undoubtedly correct, but the continuation of שמחו by 𝔐 ונאספו is irregular, and the following sentence is absolutely unintelligible. For 𝔐 נכים, OLSH. read נכרים, connecting it with ולא ידעתי, *strangers whom I know not.* But the preceding verses refer to co-religionists, whose joy at the psalmist's overthrow is so shameful because he had felt and expressed deep sympathy with them when they were in misfortune. Thus OLSHAUSEN's suggestion introduces a change of subject, and is all the more improbable because the former subject re-appears immediately, and because there is no allusion whatever in the entire psalm to strangers (heathen), although it seems that misfortune had come upon the faithful, without the assistance of those who rejoiced at it, and thus, perhaps, by means of foreign heathen. Nor is OLSHAUSEN's interpretation of 𝔐 ולא ידעתי probable, although he is right in his view that the meaning *unawares* is not suitable here. That the slanderers gather together *unexpectedly* does not make the matter worse.

(16) קרעו ולא דמו, v. 15, should be incorporated in v. 16, and connected with בחנפי. In the latter word, some derivative from חרף may be concealed, *e. g.* מְחֻרְפֵי. For 𝔐 לעגי מעג, read with 𝔊 [illegible], [illegible] לָעֲגוּ לָעֵג, and חרקו for 𝔐 חרוק.

(17) מִשֹּׁאֲנִים, for 𝔐 משאיהם, OLSHAUSEN.

(19) The force of אל seems to extend to יקרצו.

(20) 𝔐 ועל רגעי ארץ. The translation *Those who are quiet in the land* (𝔗 ועל צדיקי ארעא דנייחין בעלמא ההוא; 𝔖 [illegible]) would be quite suitable as an antithesis to the characteristics of the enemies, but the interpretation is exceedingly disputable.

36 (2) לבי, instead of 𝔐 לבי, following 𝔊𝔖𝔍 [illegible].

(3) 𝔐 כי החליק אליו בעיניו למצא עונו לשנא: absolutely corrupt; perhaps to be emended as in our text.

(6) עד השמים, for 𝔐 בהשמים.

(7) כתהום, for 𝔐 תהום.

(9) ערנים is very doubtful; perhaps connected with עמין, Job 21,24.

37 (7) Although most of the acrostic letters in this alphabetical psalm serve for two verses, ד is used only for one verse. This is also the case with כ, v. 20, and ק, v. 34. The apparent irregularity, however, is probably not the fault of the poet.

(16) רב, for 𝔐 רבים.

(18) We should expect דרך for 𝔐 ימי.

(20) כִּיקַר כָּרִים, for 𝔐 כִּיקַר כָּרִים.

(22) HITZIG places this verse after v. 19, and puts v. 26 in its place; this improves the connection.

(28) The close of the ס-verse is combined here with the beginning of the ע-verse. Instead of 𝔐 לעולם נשמרו we must read עֲוֹלִים נשמרו, following 𝔊Λ (also *Psalt. Græco-Lat. Veron.* and *Psalt. Turic.* &c.) ἄνομοι δὲ ἐκδιωχθήσονται, (𝔊V ἄμωμοι ἐκδικηθήσονται).

(33) 𝔐 בידו does not go well with the parallel בהשפטו; perhaps we should read בְּאִירוֹ.

(35) 𝔐 עריץ is not appropriate, for it is not the moral conduct but rather the physical condition of the ungodly which is to be described.

𝔐 ומתעה, in the following line, is entirely unintelligible.

For 𝔐 כאורח רענן, 𝔊 has ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου; ארז, for 𝔐 אורח, is certainly correct. *Cf. Theses quas in academia Georgia Augusta 9. Julii 1870 defendet* JULIUS WELLHAUSEN, (5): *Lectio* ἐγχωρίου 3 Esdr. 6,24 *ab erronea proficiscitur lectione* אורח *pro* ארוז; *vid.* Ps. 37,35 *Sept.*

47 (10) מגני is unintelligible and, perhaps, corrupt. Our translation (*the world belongeth to God, our shield*) is a makeshift.

48 (3) נוף is suspicious. It has no appropriate meaning which can be established. 𝔐 ירכתי צפון overloads the verse, and is consequently canceled by OLSHAUSEN.
(8) Some verb is wanting at the beginning with the meaning *they were snatched away* (OLSHAUSEN).
(14) פסנו is as yet unexplained.
15 𝔐 על מות is a corruption of על עלמות, and belongs to the heading of the following psalm; *cf.* 46.

49 (8) אך, for 𝔐 אח; and יִפְדֶּה, for 𝔐 יִפְדֶּה; for the point is whether the rich man can ransom *himself*; not at all whether he can ransom his brother.
(9) נפשו, for 𝔐 נפשם.
(10) This verse is not in place here, but belongs to v. 8, and there only as a gloss.
(11) Instead of the unintelligible יראה of 𝔐, we should expect a word with which חכמים could be coordinated.
12 קִבְרֵיהֶם, for 𝔐 קִרְבָּם, following 𝔊 οἱ τάφοι αὐτῶν, 𝔖 ܩܒܘܪܝܗܘܢ, 𝔗 בבית קבורתהון ישרון לעלם; [*cf.* GEIGER, *Urschrift*, 176].
(14) אחריתם, for 𝔐 אחריהם.
ויִרדו בם ישרים, is an interpolation which is extremely inappropriate in this passage. It shows, however, most characteristically the longing of the Jews for Messianic rule.
In the third line read מִזֻּבַל לָמוֹ, for 𝔐 מִזֻּבָל לוֹ.
(20) אבותיך, for 𝔐 אבותיו.
(21) בִּיקָר ולא יבין, for 𝔐 בִּיקָר ולא ילין.

50 (1) ותירא, instead of 𝔐 ויקרא; מבאה, instead of 𝔐 מִבָּאוֹ.
(3) יבא אלהינו ואל יחרש is the sigh of some ancient reader. It does not suit the context, and ought to be struck out. Verses 2 and 3 form only one verse.
(4) מטעל, for 𝔐 מעל, LAGARDE.
(10) הרי אל, for 𝔐 הרי אלף.
(11) ויז, *cf.* 80,14; at all events, living creatures.
(19) 𝔐 תצמיד, 𝔊 περιέπλεκεν.
(20) 𝔐 דחי=דפי(?).
(23) According to 50,14.15, שלם נדריו should undoubtedly be read for 𝔐 שם דרך.

52 (3) For 𝔐 חסד אל, read עלי חסיד=אל חסיד.
(11) אחוה, for 𝔐 אקוה, HITZIG.

53 (5) 𝔐 אָכְלוּ; read אכול.
(6) The utterance here, taken as a whole, suits the context as a continuation of the narrative better than the corresponding passage, 14,5.6. In certain details, however, suspicion is awakened. Thus, against מאסם at the end of the verse, for the Jews are not alluded to, but the heathen; also against חנך, which can hardly have the meaning attributed to it, *thy besieger*, and, probably, is to be corrected to חָנָף, according to 𝔊 ἀνθρωπαρέσκων (*cf.* Job 34,30; 36,13); finally, against מיר עצמות (*cf.* 141,7), for the enemy would certainly have to be dead first. מור is hebraized from בדר=𝔐 בְּדֹר, 14,5.

54 (5) Instead of 𝔐 זָרִים, we find זֵדִים in 86,14. But Is. 25,5 has זָרִים beside עָרִיצִים.

55 (3) 𝔐 אריד is unintelligible and doubtful.

Book 2.

42 (1) אֵילֶת, for 𝔐 איל; על=אל; *cf.* 23,2.
(3) וְאֵרָאֶה, for 𝔐 וְאֵרָאֶה, OLSHAUSEN; [*cf.* BUDDE *ad* 1 Sam. 1,22].
(5) 𝔐 כָּסָךְ אֶדַּדֵּם is corrupt. It is translated *leading them in a multitude*, but כך is not *multitude*, and דאדא (or whatever the stem may be, from which the desperate form *eddaddem* is derived) does not mean *lead*.
(6) 𝔐 עלי is a *dativus ethicus incommodi*. At the end, the first word of v. 7 should be taken over, following 𝔊𝔖, as in v. 12; *cf.* 43,5.
(7) הר, for 𝔐 מֵהַר. The expression 𝔐 הר מִצְעָר *little mountain*, for הר צעיר, is very strange.
(9) This verse completely breaks the connection, and seems to have got here by pure chance. If it be omitted, the second stanza then has its normal compass of six verses (OLSHAUSEN).
(10) כְּרֶקֶב is OLSHAUSEN's reading for the meaningless בְּרֶצַח of 𝔐, which cannot be defended by 62,3; *cf.* Prov. 12,4.

44 (3) תָּרֵעַ, for 𝔐 תָּרֵעַ.
(5) מְצַוֶּה, for 𝔐 צַוֵּה, following 74,12 and 𝔊 ὁ ἐντελλόμενος.
(20) 𝔐 בְּמָקוֹם תַּנִּים. As the mention of the place of defeat would not be expected here, במקום may be taken as equivalent to *instar*, and תנים, which is possibly corrupt, may represent the name of some creature which is easily crushed.

45 (1) 𝔐 עַל־שֹׁשַׁנִּים, probably the catch-word of an older song, to the tune of which our psalm was to be sung.
(3) יפית, for 𝔐 יָפְיְפִיתָ; [*cf.*, however, CORNILL *ad* Jer. 46,20, p. 67; CORNILL would, of course, point יָפִיפִיתָ; *cf.* EWALD[8], 131[c]].
(5) והדרך should be canceled. 𝔐 וְתַנּוּתְךָ־צֶדֶק is a mixture of *status constructus* and *absolutus*. The combination עַנְוַת צדק is hardly possible, and we have no right to coordinate (piety *and* righteousness); it would produce, besides, an inappropriate redundancy. It seems as though under ענוה lay some expression analogous to the preceding דבר.
(6) עמים תחתיך יפלו must be brought into prominence, and should be placed, probably, at the end of the verse.
(7) יִהְוֶה, instead of 𝔐 אלהים=יהוה, BRUSTON, *Du texte primitif des Psaumes* (Paris, 1873).
(9) מנים, instead of 𝔐 מני.
(13) 𝔐 בת צר does not mean a *Tyrian maiden*, but the *City of Tyre*. Some preceding sentence is lacking: *Damascus bringeth thee gifts, and the City of Tyre* &c. (OLSHAUSEN).
(14) 𝔐 פְּנִימָה מְמֻשָּׁבָצוֹת; read, with KROCHMAL, GRÄTZ, CHEYNE, פְּנִינִים מְשֻׁבָּצוֹת.
(15) מביאות לה, for 𝔐 מוּבָאוֹת לָךְ.
(16) 𝔐 תּוֹבֵלְנָה and 𝔐 תֻּבָאנָה, plural for singular (EWALD[8], 191[c]), referring to the queen.

46 (3) בהמיר, here necessarily intransitive.
(4) This verse is a conditional sentence. The apodosis is the refrain in vv. 8.12, which has dropped out here. If it be replaced, the first stanza then has four verses, like the two following stanzas.
(5) עליון קדש משכני, for 𝔐 קֹדֶשׁ מִשְׁכְּנֵי עֶלְיוֹן.
(9) 𝔐 שמות, 𝔊 (ἃ ἔθετο) τέρατα (ἐπὶ τῆς γῆς). The context requires some such word as τέρατα. Perhaps שמה may mean *something astonishing*.

47 (4) יִרְבַּד, for 𝔐 יִדְבַּר.

59 German emperors could not kill all the Jews, lest the memory of them should die out! [*Cf.* WELLHAUSEN, *Sketch of the History of Israel and Judah*, third edition, 1891, p. 200 below]. The request is absurd, and is in striking contradiction with v. 14: *destroy them until not one be left.* Read אל תַּהֲרֹג פֶּן תִּשְׁכַּח עַמֶּךָ, where פן should be considered equivalent to אל.
הכניעמו, for 𝔐 הניעמו.
(13) ילכדו בגאונמו מאלה, for 𝔐 וילכדו בגאונם ומאלה.
(15) Cancel ן in 𝔐 וישבו.
(17) The verse should be divided, then each stanza (vv. 2-10 and 11-18) has nine verses.
(18) אשמרה, for 𝔐 אומרה, following v. 10.

60 (6) The usual translation depends upon the doubtful suppositions that *banner* means a *Hasenpanier*, that 𝔐 להתנוסס is the same as לנוס, and that 𝔐 קשט is the same as קשת.
(10) עֲלֵי פלשת אתרועע (*cf.* 108,10) is better than 𝔐 עָלַי פ׳ התרועעי.
(11) [HUGO WINCKLER, *Altorientalische Forschungen*, ii (Leipzig, 1894) p. 195, proposes to read: מי יבלני עד מצר מי נחני עד אדום *who hath brought me* (perf. Qal!!) *to Muçur* (in Northern Arabia), *who hath led me to Edom?*]. עַד, for 𝔐 עִיר, is probably correct.

61 (6) For 𝔐 ירשת, HUPFELD reads ארשת *wish*; perhaps correctly, but certainly unnecessarily. For the wish is simply that the pious may possess the land, *i. e.* that the kingdom of David, in its former independence and extent, may be restored.

62 (2) Five verses begin with אך, which always stands at the beginning of the sentence, without, however, referring in every case to the word immediately following.
דומי, following v. 6, for 𝔐 דומיה.
In the same way תקותי, following v. 6, instead of 𝔐 ישועתי, which would be repeated immediately in v. 3.
(3) The meaningless 𝔐 רבה at the end should be struck out, following v. 7. Its origin is difficult to explain.
(4) For 𝔐 תרצחו, read תִּרְצָחוּ, or still better, תרוצצוהו=תרצצהו.
At the end of the verse read גָּדְרָה דְחוּיָה for 𝔐 גָּדַר הַדְּחוּיָה.
(13) V. 13 should begin with the divine utterance.

63 (2) The verse is overloaded and badly divided. Nor is יעיף, in the third line, connected with the preceding בארץ ציה.
(3) Verses 3 and 5 correspond; v. 4 stands parenthetically between; in the translation it may be introduced after v. 5.
(7) 𝔐 אם is unintelligible; both sentences are assertive.
(11) 𝔐 יגירוהו. We expect a *passive*, of הגיר or הסגיר.

64 (6) לנו, for 𝔐 למו at the end.
(7) עולתמו, for 𝔐 עולת תמנו.
The following line is borrowed from Jer. 17,9; אֱנָשׁ is certainly preferable to 𝔐 איש.
(9) The first sentence is corrupt. Our translation (*they cause them to fall, they against whom their tongue spake*) is only a makeshift.

65 (2) 𝔊 σοὶ πρέπει ὕμνος. The sense requires this, but it is questionable, whether דמיה, which has been proposed for 𝔐 דֻמִּיָּה, does mean πρέπει.

55 אהמיה, for 𝔐 אהימה, according to v. 18; *cf.* 77,4 (OLSHAUSEN).
(4) צעקת, for 𝔐 עקת, OLSHAUSEN.
(10) ראיתִ, for 𝔐 ראיתי.
(11) 𝔐 יסוֹבְבֻהָ על חומתיה is appropriate in 59,7.15, but not here. We should expect: *day and night do murder and slaughter dwell therein.*
(13) אויבי for 𝔐 אויב, because of 𝔐 משנאי.
(16) 𝔐 ישימות, doubtful. There is no advantage in dividing it into two words.
בקרבם, at the end of the verse, is an explanatory gloss on במגורם.
(19) יפדה, for 𝔐 פדה.
עִמָּדִי (=קָמִי), for 𝔐 עִמָּדִי.
(20) ויענמו ישב, for 𝔐 ויענם וישב. למו, according to the following sentence, and because it is plural, can refer only to the enemy.
חליפות, in the next line, is corrupt. We should expect some such word as *faithfulness.*
(21) A commonplace gloss.
(22) חֶלֶק מַחֲמָאָה, instead of 𝔐 חלקו מחמאת, OLSHAUSEN.
(23) 𝔐 יאב=יהב, 119,131.

56 (1) אִיֵּם, for 𝔐 אלם. *Dove of distant lands* is an indication of the melody.
(5) 𝔐 דברו is as unintelligible as 𝔐 דבר, v. 11.
(8) פלט, for 𝔐 פלם, EWALD.
(9) Instead of 𝔐 נדי, some word of similar meaning to רמעתי must have stood here.
הלא בספרתך is a gloss to בנאדך.
(11) It is hardly correct to have the same sentence twice repeated; *cf.* v. 5, according to which vv. 11.12 form one verse.

57 (1) *Destroy not* is an indication of the melody; *cf.* Is. 65,8.
(4) 𝔐 חרף שאפי cannot possibly be in place where it now stands.
(5) נפשי cannot be connected with אשכבה; the soul cannot lie down. It might be connected with 𝔐 חרף שאפי, v. 4, if the reading חֲנֻף שאף were adopted.
𝔐 להטים is impossible as an epithet to לבאם.
The last two lines of v. 5 had better be taken as a separate verse, as the two stanzas indicated by the refrain (vv. 6.12) have then an equal number of verses.
(7) כפף does not mean in Hebrew *to be bowed down*; nor is one bowed down before a net. The translation *my soul is bowed down* is only a makeshift.

58 (2) For 𝔐 אֶלֶם read אֵלִים, HOUBIGANT.
(3) בלבול, for 𝔐 בלם עולת; חָמָס, for 𝔐 חמס, and תפלכן for תפלסן of 𝔐, following 𝔊 ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συνπλέκουσιν, 𝔖 ܡܚܪܒܝ ܐܝܕܝܟܘܢ, 𝔗 חמוף אידיכון יתקנון, Θ ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν διασταθμίζουσιν.
(8) כמו, for 𝔐 למו; a metaphor lies under the following 𝔐 ידרך.
כמו חציר, for 𝔐 חצו כמו.
(9) 𝔐 תמס יהלך, is corrupt.
חִוּוי, for 𝔐 חִוּו.
(10) The text is unintelligible.
(12) LAGARDE suggested פֶּרֶק for 𝔐 פרי; not necessary.

59 (5) עוני, for 𝔐 עון.
(8) 𝔐 יביעון would require an object; perhaps we should read יבחון, or יפצון.
חרפות, for 𝔐 חרבות.
(10) Read עֻזּוֹ for 𝔐 עזו, following 𝔊 τὸ κράτος μου. Following v. 18, 𝔐 אלהי הסדי (so with the Q^ere instead of the K^ethib א' חסדו) belongs to v. 10.
(12) *Slay them not, that my people forget not.* We might just as well say that the

71 (6) תוחַלְתִּי, for 𝔐 תהלתי.
(13) יכלמו, for 𝔐 יכלו.
(15) 𝔐 פרות אבוא ב is unintelligible and probably corrupt.
(18) 𝔐 לכל before יבא to be struck out.
(19) וצדקתך belongs to v. 18.
(20) The singular of the first person in the Qᵉrê is not necessary. *I* is here throughout=*we*, just as in 22.
ומתחתיות, for 𝔐 ומתהומות, OLSHAUSEN.
(21) 𝔐 גְּדַלְתִּי, at the end of the first line, is very inappropriate, but גדלתך, following 𝔊 πλεονάσας τὴν δικαιοσύνην σου, is no improvement.
(23) פי, for 𝔐 בי; זמר has lost its original sense, and means simply *praise*.

72 (3) צדקה, for 𝔐 בצדקה.
(5) ויראוהו, for 𝔐 ייראוך.
(6) The meaning *mown herbs* for גז should not be called in question. A verb is concealed in 𝔐 ורזיף.
(7) צַדִּק, for 𝔐 צדיק.
(9) צָרִים, for 𝔐 ציים, OLSHAUSEN. Futures seem to begin here. The verbs appear no longer at the beginning of the sentence.
(16) שפעת, or a word of similar meaning, should be read instead of 𝔐 פסת. For 𝔐 פריו, read פרי as genitive depending upon לבנון; לבנון פרי is an hyperbolical plural of עץ פרי.
(17) 𝔐 ינון, in the third line, is corrupt, and יאשרוה, at the end of the verse, is a gloss to ויתברכו בו.

Book 3.

73 (2) 𝔐 Kᵉthîb נטוי רגלי. The Qᵉrê is correct, also in שפכו (Kᵉthîb שפכה).
(4) לָמוֹ תָם, instead of 𝔐 למותם, MÖRL (*Scholia philolog. et crit. ad selecta Sacri Codicis loca*, Norimb. 1737) *ad loc.*
(7) עָוֹנָמוֹ, instead of 𝔐 עינמו, following 𝔊 ἡ ἀδικία αὐτῶν, 𝔖 ܥܘܠܡܗ.
(9) מתהלך, for 𝔐 תהלך, LAGARDE.
(10) ישבעו מלחם, for 𝔐 ישיב עמו הלם.
(15) 𝔐 אמרתי to be struck out; הֲנָה, instead of 𝔐 הנה.
(16) וְאחשבה, for 𝔐 ואחשבה, following 𝔊𝔖𝔗𝔍A and several Heb. MSS.
(20) 𝔐 ארני to be struck out.
(22) בהמה, for 𝔐 בהמות.
(24) אחריך כָּבוֹד, for 𝔐 אחר כבוד. The traditional reading cannot be defended by Zech. 2,12.

74 (5.6) The text is corrupt, though some sound words can be recognized, *e. g.* קרמות, פתוחיה, and בכשיל ומילפות יהלמון.
At the beginning of v. 6 we might, perhaps, read וְאַתָּ instead of 𝔐 וְעַתָּ.
(14) לעם, for 𝔐 לעם. The verse contains heterogeneous mythology, and destroys the connection of v. 13 with v. 15. HITZIG rightly strikes it out.
(18) 𝔐 זכר זאת is unintelligible; LAGARDE suggested בכל זאת.
(19) לַחַיּוֹת, for 𝔐 לחית.
(20) 𝔐 גאות seems corrupt.

75 (2) וקראי בשמך, following 𝔊 καὶ ἐπικαλεσόμεθα τὸ ὄνομά σου, for 𝔐 וקרוב שמך, DYSERINCK.

65 (6) אִים רחקים for 𝔐 ים ר׳.
(10) The verse is overloaded. The last words of 𝔐 כי כן תכינה are very doubtful.

66 (2) 𝔐 כָּבוד תהלתו, but a *status constructus* is necessary as in כְּבוד שמו.
(11) במצודה and מועקה are hardly correct, *cf.* 69,24.
(12) לְרָוְחָה, for 𝔐 לרויה, following 𝔊 εἰς ἀναψυχήν.
(17) ורוממתי מִתַּחת לְשוֹנִי, for 𝔐 ורומם תחת לשוני.
(20) תפלתי וחסדו, a rather incredible case of *zeugma*.

68 (3) 𝔐 תנדף is impossible. We should expect something corresponding to the מפני אש at the end of the following line. 𝔐 הִנְדַּף (for הִנָּדֵף) is anomalous.
(5) סלו must mean something similar to the other three imperatives, as, perhaps, *make music*. It appears to be connected with the familiar סלה.
(11) תיה; *cf.* 74,19.
(12) אֹמֶר=*promise*; usually אמרה, especially in 119.
(13) The meaning of גוֹת בית (*cf.* 113,9) is quite uncertain.
(14) אם תשכבון בין השפתים is unintelligible here. It may have been derived from Jud. 5,16.
(15) בְּהַכְשֵׁלָם בְּצַלְמוֹת, for 𝔐 בה תשלג בצלמון, Dys. It may at least serve as a *pis aller*.
(18) שנאן=שנין. — In the next line we must read בָּא מִסִּינַי for 𝔐 בם סיני (Pott).
(19) אך, for 𝔐 ואף, and לא שכנו, for 𝔐 לשכן, according to v. 7 (Dyserinck).
(21) מושעות, for 𝔐 למ׳.
(24) תרחץ, for 𝔐 תמחץ, following 𝔊𝔖𝔗 [illegible] ܬܪܚܨ ܪܓܠܟ ܒܕܡܐ, ומטשין רגליהון בדם קטילין, *ut calcet pes tuus in sanguine*), and in the following line מְנָתוֹ, for 𝔐 מנהו.
(25) רְאוּ הליכות אלהים should be read for 𝔐 רָאוּ הליכותיך אלהים.
(27) 𝔐 ארני is hardly possible.
(28) רדם and רגמתם of 𝔐 are unintelligible and probably corrupt.
(29) צַוֵּה אלהים, for 𝔐 צוה אלהיך, following 𝔊𝔖𝔗𝔗 (ἐντείλαι, ὁ θεός, ܦܩܘ ܐܠܗܐ, פקד אלהא, עושנך, *præcipe, deus, de fortitudine tua*, πρόσταξον, ὁ θεός, περὶ ἰσχύος σου).
(30) The beginning of the first line is mutilated.
(31) התרפס ברצי כסף, instead of 𝔐 מתרפס ברצי כסף, Pott (*Animadversiones in nonnullos Psalmorum locos*, spec. ii, Götting. 1828, p. 19). [Nestle, *Journal of Biblical Literature*, x, 2 (1891), p. 151, proposes to read מִפְּתֻרָם instead of 𝔐 מתרפס]. In the following line read בֻּוַּר (פור?), imperative, for 𝔐 בֻּזַּר.
(32) תרים, for 𝔐 תריץ.
(34) Dys., following the analogy of v. 5, correctly makes from סלה at the end of v. 33 a סלו for the beginning of v. 34; he reads, also, בְּמֵי שמי קדם, for 𝔐 בִּשְׁמֵי שמי קדם.

69 (4) מִיַּחֵל, for 𝔐 מִיָּחֵל, following 𝔊 ἀπὸ τοῦ ἐγγίζειν.
(5) אֹיְבַי of 𝔐 should be struck out (Lag.). We must not make מַעֲצֻמוֹתַי from 𝔐 מצמיתי, because *bones* are not a proper figure to denote a great number.
(11) ואענה, for 𝔐 ואבכה, Olshausen.
(14) אֶת רְצוֹנִי, for 𝔐 עת רצון.
(17) כְּטוּב, for 𝔐 כי טוב; *cf.* 109,21.
(20) נגר, for 𝔐 נגדך, because of the division of the verse.
(21) ואנושה, 1 sing. imperf. of אנש.
(27) יָסְפוּ, for 𝔐 יספרו, following 𝔊 καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν.
(33) לבבם, for 𝔐 לבבכם.

70 (1) The meaning of להזכיר is not clear; *cf.* 38,1.

71 (3) לבית מצודתי הושיעני, for 𝔐 לבוא תמיד צוית להושיעני, following 𝔊 εἰς τόπον ὀχυρὸν τοῦ σῶσαί με.

85 (9) 𝔐 האל יהוה is a combination which can hardly have been in the original text.
(10) כבוד is a *nomen proprium* like שכינה.
(14) ושלום, for 𝔐 וישם.

87 (1) The beginning is mutilated. OLSH. proposed to complete the text, as follows: מה־יִּדְרוּדָה עיר האלהים.
(3) The verse is incomplete and therefore badly divided. The Hebrew of the first words is very suspicious; perhaps it should be נִכְבַּדְתָּ מֵאֹר, and then a derivative from כָּבַדְ.
(5) The text is corrupt in several places, but the meaning is clear. אֵם אמר, following 𝔊 Μήτηρ Σειων, ἐρεῖ ἄνθρωπος for 𝔐 יאמר; this reading gives us the clue to the meaning of the entire psalm.
(7) כֻּלָּם מָעוֹנָם, following 𝔊 πάντων ἡ κατοικία, for 𝔐 כל מעיני.
The words ושרים כחללים, in the preceding line, make no sense at all. The context requires two antithetical expressions comprising all Jews, some phrase analogous to עצור ועזוב &c.

88 (2) יום יום, for 𝔐 יום.
(6) נחשבתי, for 𝔐 חפשי.
(8) צוית, for 𝔐 ענית.
(16) 𝔐 מנער, at the end of the first line, is unintelligible.
אפונה, for 𝔐 אפונה, OLSHAUSEN.
(17) צמתוני, or צמתתוני, for 𝔐 צמתתוני.
(19) Some coordinated word, together with the whole close of the psalm, has probably dropped out after 𝔐 מחשך.

89 (4) כרתָ, לבחירך, נשבעתָ, עבדך, for 𝔐 כרתי, לבחירי, נשבעתי and עבדי.
(9) [For חסין יה *cf.* the note on Jer. 2,32 in CORNILL's *Jeremiah*, p. 44, l. 25].
The last sentence does not fit this context.
(10) בנְשוא, or בשְׁאון, for 𝔐 בשוא.
(19) לְ before the subject [*cf.* HAUPT, *A new Hebrew Particle* (*Johns Hopkins University Circulars*, No. 114, July 1894) and the Philadelphia *Oriental Studies* (Boston 1894), p. 264, n. 3].
(34) אסיר, for 𝔐 אפיר; OLSHAUSEN.
(38) וָעֵד, for 𝔐 וְעֵד; כִּשחק, for 𝔐 כְּשׁ, after which יהיה has, perhaps, dropped out.
(51) The second line of the verse is unintelligible.

Book 4.

90 (1) OLSHAUSEN suggested מעון for 𝔐 מעון, but *cf.* 71,3; 91,9; Deut. 33,27.
(3) דִּכָּא=דִּכָּה.
(4) אתמול כי יעבר, exactly as in Arabic, كانوا كأمس الذاهب (الدابر), *e. g.* Ibn Hishâm 590,20; Wâqidî (ed. WELLHAUSEN), p. 151, n. 1.
(5) זֶרַע מֹתֵם שֵׁנָה, for 𝔐 זרמתם שנה. In the following line strike out בבקר; it has crept in from v. 6.
(9) פנה, as in Arabic=*vanish, pass away*.
(10) ואם=*or*; בגבורות=*at the most*, like Aramaic לסחסן. הַחִיש, for 𝔐 חיש.
(11) 𝔐 וכיראתך is meaningless, read וּמִי יָדַע (LUTHER). Some expression analogous to עז is probably concealed in תך.

75 (7) ומהרים, for 𝔐 הרים.
(9) אף, instead of 𝔐 אך.

76 (5) 𝔐 אתה אדיר (נורא=) נאור belongs to v. 8 as a corrective gloss.
(8) The second אתה must also have a predicate, *viz.* אדיר. 5
For 𝔐 מאז, in the following line, read, with GRÄTZ, מעז.
(11) With 𝔐 חסת the *pious* are meant, but the pronunciation and the meaning of word are quite uncertain.
תחג לך, following 𝔊 ἑορτάσει σοι, for 𝔐 תחגר.
(12) מורא denotes *God.* 10

77 (7) ויחפו, for 𝔐 ויחפש.
(9) אמת, for 𝔐 אמר, because of the preceding חסד. [*Cf.* NESTLE; *Theol. Stud. aus Württemberg*, 1882, p. 242].
(15) אל, for 𝔐 האל. 15
(18) זרמו, for 𝔐 זרמו.

78 (4) The verse is overloaded.
(15) וישקם מת׳, for 𝔐 וישק כת׳.
(63) הוללו is undoubtedly connected with הלולא, בית הלולים=*wedding.* 20
(69) כמו רמים, doubtful. The obvious emendation כמרומים is not very suitable.

79 (7) אכלו, for 𝔐 אכל, following 𝔊 κατέφαγον, 𝔍 *comederunt*, 𝔖 ܐܟܠܘ, 𝔗 נמרו.
(11) התר, for 𝔐 הותר, following 𝔖 ܬܪ, 𝔗 שרי; *cf.* 105,20.
25

80 (4.20) 𝔐 אלהים before צבאות, instead of אלהי, is a late emendation for יהוה; *cf.* 84,9.12.
(16) וכונגה, for 𝔐 וכנה. The large letter in 𝔐 וכנה indicates a correction which was made in the copy used as a basis for the 𝔐 recension (OLSHAUSEN).
The words ועל בן אמצתה לך have got here from v. 18.
(17) Point שרפה and כסחוה, for 𝔐 שרפה and כסוחה. 30
(18) It may be doubted whether 𝔐 בראדם (*man*) or בן (*son*; v. 16) is the correct reading, probably בראדם.

81 (6) סלע, for 𝔐 על. There is a *lacuna* before the third line of the verse.
(16) משנאיהם, for 𝔐 משנאי יהוה; למו, for 𝔐 לו. 35
(17) ואאכילך, for 𝔐 ויאכילהו, HOUBIGANT; and מצוף for 𝔐 מצור.

82 (8) תמשל, for 𝔐 תנחל.

83 (11) For the unintelligible 𝔐 בעין דאר GRÄTZ conjectures כעין חרוד *as at En Harod*, 40 following Jud. 7,1 [*cf.* HUGO WINCKLER, *Altorientalische Forschungen*, i (Leipzig, 1893) p. 103. WINCKLER suggests that v. 11[a] should be read before 10[b]].

84 (6) For 𝔐 מסלות, 𝔊 (ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο) correctly either read or understood מעלות. 45
(7) The text is corrupt, and our translation (*while they pass through the Vale of Baca He maketh it full of fountains for them*) is a makeshift with the alteration of 𝔐 ישיתוהו to ישיתהו, which, however, is by no means sufficient. עמק הבכא is a place near Jerusalem. It is probable also that some corrupted local name is hidden in מורה. 50
For 𝔐 מעין, 𝔊 (εἰς τόπον ὃν ἔθετο) read מעון.
(8) יראו, for 𝔐 יראה.
(9.12) *Cf.* 80,4.8.20.

104 (6) כסיתה, or כסיתה (=כסיתָ), for 𝔐 כסיתו.
(8) The words of 𝔐 יעלו הרים ירדו בקעות (*flumina subsidunt, montes exire videntur*, Ovid. *Met.* 1,344) break the connection (HITZIG).
(14.15) The construction of the Hebrew is disjointed. Nor does the text seem to be right in v. 15. *Oil* should be coordinated with *wine* and *bread*.
(35) הללויה at the beginning of ψ 105, following 𝔊𝔖.

105 (6) בחירו, for 𝔐 בחירין.
(15) For 𝔐 במשיחי ולנביאי, read במשיחי ולנביאי; for these terms, as employed here, can only be used in the singular. There is only one *Nabi* or *Mashiah* at one time (*e. g.* Abraham, Isaac, Jacob), and God can only speak concerning this one.
(18) With ענו *cf.* 107,10 and عانى *captive*.
(27) שם, for 𝔐 שמו, as in 78,43, following 𝔊𝔗𝔅𝔄Σ ἔθετο, ܫܒܝܡ, ἐποίησεν ἐν αὐτοῖς, *posuit*).
(28) The verse seems to be a subsequent addition by some reader who missed the *darkness*.

106 (3) עשי, for 𝔐 עשה.
(7) ימרו, absolutely, als also in vv. 29.32.43. Either ים על or בים is to be struck out.
(13) The ἀσύνδετα are characteristic of the language of this psalm.
(43) וימקו, for 𝔐 וימכו; *cf.* Lev. 26,39; Ezek. 24,23; 33,10.

Book 5.

107 (4) תעי, instead of 𝔐 תעו.
(17) אמללים, instead of 𝔐 אולים.

109 (4) 𝔐 ואני תפלה, in the second line, is not at all suitable here.
(5) וְיַשְׁלְמוּ, instead of 𝔐 וישימו, OLSHAUSEN.
(7) נשפט is not said of the judge, but of the two parties to a suit.
(15) Read יִכָּרֵת instead of 𝔐 יִכָּרֵת, following 𝔊𝔗 ἐξολεθρευθείη *dispereat*. The line is suitable only after v. 13.
(21) קָטוֹב, instead of 𝔐 כי טוב.
(28) קָמוּ וַיֵּבֹשׁוּ, instead of 𝔐 קמו ויבשו, following 𝔊 οἱ ἐπανιστανόμενοί μοι.
(31) מִמִּשְׁפְּטֵי, instead of 𝔐 משפטי.

110 (3) בהררי (*cf.* 87,1), instead of 𝔐 בהדרי, following Σ, ἐν ὄρεσιν ἁγίοις, and 𝔗 (Psalt. juxta Hebr.) *in montibus sanctis*, as well as several Heb. MSS.
שחר, instead of 𝔐 משחר (מ perhaps dittography). The proposed emendations of the second line of v. 3, which certainly stands greatly in need of correction, are all failures, the latest מְרַחֵם מְשַׁחֵר [*Johns Hopkins Univ. Circulars*, No. 114, p. 110ᵇ] not excepted.
(6) For 𝔐 מְלֵא read מְלֵא. — ארץ רבה does not suit 𝔐 מחץ ראש על at all, but goes very well with מלא גויות, which words in any case require an object. In על are concealed the mutilated remains of the indispensable genitive to ראש: *Leviathan*, perhaps, or some other symbol of the heathen empire.

113 (9) Perhaps מַשִּׁיבִי, instead of 𝔐 מושיבי, in the sense of הפכי, 114,8.

116 (13.14) VV. 13ᵇ.14=17ᵇ.18. Accordingly the general sense of 𝔐 כוס ישועות אשא must be:

90 (12) Read וְנָבֹא לְבַב חכמה (*that we enter through the gate of wisdom*) for 𝔐 וְנָבִא וגו׳; *cf.* פתח תקוה, Hos. 2,17.
(15) The exceptional plurals ימות and שנות occur also in the Song of Moses (Deut. 32), which, as DELITZSCH has shown, has been made use of here, as well as in 91.
(17) The repetition עלינו ומעשה ידינו כוננהו is incorrect; notice that the second עלינו does not make sense.

91 (2) אֱמֹר, imperative, for 𝔐 אמר. The address with *thou* continues as far as v. 13.
(9) מחסך, for 𝔐 מחסי; אתה is nominative absolute; *cf.* WELLH., *Composition des Hexateuchs* (1889), p. 359.

92 (9) The verse is mutilated; some adjective or participle is concealed in מרום.
(12) בשוררי, for 𝔐 בשורי. Strike out 𝔐 מרעים.
(16) Point עלתה (K°thîb)=עוֹלָתה (Q°rê).

93 (3) The imperfect יִשְׂאוּ, in the third line, is very remarkable.
(4) אדיר ממשברי, for 𝔐 אדירים מש׳.

94 (1) הופיעה, for 𝔐 הופיע.
(10) היצר, for 𝔐 היסר.
The words of 𝔐 המלמד וגו׳, in the following line, are very lame. We should rather expect הלא ילמד.
(15) ואחרית לְ, for 𝔐 ואחריו כל.

95 (7) 𝔐 יָדוּ is doubtful. There is a *lacuna* before היום at the beginning of the following paragraph.
For 𝔐 בקלו read בקלי.

97 (3) צְעָדָיו, for 𝔐 צריו.
(10) אֹהֵב, for 𝔐 אהבי, and שֹׂנְאֵי, for 𝔐 שנאו.
(11) זָרַח, for 𝔐 זרע, following 𝔊𝔖𝔗𝔍 (ἀνέτειλε, דנח, *orta est*).

99 (1) תמוג, for 𝔐 תנוט, OLSHAUSEN.
(3) שמו, for 𝔐 שמך.
(4) 𝔐 ועז מלך משפט אֹהֵב. We should expect: אתה מלך אהב משפט.

100 (3) The Q°rê ולו instead of the K°thîb ולא is correct.

101 (2) The words of 𝔐 מתי תבוא אלי are unintelligible in this passage.

102 (4) כָּעָשָׁן, for 𝔐 בָּעָשָׁן, following 𝔊𝔗𝔍 (ὡσεὶ καπνὸς, היך תננא, *sicut fumus*) and several Heb. MSS.
(8) אהמה, for 𝔐 אהיה, OLSHAUSEN.
(10) שִׁקּוּיַי, for 𝔐 שקוי.
(24) 𝔐 בדרך is doubtful.
Read Q°rê כֹּחִי for 𝔐 כחו.

103 (20) The words לשמע בקול דברו are a very lame continuation (HITZIG).

104 (4) According to DELITZSCH: *Thou makest thy messengers out of winds, thy servants out of flaming fire;* following Chagigah 14[a] and Koran 38,77. The singular of אש seems to favor this interpretation, but the general sense and the plural רוחות would seem to militate against it.

120 *Songs of the Return, e. g.* from the Exile to the Holy Land, an interpretation, however, which is not sufficiently justified by the tenor of the poems. Others again consider them *Songs of the Pilgrimages, i. e.* psalms which were closely connected with the legally prescribed regular pilgrimages to the Sanctuary, and such a connection seems unmistakable, or, at least, highly probable in several of these psalms. The majority of them, however, have, as it seems, nothing at all to do with the pilgrimages, and the meaning of the expression cannot yet be regarded as determined" (OLSHAUSEN). [*Cf.* D. G. STEVENS and GEO. F. MOORE in the *Johns Hopkins University Circulars*, No. 114, July 1894].

123 (4) For 𝔐 השאננים read לשאננים, following 𝔊 τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσιν; and the K^e^thîb לְנַאֲיוֹנִים instead of the Q^e^rê לְנַאֲי יוֹנִים.

125 (3) יַנִּיחַ, following 𝔊 ὅτι οὐκ ἀφήσει, for 𝔐 ינוח. JHVH is the subject.

126 (1) שבית, for 𝔐 שיבת.
(4) כאפיקים בנגב does not connect with what precedes. We must suppose that there is a *lacuna*. The אפיקים are not אפיקי מים, but *dry* channels.
(6) 𝔐 נשא before 𝔐 מֹשֶׁךְ is to be struck out, and מֹשֵׁךְ read and explained according to Amos 9,13.

127 (2) *Even so giveth He to His beloved in sleep* is the traditional, but quite inadmissible translation of the third line. The Hebrew words are unintelligible.

129 (6) חלף, for 𝔐 שלף (ORTENBERG, *Zur Textkritik der Psalmen*, p. 30). Literally: *which withereth before the second sprouting.*

130 (5) ליהוה, for 𝔐 יהוה.
(6) [For the repetition of שמרים לבקר *cf.* I. M. *Casanowicz*, *Paronomasia in the Old Testament*, Boston, 1894].

135 (17) 𝔐 אף *also* has arisen here from אף *nose* (115,6). This shows the author's method. His Hebrew is characterized by the expression אין יש.

136 (9) לממשלת for 𝔐 לממשלות, as in v. 8.

137 (8) השורדה, for 𝔐 השדודה; an active meaning is necessary.

139 (11) יְשׁוֹכְנִי (=יִסְכְּנִי), for 𝔐 ישופני, EWALD.
(14) Verses 13 and 15 go together. V. 14 breaks the connection, and HITZIG, very properly, places it before v. 13.
נפליתָ, as read by 𝔊𝔖𝔗, for נפליתי of 𝔐.
(16) The first sentence of v. 16 belongs to v. 15. כֻּלָּם cannot be referred to the following ימים of 𝔐, as *days* are not entered in the divine roll, but, at least in the first instance, *men*. Some preceding sentence, therefore, which contained this necessary substantive must have been lost; perhaps: *thus are all men known to thee.* Instead of 𝔐 ימים read מֶרֶם, for *days* are not in any sense *fashioned.* At the end of the verse also, something may have been lost, *e. g.* a verb with the sense *escapeth thee.* ולא אחד, however, could also mean *ne unus quidem*; then we must read the singular יָצֹר.
(20) For 𝔐 עריך, at the end of the second line, read שמך (OLSHAUSEN).
(21) For 𝔐 ובתקוממיך אתקומם read ובמתקוממיך אתקומם.

116 *I will praise and give thanks.* Perhaps we should simply read קול, instead of בוס, following 118,15.
Verses 15 and 16 are incomplete. We should expect: *Precious in the sight of JHVH [is the life of His holy ones; He giveth not] His faithful ones unto death. [I said:] Ah, JHVH, [do thou aid me,] for I am thy servant. I am thy servant, the son of thine handmaid. [Then thou didst hearken unto me, and] loose my bonds* (OLSHAUSEN).

117 (1) The plural of אָמָה is nowhere else אַמִּים, but always אַמּוֹת; *cf.* Gen. 25,16; Num. 25,15. According to the usage of the Psalms, we should expect לְאַמִּים.

118 (5) Read מרחב יה, as two separate words, instead of 𝔐 מרחביה. [*Cf.* note on 89,9].
(10-12) אמילם must have the sense of a preterit, as indeed the ancient Greek versions render it. This follows especially from v. 12, but also from the whole tone of this psalm of thanksgiving. Thus there drops away the character of blood-thirsty threatening, *I will slaughter them*, found here by some recent commentators. Besides, the actual meaning of אמילם is extremely obscure: 𝔊A, ἠμυνάμην αὐτούς; Σ, διέθρυψα αὐτούς.
(27b) It does not at all follow from Ex. 23,18; Mal. 2,3; 2 Chr. 30,22, that חג may mean a *festival sacrifice* (חגיגה). The text of v. 27b is corrupt. The Ancient Versions read it just as we do, and understood it equally imperfectly. Perhaps the words have got here by mere accident.

119 (9) It is not so easy to supply an object for לשמר here as in v. 4; possibly something has dropped out.
(14) Read כְּעֵל for 𝔐 כְּעַל.
(30) לנגדי seems to have fallen out at the end.
(32) אָרְצָה, for 𝔐 ארון.
(48) 𝔐 אשר אהבתי has crept in here incorrectly from v. 47.
(58) חֵנִּנִי, for 𝔐 חנני.
(66) טוב, at the beginning, should be struck out; it has crept in from v. 65.
(91) 𝔐 היום makes poor sense. We should expect a subject for עמדו, to which, further, הכל could refer; perhaps הַחַיִּים.
(103) אִמְרָתֶיךָ, for 𝔐 אִמְרָתְךָ, following 𝔊 τὰ λόγιά σου, 𝔗 מימריך, 𝔍 *eloquia tua* (so Vulgate, but *Psalt. juxta Hebr.* sing. *eloquium tuum*).
(128) פקודיך, for 𝔐 פקודי כל, following 𝔊 τὰς ἐντολάς σου.
(137) וישרים, for 𝔐 וישר.
(138) צִוִּיתָ belongs to v. 137.
(150) רדפי, for 𝔐 רדפי, following 𝔊𝔖𝔍Σ (οἱ καταδιώκοντές με, ܕܪܕܦܝ, *persecutores mei*, οἱ διώκοντές με).
(160) דבריך, for 𝔐 דברך; and משפטי, for 𝔐 משפט.

120 (1) "Opinion regarding the expression שיר המעלות (120-134) is very much divided. The rendering of 𝔊 ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν (𝔍 *canticum graduum*) gives no light; perhaps it is a reference to the steps leading up to the Temple, on which, according to the idea of the later Jews, these songs were sung. This view, however, must be rejected as untenable for external as well as internal reasons. The explanation of GESENIUS, according to which the name is supposed to allude to a peculiar rhythm, prevalent in these songs, which progresses step by step, is equally improbable. So much is certain that this supposed peculiarity is by no means common to all the songs, and, moreover, that it re-appears quite frequently in poems not in this collection. Other commentators, following a well-known use of the verb עלה, translate the title by

PRINTED BY W. DRUGULIN

PAPER FROM FERD. FLINSCH

Leipzig

[All rights reserved]

140 (3) יָרוּ, for 𝔐 יגורו, OLSHAUSEN.
(9) תְּפֹק, from נפק=תפק=תוצא (144,13).
At the end, ירומו should be carried over to v. 10.
(10) Read Q^e^rê יכַּיְמוּ for K^e^thîb יכסומו.
(11) ימים for 𝔐 ימימו.

141 (3) 𝔐 נצרה is probably a substantive like שמרה, since על could not otherwise be explained.
(5) כי יעוד, for 𝔐 כי עוד, at the end of the third line? The Arabism would not be surprising. The text here, as also that of the following verse, contains several other stumbling blocks.
(6) The words can be translated, but not adapted to the context (OLSHAUSEN).
(7) The two lines of the verse do not fit together.
(8) At the beginning of this verse, a petition seems to have fallen out.
(10) במכמריהם, for 𝔐 במכמריו.

142 (4) The beginning belongs to v. 3. The two following sentences would be more intelligible in the reverse order.
(5) ואין לי מכיר seems to be an explanatory gloss to אין דורש לנפשי. The words seem to have crept in here from the margin, superseding a שמאל which we should expect after ראה.
(8) יכתרו must have the sense of *look for, wait,* which 𝔊 ἐμὲ ὑπομενοῦσιν δίκαιοι and 𝔄, ἐμὲ περιμένουσι δίκαιοι, both express; *cf.* Job 36,2.

143 (9) חסיתי, following 𝔊 ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον, for כסיתי of 𝔐.

144 (2) For 𝔐 עמי read עמים.
(13) Read מְזוֹנֵינוּ, for 𝔐 מְזוֹנֵינוּ, following 𝔊 ταμεῖα. 𝔐 מְפִיקִים=מְפֻקִּין (140,9).
(14) אלופינו מסבלים, and יוצאת in the following line, are quite uncertain in meaning.

145 (5) At the end of the first line, יִדְבְּרוּ should be read instead of 𝔐 דברי at the beginning of the second following 𝔊 καὶ τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης σου λαλήσουσιν, ܘܢܡܠܠܘ ܠܡܢܝܢ ܫܘܒܚܐ ܕܩܘܫܬܟ.
(6) The ו at the beginning is only there because the psalm is alphabetical.
(14) The verse beginning with נ seems to have been lost. 𝔊𝔖 restore it (πιστὸς Κύριος ἐν τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, ܗܘܐ ܡܗܝܡܢ ܒܡܠܝܗܝ ܘܚܣܝܕ ܒܟܠ ܥܒܕܘܗܝ=וחסיד בכל מעשיו, נאמן יהוה בכל דבריו, *cf.* Cod. Kennic. No. 142) but, apparently, simply by conjecture.

147 (1) זַמְּרוּ, for 𝔐 זַמְּרָה, VENEMA, *Commentarius in Psalmos* (Leuward 1762-67).
(20) משפטיו, for 𝔐 משפטים.

148 (6) יעבורו, for 𝔐 יעבור.

DATE DUE

[redacted]			
[redacted]			
JUN 15 1992			
JUN 15 1993			
JUN 15 1994			
GAYLORD			PRINTED IN U.S.A.

Princeton Theological Seminary-Speer Library
1 1012 00007 1631